

Giới thiệu Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert

nếu như lấy được một món có thể chuyển kiếp đến mười ngày trước đích pháp bảo, người sẽ chọn chuyển kiếp đây, còn là lựa chọn chuyển kiếp đây! Thi vào trường cao đẳng rút Diệp Đình dứt khoát lựa chọn chuyển kiếp đến mười ngày trước, vốn định làm ra một cái tuyệt vời đời người, kết quả lại..

Ae like , vote + đánh giá 9-10 nha ,thank ae

Converter sẽ ra 3-5 c /1 n

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Nguyệt Quang Bảo Hạp

Diệp Đình mặt mày ủ dột về đến nhà, ba ngày thi vào trường cao đẳng cuối cùng kết thúc, chịu đủ hành hạ ba ngày, làm cho không người nào có thể chịu được ba ngày, tuyệt đối là Diệp Đình trong cuộc đời khó khăn nhất nấu ba ngày.

Nhìn bài thi lên mỗi một đạo đề cũng giống như đã từng quen biết nhưng lại có chút hồ hững, Diệp Đình cảm thấy ba năm trung kiếp sống lớn nhất thu hoạch chính là cùng những thứ này đề lẫn lộn cá quen mặt, cũng chỉ là quen mặt mà thôi.

“Tiểu đình trở lại, mệt là đi, nhanh lên nghỉ ngơi một chút.” Mẹ thấy Diệp Đình trở lại, tiến lên quan hoài nói.

“Mẹ, ta mệt mỏi, đi trước nằm một hồi, cơm tối cũng không cần kêu ta.” Diệp Đình nhà mình biết chuyện nhà mình, không có thi tốt, không biết nên làm sao đối mặt mẹ, dứt khoát đem mình nhốt vào trong phòng.

“Trong tủ lạnh có trái cây cùng thức uống.”

“Ừ, ta biết.”

“Bành”

Cửa nhẹ nhàng đóng lại, Diệp Đình đem người vút xuống trên giường.

“Ai yêu.”

" tiểu đình , thế nào."

Mẹ quan hoài thanh âm từ bên ngoài truyền tới.

“roi một chút, không có sao.”

Diệp Đình mắng nhiếc nằm ở trên giường, bị mới vừa rồi nhét vào trên giường túi cho lấy đến.

“Thứ gì cứng như thế.” Diệp Đình cầm lấy túi, mở ra nhìn một cái, là một khối màu đen nhỏ hèo, hai mươi centimet dài, tám centimet chiều rộng, hai centimet dày, ở đích hai mặt cũng khắc vẽ một vòng trăng sáng.

“Mẹ, trên mạng thật là gât người.”

Cũng không trách là đình mắng, đây là hấn từ mua trên mạng a “Nguyệt quang bảo hạp”.

Trung học đệ nhị cấp ba năm, Diệp Đình một mực chìm đắm với Internet , mỗi ngày bảo đảm mười mấy giờ q treo, giờ học lúc cũng là điện thoại di động ở tuyến, bất quá Diệp Đình rất ít chơi trò chơi, mà là mê luyện tiểu thuyết trên mạng , cái gì huyền huyền đô thị tu chân, không chỗ nào không nhìn.

Diệp Đình thường thường bị các loại thiên hình vạn trạng chuyển kiếp hấp dẫn, thường ảo tưởng mình có thể giống như trong tiểu thuyết đích heo chân như vậy chuyển kiếp đến dị giới, bên người người đẹp vô số, tiểu đệ khắp nơi.

Cầm lên nguyệt quang bảo hạp, Diệp Đình tiện tay nhét vào đến gần cửa sổ đích trên bàn.

Cái gì gât người đồ, nghe nói nguyệt quang này bảo hạp đích chức năng rất mạnh, có thể làm cho người trở lại mười ngày trước, buồn cười là, kích động điều kiện lại cũng là câu kia ba nếu ba la mặt, Diệp Đình lúc ấy ôm thử một chút chơi trong lòng, mua một khoản đề giá làm một trăm nguyên d

khoản.

Nhận được ánh trắng bảo hạp sau, Diệp Đình thử vô số lần, giống như một cái kẻ ngu vậy hướng về phía ánh trắng bảo hạp hô to vô số lần ba nếu ba la mật, trừ khô miệng khô lưỡi ra, Diệp Đình lớn nhất cảm giác ngay cả có chút choáng váng đầu.

Tiện nghi quả nhiên không hảo hóa!

Nằm ở trên giường Diệp Đình hận hận nghĩ đến, nếu quả như thật có thể trở lại mười ngày trước, vậy mình coi như phát đạt, đầu tiên nói thi vào trường cao đẳng bài thi lên đề mục, mặc dù sẽ không làm, nhưng là lại không sai biệt lắm đều nhớ, nếu như trở lại mười ngày trước, vậy thì lập tức tìm người làm ra tiêu chuẩn câu trả lời, thần mã đại học danh tiếng, không đều là phù vân sao.

Nửa chính là nhanh đi tra một chút giá mười ngày chính giữa vé số khai tướng kết quả, tranh thủ trung cá một trăm triệu đi ra, làm một cái sử thượng phát tài nhanh nhất học sinh trung học đệ nhị cấp.

Trong lúc giật mình, Diệp Đình ở vô số người đẹp vờn quanh, tiền vàng bay đầy trời đích trong ý cảnh say sưa vào Mộng.

Chính trực nửa đêm, ánh trắng hết sức trong sáng, dựa theo âm lịch mà nói, đêm trăng tròn chính là mười lăm, như nước ánh trắng theo cửa sổ đầu xạ ở ánh trắng bảo hạp thượng, bảo hạp trên có khắc vẽ trăng sáng phẳng phất là bị bầu trời ánh trắng sở kích phát, cũng phát ra nhàn nhạt ánh sáng nhạt.

“Ba nếu ba la mật” đáng thương Diệp Đình trong giấc mộng còn bán khoán giá tra.

Bụng truyền tới một trận căng đau, Diệp Đình nằm ở trên giường mấy cái giờ không có xuống đất, một trận mắc tiểu tình hấn.

Trong mông lung nhìn thấy hiện lên ánh sáng nhạt đích ánh trắng bảo hạp, Diệp Đình cầm vào tay, theo bản năng nhẹ giọng nói câu, “ba nếu ba la mật”

“Ông”

Theo Diệp Đình “ba nếu ba la mật” cửa ra, phòng ngủ chính giữa ánh sáng đại tác, tia sáng chói mắt để cho Diệp Đình thanh tỉnh rất nhiều.

“Tình huống gì.”

Ánh sáng đem lá đinh bao ở trong đó.

“Hô”

Diệp Đình biến mất không thấy, trên bàn ánh trắng bảo hạp cũng ở đây trong nháy mắt mất đi ánh sáng, lần nữa trở nên âm đạm không ánh sáng, sau đó không thấy tung tích.

“Ta lau, không biết là thật chuyển kiếp đi.”

“Đây là đi nơi nào.”

“Ta còn không có chuẩn bị sẵn sàng đây.”

“Có thể không có thể vấn một hỏi, chết ngộp ta, ta mắc đái a.”

Cả người trên dưới bao quanh tia sáng Diệp Đình kêu to.

“Bành”

Diệp Đình rơi xuống, thiếu chút nữa không tại chỗ thất cảm, “cái gì phá cái hộp, một chút công đức tâm cũng không có, muốn té chết ta nha.”

Diệp Đình bò dậy sắp hướng phòng vệ sinh đi tới, mơ hồ đang lúc đẩy cửa ra, tại chỗ ngậy đại.

Đây là địa phương nào, không phải là nhà của mình a, phòng ngủ của mình mở cửa bên trái chính là phòng vệ sinh, mà đập vào mi mắt chính là một cái rộng rãi sân nhỏ, trong sân còn trồng một ít hoa không biết tên cỏ.

Sừng sốt hồi lâu, Diệp Đình dùng sức bấm một cái chân của mình.

“Tê”

Thật đúng là đau, Diệp Đình mắng nhiếc hoàn toàn thừ ra, đây không phải là đang nằm mơ, chuyển kiếp lại thật xảy ra.

Bụng truyền tới một trận căng đau, để cho Diệp Đình bất chấp nhìn kỹ cảnh tượng trước mắt, vội vội vàng vàng tìm có thể phương tiện nơi.

Núp ở một chùm tức giận hoa tươi phía sau, Diệp Đình sung sướng đầm đìa để nước, mình đây là ở đâu trong a, Diệp Đình quả thực tìm không ra cùng mình nhà có bất kỳ một chút liên hệ, không phải nói trở lại mười ngày trước sao, chẳng lẽ địa điểm sai lầm rồi.

“Thiếu gia, người lại đang nơi này làm chuyện xấu, cẩn thận bị lão gia biết, có người dễ chịu.” Một cái thanh âm ngọt ngào vang lên ở lá đình bên tai.

Tình huống gì, Diệp Đình rùng mình một cái, còn lại một nửa mắc tiểu bị cứng rắn nín trở về.

Vội vàng cài tốt quần, quay đầu nhìn lại.

Ta siết cá đi, người đẹp ư.

Một cái béo mập tiểu mỹ nữ đứng ở Diệp Đình trước mặt, mười lăm mười sáu đáng vẽ,

“Xin hỏi người đẹp tên gọi là gì, ta là Diệp Đình, rất hân hạnh được biết người.”

Diệp Đình hoàn toàn không để ý mới vừa rồi sửu thái, phát huy ra không mặt mũi không da thần công, tiến lên cùng tiểu mỹ nữ bắt chuyện.

“Lạc lạc, đáng ghét, thiếu gia, người luôn là tới đây một chiều, cũng không biết đổi một dạng.” Tiểu mỹ nữ cười, nhất thời một mảnh xuân quang rực rỡ, động nhân nở nụ cười để cho bên trên hoa tươi cũng thất sắc.

Diệp Đình thấy thừ ra, dường như mép còn chảy ra nước miếng lại mờ mịt không biết.

“Thiếu gia, chớ nhìn như vậy người ta, biết xấu hổ.”

“Tê”

Diệp Đình không có hình tượng chút nào đích nuốt nước miếng, ánh mắt lại không rời tiểu mỹ nữ trên người.

“Thiếu gia, đừng có gấp, tiểu ngọc sớm muộn là người đích người, chẳng qua là lão gia nói, ở người luyện khí thành công trước, không cho phép người hư thân đích, chờ người trở thành chân chính người tu luyện, Tiểu ngọc cũng sẽ y theo người.”

Trạng huống gì,

Diệp đình chỉ nghe biết câu nói sau cùng, những thứ khác cũng tự động lợc rơi.

“Thiếu gia, chớ ngu ngậy người, hôm nay nhưng là rất trọng yếu, lão gia phân phó không thể đi chậm, ta hầu hạ người thay quần áo.” Gọi là Tiểu ngọc cô gái đem Diệp đình kéo về phòng ngủ, bắt đầu là Diệp đình thay quần áo rửa mặt.

Nghe Tiểu ngọc trên người nhàn nhạt mùi thơm, Diệp Đình trong lòng rạo rực, hai mươi năm qua, còn không có cô bé nào cùng mình như vậy thân thiết đây.

Ừ, cái này, miễn cưỡng coi như là thân thiết đi, bất quá Diệp đình là bị động, trên dưới thân thể bị Tiểu ngọc hai tay vuốt ve một lần.

Cái này cũng miễn cưỡng coi như là vuốt ve đi, nhưng thật ra là tiểu ngọc đang vì Diệp đình thay quần áo, vuốt ve chẳng qua là Diệp Đình ý tưởng mà thôi.

“Thế nào, thiếu gia, coi như hài lòng đi.” Tiểu ngọc đem Diệp đình đẩy tới trước gương.

“A!”

Diệp Đình hét to một tiếng.

“Thế nào, thiếu gia.” Tiểu ngọc vội vàng hỏi.

“Ta là ai, đây là nơi nào.” Diệp đình bắt tiểu ngọc hai vai, lắc lắc.

“Xì.” Tiểu ngọc cười, “thiếu gia, người hôm nay rất cuộc đời một thủ đoạn bịp bợm, không còn là lão gia một bộ chiêu thức.”

“tiểu ngọc, nói mau, nơi này đến tốt cùng là địa phương nào, ta lại là ai.” Diệp đình nhìn chăm chăm tiểu ngọc, trong gương đích người kia cùng tự có chút tương tự, nhưng cũng chỉ là tương tự mà thôi, hoàn toàn không phải cùng một người, lá đình bối rối, chẳng lẽ mình chuyển kiếp sau thành người khác.

“Tốt lắm, thiếu gia, đừng làm rộn, gây nữa sẽ trễ.” Tiểu ngọc đem đầu vai hai tay bắt lại.

Diệp Đình vững vàng bắt Tiểu ngọc, “nói mau, ta tên gì.”

“Thiếu gia, người nắm đau ta.”

Diệp Đình mới phát hiện mình tay bởi vì vô cùng kích động, thật sự là dùng quá sức rồi, đây cũng không phù hợp hán đối đãi mỹ nữ phong cách.

“Người kêu Diệp Đình, nơi này là kiền châu đích Diệp gia, người hôm nay muốn tham gia hoạt động là năm đại gia tộc giữa con em thực tập, là tuyển

chọn tiến vào Quan Hải phái mà chuẩn bị.” Tiểu ngọc nói, “thiếu gia ngươi còn có cái gì muốn hỏi.”

“Ngạch, không có.” Những tin tức này đã đủ là đỉnh tiêu hóa một trận đích liễu.

Diệp đình đi theo Tiểu ngọc đi tới lão gia phòng, đẩy cửa đi vào, Diệp Đình thấy lão gia sau thất kinh, “ngươi là ta cha!”

Người trước mắt này cùng mình cha quá tương tự, bất đồng chính là người này có một loại không nói ra được khí thế, đây là mình cha không có, về phần dung mạo lên khác biệt rất nhỏ.

“Nói nhảm, chẳng lẽ ngươi là ta cha.” Đối diện lão gia giả bộ cả giận nói.

Diệp Thanh Vân nhìn Diệp Đình, cái này tiểu tử cái gì cũng tốt, chính là tính cách không yên thỏa, bình thường không lộ ra ngoài, tốt làm ra một ít kỳ quái cử động, thấy thế nào đều có một loại nghịch ngợm

Nhưng là Diệp đình nhưng cũng không chọc người phiền, có chút thời điểm còn rất làm người yêu thích.

“Diệp đình, ngươi chuẩn bị thế nào, hôm nay đối với chúng ta Diệp gia mà nói nhưng là một cái cơ hội khó được, là cha không có tu luyện thể chất, đưa đến Diệp gia trung đạo suy vi, thật may ngươi có thể tu luyện, cha nhưng là đem toàn bộ hy vọng cũng ký thác vào thân của ngươi lên, cũng không thể để cho cha thất vọng.” Diệp Thanh Vân từ ái nhìn Diệp Đình

Diệp gia từ sáng lập tới nay thế đại đơn truyền, một mực lấy người tu luyện đang chống đỡ gia tộc tồn tại, nhưng đã đến Diệp Thanh Vân trên người lại thay đổi hoàn toàn, là thanh vân thân thể tiên thiên không có tu luyện thể chất, không thể có bất kỳ tu luyện, đưa đến Diệp gia nhất cử từ Kiền châu đích nắm đại gia tộc trung ngã tới chót hết.

Nếu không phải còn có một trong truyền thuyết lão đầu trấn thủ, sợ rằng Diệp gia đã sớm từ nắm đại gia tộc trung trừ tên.

Lão đầu là Diệp Thanh Vân tổ tiên, nghe nói tu vi cực cao, bất quá nghe nói đã mấy thập niên không có lộ diện, tin đồn là dạo chơi thiên hạ, theo đuổi cảnh giới cao hơn đi, nhưng là hỗ trợ còn đang, cho nên thế lực khác nên cũng không dám đánh Diệp gia đích chủ ý.

Bằng không lấy Diệp Thanh Vân suy nhược tiểu thân bản, đã sớm đem Diệp gia hủy diệt, là thanh vân hai mươi năm qua một mực nom nớp nghiệp nghiệp, không dám chút nào buông lỏng, e sợ cho tổ tông truyền xuống gia sản hủy ở hấn đích trong tay, đến lúc đó liền thật thẹn với liệt tổ liệt tông liễu, bất quá thật may con trai Diệp Đình không chịu thua kém, lần nữa có tu luyện thể chế, Diệp gia hưng vượng sắp tới!

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Đánh thành đầu heo

Hôm nay là Diệp Thanh Vân cao hứng nhất cuộc sống, hai mươi năm qua một mực bị kỳ hấn bốn cái gia tộc sở áp chế, bây giờ Diệp Đình có tu luyện, Diệp Thanh Vân đã sớm mang Diệp Đình chạy tới Kiền Châu thành.

“tiểu đình, lần này nhất định phải biểu hiện tốt một chút, chỉ cần ngươi có thể tiến vào Quan Hải Phái, ta Diệp gia chấn hưng thì có hi vọng.” Diệp Thanh Vân dặn dò Diệp Đình.

Diệp gia cư ngụ ở kiền châu thành bên ngoài Cô Vân trấn, lần này nắm đại gia tộc đệ tử thực tập vẫn là ở kiền châu thành đích kiền gia

Diệp Thanh Vân một bên đi đường, một bên từ ái nhìn Diệp Đình.

“Cha, ta biết.” Diệp Đình lẩm bẩm nói, đối với cái này cha, Diệp Đình vẫn không thể tiếp nhận, cho nên kêu cũng không dứt khoát như vậy.

“tiểu đình muôn ngàn lần không thể xem thường, có thể không có thể bị Quan Hải Phái đích tiên trưởng nhìn trúng, thì nhìn ngươi đích biểu hiện, cha không có thể nại, không thể giúp ngươi cái gì, hết thấy đều nhìn chính ngươi đích.”

“Yên tâm đi, ta nhất định có thể tiến vào Quan Hải Phái, để cho gia tộc lần nữa bị mọi người tôn kính.” Lời tuy nói như vậy, Diệp Đình trong lòng lại

lão đại không thoải mái, người ta đến dị giới đều là quá mềo ăn cá , chó ăn thịt thích ý cuộc sống, dựa vào cái gì ta phải gánh vác chấn hưng gia tộc trách nhiệm nặng nề.

“Cha, tạm thời dừng một chút, ta đi thuận lợi một chút.” Diệp Đình lúc trước bị cắt đứt một nửa mắc tiểu lần nữa tới, chạy mau hướng ven đường một rừng cây.

“Có đi tiểu không đi tiểu, bên ngoài đi tiểu đạo, thật là thoải mái.” Diệp Đình thống khoái đâm đĩa để nước.

“Vèo”

Một đạo bạch quang thoáng qua.

“Nhà ai tiểu thí hài như vậy không công đức tâm, tùy chỗ đại tiểu tiện.” Một cái ông già thanh âm truyền vào Diệp Đình lỗ tai.

“Lau” Diệp Đình thuận miệng mắng một câu, mình hôm nay chẳng lẽ phạm vào thái tuế, làm sao thuận lợi một chút sẽ có người xuất hiện, mặc kệ nó, trước giải quyết xong lại nói, Diệp Đình tiếp tục.

“Tiểu tử, không biết tôn kính ông già a, thấy bốn tiên trưởng còn không mau đem người kia xấu xí đồ thu.” Ông già cười hi hi nói.

Diệp Đình không để ý chút nào, rốt cuộc giải quyết xong, bên nói quần bên hướng ông già nhìn.

tóc trắng chưa từng chải chuốt, loạn thành một đoàn, thật giống như một cái ô gà, son dương hồ, mắt nhỏ nhỏ , xám trắng trường sam thượng đánh một loa loa đích băng, một đôi giày cũ , gót chân lộ ở bên ngoài, nhìn kỹ gót chân thượng còn mang bùn.

Toàn bộ chính là một ăn mày.

“Thấy bốn tiên trưởng còn không mau tiến lên bái kiến, nói không chừng bốn tiên dài một cao hứng, ban thưởng người một món pháp bảo.” Dường như ăn mày lão đầu từ đầu đến cuối duy trì cười đùa.

“Không thời gian cùng người rồi rảnh kéo chơi.” Diệp Đình xoay người rời đi.

“Ai, tiểu tử đi thông thả.” Lão đầu ở phía sau gọi Diệp Đình

“Người có chuyện gì, bận bịu đây.” Diệp Đình nhìn lão đầu một cái.

“Tiểu tử, lão phu cô ý thu người làm đồ đệ, người có bằng lòng hay không.”

Diệp Đình lần nữa trên dưới quan sát một chút trước mắt cái này lời thôi đích lão đầu, chẳng lẽ đây chính là trong tiểu thuyết miêu tả lãnh đời cao thủ?

Bất quá thấy thế nào cũng không giống như cao nhân đắc đạo, ngược lại là càng giống như một cái tinh thần không quá bình thường ăn mày.

Suy nghĩ một chút, Diệp Đình từ trong ngực móc ra túi tiền, “ta nhìn người còn là mua một thân đáng đáp giống như áo quần thay giả bộ đi, nhìn người cũng không giống như có tiền dạng, hôm nay thiếu gia ta cao hứng, nhìn thưởng.”

Diệp Đình mở ra túi tiền ngừng một lát ba lạp, “lau, làm sao cũng là lớn khối, cũng chưa có tán bẻ.”

Trong túi tiền mặt đều là thành đinh đích bạc, để cho Diệp Đình cảm thấy bất đắc dĩ, nói ra lại không thể thu hồi, nhưng là cho lão khát cái một thôi bạc , Diệp Đình cũng là nhức nhối.

“Ta bóp vỡ người.” Diệp Đình tức giận bắt một thôi bạc, tựa như trong tay

Không phải bạc mà là lão khát cái.

“Ca”

Bạc ứng tiếng mà bẻ.

“Nha, đây là chuyện gì xảy ra.” Diệp Đình sửng sốt, mình lúc nào có loại này khí lực, giả bạc nhưng là thứ thiệt, một chút liền bị mình bóp vỡ?

Diệp Đình không dám tin tưởng nhìn bàn tay, hồi lâu cũng không có tìm tới câu trả lời, bất quá ngay sau đó trong đầu thoáng qua một tia trí nhớ, mình bây giờ cổ thân thể này đã có võ giả thân phận, tương đương với nguyên lai thể giới cao thủ vô lâm, khai bia đá vụn các loại công lực hẳn không ở lời hạ.

Cao hứng dưới Diệp Đình giờ tay lên một cái, mấy khối bạc vụn cũng không phải là hướng lão khát cái.

“Hôm nay thiếu gia cao hứng, cũng thưởng cho người.” Diệp Đình ngay cả binh mạng nhảy hướng ngoài rừng cây chạy đi, còn không lúc huoi tay múa chân, bắt chúc trong phim truyền hình những cao thủ kia đích tư thế, trong miệng “hắc hắc ha ha” đích kêu, tựa như mình chính là cao thủ vậy, bất quá là đỉnh tư thế thật là vô cùng khó coi, nơi nào có một chút bộ dáng của cao thủ.

Cao hứng qua đầu Diệp Đình lại không có phát hiện, mình tiện tay ném ra bạc trên không trung hóa thành mấy đạo ánh sáng bay về phía lão khất cái, còn không chờ đi tới lão khất cái trước mặt, liền tiêu tán trên không trung.

Lão khất cái nụ cười trên mặt không giảm, mắt ti hí lại phát ra một đạo hết sạch, ngay sau đó lại khôi phục chưa có tình ngữ đích trạng thái, sau đó “hò” đích lập tức bay lên không.

“Đây không phải là gia chủ của Diệp gia sao, làm sao, Diệp gia chủ cũng đi tham gia thực tập.”

“Đáng tiếc a, coi như Diệp gia chủ có 1 tu luyện thể chất, sợ rằng số tuổi cũng vượt qua đi.”

“Ha ha ha”

Diệp Đình đang đi ra rừng cây, thấy mấy cái người cười ở cao đầu đại mã thượng hướng về phía cha hấn Diệp Thanh Vân quơ tay múa chân rêu rao, mà Diệp Thanh Vân lại mặt chất khởi nụ cười, cùng mấy cái người chống lại

“Là tiểu nhi Diệp Đình đi trước thử một chút, xem có thể hay không lấy được ngấm hải phái tiên trưởng đích xem trọng.”

“Cái đó tiểu người điên phải không, một cái phế vật có thể sinh ra cái gì đáng đáp giống như con trai, ta nhìn Diệp lão đầu nguoi còn là tính, cũng không cần đi tự đòi nhục.”

Một cái số tuổi cùng Diệp Đình không sai biệt lắm thiếu niên ngồi trên lưng ngựa, vênh vảo nghênh ngang không thể một đời.

“Ngã thiếu gia nói đùa, Diệp Đình không đi thử một chút làm sao biết không được chứ.”

Diệp Đình thấy mấy người này trong lòng giận lên, cái đó ngã thiếu gia kêu ngã bản khắc, bên người hấn một người thiếu niên kêu Sát thanh ngọc, đều là năm đại gia tộc trúng con em, từ nhỏ dựa vào gia tộc thế lực, không ít khi dễ Diệp Đình

“Tốt lắm a, đến lúc đó ta liền hung hãn dạy dỗ một trận nhỏ người điên, cũng đừng nói ta không nói tình cảm.” Ngã bản khắc cười điên cuồng nói.

“Dạy dỗ nguoi muội.”

Diệp Đình đã tới Ngã bản khắc đích ngựa sau, nhắc chân hướng về phía ngã bản khắc đích chân ngựa chính là ngoan mệnh một cước.

“Phốc thông”

Ngã bản khắc đích ngựa không có chút nào phòng bị, bị Diệp Đình một cước đá gãy xương đùi, ba cái chân đứng không vững ngựa té xuống đất, ngã bản khắc cũng không có phòng bị, hấn một mực đang cười nhạo Diệp Thanh Vân, không nghĩ tới Diệp Đình hội ở phía sau đánh lên, bị ngã xuống ngựa đè ở dưới người.

“Nhìn hôm nay là ai dạy huấn ai, ta kêu nguoi nông cuồng.” Diệp Đình theo vào chính là một cước, đập ở ngã bản khắc ngực, ngã bản khắc nửa người dưới cũng đè ở ngựa dưới người, không thể nhúc nhích.

“Ngã bản khắc, nguoi ngược lại là tiếp theo cuồng a, không phải muốn giáo huấn ta sao.” Diệp Đình hai tay giang ra, hướng về phía ngã bản khắc đích mặt đánh tới.

Mọi người toàn bộ dờ dẫm, ai cũng không có phản ứng kịp, chỉ thấy Diệp Đình đập ngã bản khắc cuồng đánh

“Dừng tay!”

“Buông ra thiếu gia nhà ta.”

Mấy cái người rồi rít nhảy xuống ngựa, đem Diệp Đình đoàn đoàn vây quanh.

“Làm sao, muốn lấy nhiều lần hiếp nguoi, có tin hay không ta một cước giết chết ngã bản khắc!” Diệp Đình ngừng tay, nhưng là ngã bản khắc đích mặt lại hiện ra đầu heo trạng.

“Đều lui sau, bằng không ta liền diệt ngã bản khắc.” Diệp Đình mắt lộ ra hung quang, tàn bạo đối với mấy cái người hét.

Mấy người này chính giữa có sát thanh ngọc đích người hầu, cũng có ngã bản khắc đích nô bộc, tất cả đều hung tợn nhìn chăm chăm Diệp Đình, cũng không dám dính vào, ngã bản khắc vẫn còn ở Diệp Đình dưới chân, thật muốn là chọc tới Diệp Đình, ngã bản khắc coi như nguy hiểm.

“Tiểu tử, nguoi muốn như thế nào, thả lập tức liễu bản khắc.” Ngã Văn Hoàn nhìn chăm chăm Diệp Đình, lần này do hấn đi cùng ngã bản khắc đi kiên châu thành, nếu như ngã bản khắc ra

Phát hiện ngoài ý muốn, ngà vẫn hoành hấn có thể không chịu nổi trách nhiệm này.

“Tiểu đình còn là tha ngà thiếu gia đi.” Diệp Thanh Vân cũng sợ Diệp Đình hạ thủ không biết nặng nhẹ, một khi đã thương ngà bản khắc, Diệp gia cũng không chịu nổi Ngà gia đích lửa giận.

“Muốn ta bỏ qua cho ngà bản khắc cũng có thể.”

Diệp Đình ánh mắt vòng vo chuyển, “ngà bản khắc mới vừa rồi miệng ra không kém, làm nhục ta cha, chỉ cần ngà bản khắc mở miệng nói xin lỗi, ta liền tha hấn.”

“Ngươi nằm mơ, ta làm sao biết cho một cái phế vật nói xin lỗi.” Ngà bản khắc ở Diệp Đình dưới chân giùng giàng, lại vẫn không phục.

Bị Diệp Đình giẫm ở dưới chân, ngà bản khắc dĩ nhiên là cảm thấy vô cùng sỉ nhục, trong lòng âm thầm suy nghĩ, một khi Diệp Đình tha hấn, chờ mình sau khi đứng dậy, hừ hừ, Diệp Đình !

“Được a, còn mạnh miệng, ta kêu ngươi mạnh miệng, nhìn là ngươi đích mạnh miệng còn là ta bàn tay cứng rắn.” Diệp Đình lại là ngừng một lát năm ngón tay nắm.

“Phách ba” một trận vang, ngà bản khắc mép xuất hiện nhàn nhạt tia máu.

“Ngà bản khắc, có tin hay không ta dám giết ngươi.” Diệp Đình sắc mặt bình tĩnh, nhưng là trong ánh mắt đích hung quang lại làm ngà bản khắc đáy lòng run sợ.

“Diệp Đình, ngươi rốt cuộc muốn làm gì.” Ngà bản khắc cũng sợ, Diệp Đình thứ ánh mắt này cùng đã thú không khác, để cho ngà bản khắc không dám nhìn thẳng.

“Muốn còn sống liền nói khiêm, nếu không thì giết chết ngươi.” Diệp Đình nhìn chằm chằm ngà bản khắc đích ánh mắt nói.

“Tiểu đình, còn là tính đi, nhanh lên để ngà thiếu gia đứng lên, trề nít nháo qua cũng được đi.” Diệp Thanh Vân thấy Diệp Đình càng nháo càng lớn, cũng vội vàng khuyên can lá đĩnh, một khi ngà bản khắc bị trọng thương, Ngà gia thì sẽ không từ bỏ ý đồ.

“Cha, chuyện này ngươi cũng đừng xía vào, ta tự có chủ ý.”

“Ngà bản khắc, có cần hay không ta đào kẻ thì a.”

“Chớ, chớ, Diệp Đình, mọi người đều là từ nhỏ nhận biết đích bạn chơi, cần gì phải như vậy so tài đây.” Ngà bản khắc nhanh lên buông lỏng giọng, Diệp Đình hôm nay là thế nào, dĩ vãng Diệp Đình bị mình khi dễ cũng không dám phản kháng, hôm nay làm sao giống như là đối một người, chẳng những dám đánh mình, hạ thủ còn nặng như vậy, nhất là trong ánh mắt giống như là muốn ăn thịt người vậy ánh sáng.

“Đừng nói nhảm, không thời gian cùng ngươi kiên hao tổn.”

“Diệp Đình, ngươi sau khi từ biệt phân, còn là suy nghĩ một chút hậu quả ngươi Diệp gia có thể không có thể chịu đựng.” Ngà vẫn hoành uy hiếp nói, nếu là ngà bản khắc ngay trước mọi người cho Diệp Thanh Vân nói xin lỗi, kia Ngà gia đích mặt coi như ném lớn, sau khi trở về sợ rằng ngà vẫn hoành cũng sẽ bị khiển trách.

“Ba, ba.”

Ngà bản khắc trên mặt bị Diệp Đình lại đánh hai bàn tay, “nói nhảm một câu hai bàn tay, ai ngờ nói gì cứ việc nói, ta dù sao cũng là nhân rồi.”

Diệp Đình phách lối thần thái để cho mấy cái người cũng không có ngữ, cái này tiểu tử là dầu muối không vào, ngươi người uy hiếp nhà cũng vô ích.

“Đau, Diệp Đình, ta nói xin lỗi.” Ngà bản khắc bị đau, vội vàng nhượng bộ.

“Được a, lúc này mới ngoan.” Diệp Đình hước cười thần thái ở ngà bản khắc trong mắt cùng ác ma không khác.

“Diệp bá phụ, ta sai lầm rồi, không nên miệng ra cuồng ngôn, ta lần sau cũng không dám nữa.” Ngà bản khắc trong miệng có thể nói ra nhận sai nói đích lời, để cho Diệp Thanh Vân cảm thấy ngoài ý muốn.

“Diệp Đình, bản khắc đã nói xin lỗi, còn không mau buông ra hấn.” Ngà vẫn hoành hô.

“Đừng nóng, ngà bản khắc, ta buông ngươi ra sau, có phải hay không suy nghĩ tìm ta thù lao a.”

“Không, không, ta tuyệt đối không tìm ngươi thù lao.” Lúc này ngà bản khắc coi như trong lòng có nhiều hơn nữa oán hận, cũng không dám mạnh miệng, trải qua Diệp Đình dạy dỗ, ngà bản khắc sâu đậm ý thức được hấn đích miệng xác không có Diệp Đình quả đảm cứng rắn.

“Coi là ngươi thức thời, nhìn ở chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên phân thượng, ta tha ngươi.” Diệp Đình nhắc chân buông ra ngà bản khắc, đi tới cha hấn Diệp Thanh Vân bên người.

“Diệp Đình , ta phê ngươi.” Ngã vẫn hoành đem đề ở ngã bản khắc trên người ngựa lồi ra, đỡ dậy ngã bản khắc, lúc này ngã bản khắc đích mặt đã bị Diệp Đình đánh sưng, căn bản là không nhìn ra ngã bản khắc vốn là diện mạo, cái này làm cho Ngã Vẫn hoành làm sao có thể không nổi tung.

Diệp Thanh Vân một bước ngăn ở Ngã Vẫn hoành cùng Diệp Đình giữa, “hết thầy đều là do lão phu đưa tới, ngươi có lửa liền rải ở ta trên người tốt lắm, ta thay tiểu đình nói xin lỗi.”

Đối với ngã vẫn hoành, Diệp Thanh Vân nhưng là biết, thiếu chút nữa thì trở thành người tu luyện võ giả, dưới tay đích công phu là tương đối cao đích, tuyệt đối không phải Diệp Đình có thể ngăn cản, dưới tình thế cấp bách, Diệp Thanh Vân cũng không để ý mình suy nhược thân thể, muốn thay Diệp Đình chặn.

“Các ngươi cha con, hôm nay ai cũng đừng nghĩ rồi đi.”

Ngã vẫn hoành thủ hình ung trào trắng, hướng Diệp Thanh Vân đỉnh đầu bắt đi.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên đánh giá

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: đề đầu

thứ ba chương đề đầu

Ngã vẫn hoành nén giận một kích, đôi bàn tay tựa như phi ưng đánh về phía con mồi hai chỉ móng nhọn, mặc dù ngã vẫn hoành không phải người tu luyện, nhưng cũng là võ giả nửa cái , người bình thường căn bản không phải Ngã vẫn hoành đối thủ, chớ nói chỉ là Diệp Đình cái này tiểu tử chưa ráo máu đầu.

“Hạ thủ lưu tình!” Diệp Thanh Vân thấy vậy kinh hãi, liền vội vàng lên tiếng khẩn cầu Ngã vẫn hoành, mong Ngã vẫn hoành có thể nhìn ở mặt mũi hân bỏ qua cho Diệp Đình , nhưng nhìn tình hình ngã vẫn hoành một trào này dưới cũng là muốn Diệp Đình tánh mạng.

Mắt thấy Ngã vẫn hoành đích móng nhọn phải bắt ở Diệp Đình trên đỉnh đầu, một đạo bóng người từ trên trời hạ xuống, một con mạnh mẽ có lực bàn tay ngăn lại ngã vẫn hoành hai móng.

“Bành”

Kịch liệt đụng nhau đích thanh âm vang lên, kích thích mặt đất bụi đất tung bay.

“Đặng đặng đặng” Ngã vẫn hoành liên tiếp lui về phía sau, liên tiếp lui bảy tám bước mới đứng vững gót chân, hô hấp làm hơi chậm lại, khí huyết nhất thời cảm thấy không thoải.

Ngẩng đầu nhìn lại, là người nào tiếp nhận mình một chiêu này.

“Ngã huynh an tâm một chút chớ nóng, chuyện ghê gớm gì, muốn ngã huynh xuất thủ dạy dỗ một cái vẫn bối, đây cũng không phải là ngã huynh xưa nay đích sở tác sở vi a.”

Người vừa tới cười lớn một tiếng.

“Chân chí thành, muốn ngươi xen vào việc của người khác, vội vàng mau tránh ra, hôm nay ta nhất định phải thật tốt dạy dỗ một chút tên tiểu bối này, mới có thể bỏ ta mối hận trong lòng.” Ngã vẫn hoành thấy người tới cũng là Chân gia là chân chí thành, âm thầm suy nghĩ, bàn về tu vi mình cùng Chân chí thành chênh lệch không bao nhiêu, bất quá nghe nói đoạn thời gian trước Chân chí thành lấy được một món bảo vật, mượn bảo vật đem tu vi tăng lên tới cửu phẩm võ giả, khoảng cách người tu luyện mơ tưởng dĩ cầu luyện khí chỉ thiếu chút nữa xa.

Mà ngã vẫn hoành tu vi ở thất phẩm võ giả cấp bậc, vốn là hân đối với Chân Chí Thành lên cấp cửu phẩm võ giả còn tồn nghi ngờ, bất quá mới vừa rồi một chiêu liền thủ ra, Chân chí thành hiện nay đứng là ở mình trên, cho nên ngã vẫn hoành cũng không dám mạnh bạo, giận nói sau nhưng cũng không đánh ra, Chân gia cũng ở vào năm đại gia tộc trong, từ thực lực thượng Chân chí thành cũng không sợ ngã vẫn hoành.

“Ngà huynh, đều là trẻ con từ nhà lẫn nhau chuyện giữa, đại nhân đi theo nhúng tay có phải hay không lộ ra vô cùng hẹp hòi.”

Chân chí thành thật ra thì ở ngà bên khắc lên tiếng nhục mạ Diệp Thanh Vân lúc cũng đã đi tới, đem sự tình trải qua nhìn rõ ràng, chỉ bất quá không có lộ diện mà thôi.

Đối với Diệp Đình xuất thủ dạy dỗ ngà bên khắc, Chân chí thành từ trong lòng khen ngợi, Ngà gia xưa nay dựa vào bên trong gia tộc có mấy cái người tu luyện luôn luôn không thể một đời, Chân chí thành đã sớm không ưa Ngà gia đích sở tác sở vi, thấy ngà đang hoành hành giận xuất thủ, mới hiện thân cứu lá đình.

“Tam cửu.” Diệp Đình hướng chân chí thành chào hỏi.

Diệp Đình mẹ là chân chí thành biểu tỷ, cho nên Diệp Đình gọi Chân chí thành là cậu.

“Tốt, không có mất thể diện.” Chân chí thành vừa ra, ngà vẫn hoành hành vốn là đã mặt đỏ lên nhất thời trở nên xanh mét.

“Biểu ca.” Một cái tiểu sanh sanh cô gái xuất hiện ở Chân chí thành bên người, hướng về phía Diệp Đình tiểu sanh sanh kêu một câu.

Tốt xinh đẹp cô nàng a, hoàn toàn một đóa không nở hoa thiên ngọc, thanh tú chọc người triu mến, Diệp Đình chợt cảm thấy trước mắt sáng lên.

“Tuyệt thiên biểu muội.”

Tiểu cô nương chính là Chân chí thành con gái Chân tuyệt thiên, coi như là Diệp Đình biểu muội.

“Là chí thành cùng tuyệt thiên a” Diệp Thanh Vân thật lâu mới bình phục kinh hoàng.

“Anh rể.”

“Dạ tốt.”

“Chân chí thành, nếu ngươi nhúng tay chuyện này, kia ngươi liền cho ta cá cách nói.” Ngà vẫn hoành hành thấy mấy cái người hoàn toàn không thấy mình, cũng cảm thấy ở trước mặt mọi người rơi xuống mặt mũi.

“Ngà huynh, trẻ nít chuyện giữa, do bọn họ tự mình giải quyết, chúng ta coi như trưởng bối đi theo chen vào có phải hay không lộ ra không giăng cứu.”

“Làm sao, chẳng lẽ Diệp Đình đem bên khắc đánh cho thành như vậy thì tính.” Ngà vẫn hoành hành không làm.

“Kia ngươi muốn như thế nào.” Chân chí thành hỏi ngược lại ngà vẫn hoành hành.

Ngà vẫn hoành hành ngừng một lát, bây giờ có Chân chí thành chỗ dựa, muốn hấn nói ra do mình dạy dỗ một trận Diệp Đình lời như vậy nhưng là không có biện pháp nói ra khỏi miệng.

“Trẻ nít nghịch ngợm đánh nhau nếu là đại nhân cũng đi theo ra mặt, đây chẳng phải là bộc phát bị người cảm thấy đứa bé này quá uất ức, hơn nữa nếu như ngươi xuất thủ đánh Diệp Đình

ta anh rể gia thế nhất mạch đơn truyền, người ta tự nhiên không chịu bỏ qua, mà ta anh rể lại không đánh lại ngươi, nhưng cũng giống như ngươi vậy không chịu bỏ qua, vậy làm sao bây giờ, nếu như Diệp gia đích lão nhân gia không vui, sợ rằng đừng nói là ngà huynh ngươi, ngay cả ngươi Ngà gia toàn bộ ở bên trong cũng phải sợ đi.”

Chân chí thành nói lão nhân gia chính là Diệp Thanh Vân tổ tiên, trong tin đồn tính khí cực độ nóng nảy, cực kỳ bao che, Diệp gia chính là có hấn ở mới có thể bảo toàn đến nay.

Bớt lấy loại này có phải hay không còn sống lão già kia tới dọa người, ngà đang hoành hành trong lòng thầm mắng ngoài miệng lại không có nói ra, sắc mặt một trận âm tình biến ảo.

“Ngà huynh, tha cho người được nên tha, huynh đệ ta nơi này có một quả trị thương đan, đưa cho tiểu chất uống, chuyện này coi như quá khứ, nếu như ngà tiểu chất không phục, chờ ngày sau có cơ hội hôn lại tự hướng lá đình đòi lại cái này qua trảng.” Chân chí thành móc ra một cái bình ngọc nhét vào ngà đang hoành hành trên tay.

Một phen ngược lại cũng không thể kén chọn.

“Đúng vậy, đúng vậy, Vẫn hoành hành, tiểu bối đích chuyện tương lai liền do bọn họ mình đi giải quyết đi, chuyện này coi như cho Chí thành một cái mặt mũi.”

Ngà vẫn hoành hành quay đầu nhìn một cái, nói chuyện là Đồ hải khôn, lần này Đồ gia phái tới tham gia thực tập dẫn đội người.

Mẹ, đây đều là những người nào, mới vừa rồi còn khuyến khích lão tử thu thập Diệp Đình, bây giờ thấy Chân chí thành xuất hiện, hãy nói ra lời như

vậy.

Ngà vẫn hoành thấy việc đã đến nước này kiên trì nữa dạy dỗ Diệp Đình, đã là không thể nào, cũng chỉ tốt xóa bỏ, “tốt, lần này liền y theo chí thành.” Sau đó quay đầu hướng ngà bên khác, “về phần tương lai người có thể không có thể tìm về cái này sẵn, đó chính là người chuyện của mình.”

Ngà bên khác mang cá đầu heo, lúc này thần trí cũng tỉnh hồn lại, hận hận nhìn Diệp Đình một cái không nói gì.

“Ha ha, chúng ta mấy cái thật vất vả thấy một mặt, hôm nay ta mời các người đi uống một ly.” Đồ hải khôn giảng hòa.

“Chúng ta còn gấp hơn chạy tới kiên châu thành, không thời gian.” Ngà vẫn hoành quay đầu mang Ngà gia đích mấy cái người rời đi, hiển nhiên vẫn còn ở bực bội.

“Ngày khác đi, rất lâu không có thấy tỷ phu, cùng hắn ôn chuyện một chút.” Chân chí thành cũng cự tuyệt Đồ hải khôn, người này chính là cô đầu tường, mới vừa rồi ngà vẫn hoành xuất thủ đối phó Diệp Đình thời điểm hắn không ra mặt, bây giờ đi ra giả bộ làm người tốt rồi

“Tốt lắm, chúng ta ngày khác tái tụ.” Đồ hải khôn làm cho hai mặt người, cũng cảm thấy rất không thú vị, mang Đồ thanh ngọc đám người rời đi.

“Chí thành, hôm nay nhưng là nhờ có người, bằng không tiểu đình liền thua thiệt lớn.” Diệp Thanh Vân lời này ngược lại không giả.

“tiểu đình a, người tuổi trẻ có trùng kính là chuyện tốt, bất quá có một số việc còn phải lượng sức mà đi, hơi lo là gặp nhau vạn kiếp bất phục.” Chân chí thành coi như người ngoài cũng không tiện nói sâu.

“Ừ, ta biết, chẳng qua là không ưa ngà bên khác cùng đồ thanh ngọc phách lối đáng ghét, ai can đảm dám đối với cha bất kính, nhất định kêu hắn không trái cây ngon ăn.” Diệp Đình xem thường, nếu như phát sinh một lần nữa, hắn vẫn sẽ như vậy.

“Tốt, hiếm thấy người cũng như này hiếu tâm.” Chân chí thành cũng là một vị có tình có nghĩa người, tự nhiên đối với Diệp Đình tán thưởng có thừa.

Hai người nhà thống nhất cùng nhau hướng Kiên Châu thành chạy tới.

Đến kiên châu thành đã là chặng vạng, năm con em đại gia tộc thực tập tương hội tại thứ hai ngày mở ra, đến lúc đó Quan Hải Phái sẽ phái người tới quan sát, sau đó tuyển chọn tư chất ưu dị con em tiến vào Quan Hải Phái tu luyện.

Đề cho tiện lần sau đọc, không nên quên đem đánh giá , ae nhớ like ,vote nha

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Càn Khôn phái

thứ bốn chương

Kiên châu thành ở vào Lương quốc phía bắc bộ, lại hướng bắc vài trăm dặm chính là nước Tấn, từ vị trí địa lý đi lên nói, kiên châu thành khỏi trừ ngăn địch đích tác dụng, là lương nước bắc bộ trọng trấn.

Kiên châu thành đích đặt tên là lấy kiên nhà họ, có thể thấy Kiên gia ở lương quốc địa vị.

Kiên châu thành năm đại gia tộc lấy kiên gia cầm đầu, nhiều năm qua luôn luôn như vậy.

Năm con em đại gia tộc thực tập điểm đang khi kiên gia trông trải thí luyện tràng trên.

Mấy cái gia tộc tới tham gia thực tập con em cũng thật sớm đi tới thí luyện tràng.

Diệp Đình cùng Chân Tuyệt Thiên đứng chung một chỗ, chờ thực tập bắt đầu, bất quá ánh mắt lại không có nhàn rỗi, hướng bốn bên ngoài không ngừng nhìn.

Loại này thực tập là hán lần đầu tiên tham gia, trước khi tới ở trên đường đã nghe Diệp Thanh Vân cận kề giảng giải, mỗi lần thực tập nội dung đều không giống nhau, đề mục là do Quan Hải Phái ra, biểu hiện ưu đĩ là sẽ bị Quan Hải Phái chọn trúng.

Kiên gia coi như địa chủ dĩ nhiên sẽ không lạnh nhạt khách, Kiên gia ngoại đường chủ sự Kiên nghiêm hàn cùng mấy gia tộc người chủ sự trò chuyện với nhau.

Không lâu lắm, theo một tiếng quát to, “Quan Hải Phái tiên trưởng giá lâm!”

Kiên gia gia chủ tự mình bồi theo hai người tu luyện đi tới thí luyện tràng.

Tất cả mọi người đều hướng mấy cái người phương hướng nhìn, hai người tu luyện vô cùng trẻ tuổi, nhìn qua cũng chính là hai mươi tuổi ra mặt, mà Kiên gia gia chủ Kiên thành khái lại mặt đây thành kính ở trước mặt dẫn đường.

“Hai vị tiên trưởng, năm đại gia tộc tham gia thí luyện con em tổng cộng là chín người, đã chuẩn bị xong.” Kiên thành khái đối với hai người tuổi trẻ cung kính như thế, nhưng là tất cả mọi người đều cho là không có gì không ổn, mọi người sở kính trọng đích không phải hai người tu luyện, mà là hai người tu luyện sau lưng vật khổng lồ Quan Hải Phái.

Tông mạnh cùng Âu hiệu uyển chẳng qua là Quan Hải Phái hai cá đệ tử bình thường, đây là bọn họ lần đầu tiên xuống núi đại biểu Quan Hải Phái thu học trò, thần thái thượng còn có chút mất tự nhiên, bất quá từ đại môn phái dày công tu dưỡng, nhưng cũng cũng không sợ tràng.

“Tiểu Uyển sư muội, người nhìn có phải hay không có thể bắt đầu.” Tông mạnh quay đầu hướng Âu hiệu uyển.

Diệp Đình len lén hướng Âu hiệu uyển đánh giá, Âu hiệu uyển mặc một bộ bạch sam, áo quần theo gió nhẹ phiêu, lúc này liền tựa như phàm trần tiên tử, không dính một tia trong nhân thế lửa khói, thần tiên tỷ tỷ a.

Người tu chân quả nhiên không giống vật thường, ngay cả khí chất cùng người thường bất đồng, Diệp Đình trong lòng không khỏi đối với tu chân sinh ra một tia hướng tới.

“Tông sư huynh, mau sớm bắt đầu đi, chúng ta còn phải trở về giao nộp đây.” Âu hiệu uyển đích thanh âm tựa như sáng sớm xuất cốc đích hoàng ly, thanh thúy dễ nghe.

“Lần này ta Quan Hải Phái tới kiên châu thành tuyển chọn đệ tử, quy tắc rất đơn giản, đây là một tòa ảo trận.” Vừa nói, Tông Mạnh trong ngực lấy ra một tờ lá bùa, bàn tay run lên, lá bùa phiêu hướng không trung, sau đó trong miệng thấp giọng niệm động thần chú.

Chỉ thấy lá bùa trên không trung một tiếng vang thật lớn, sau đó hóa thành một tòa nguy nga núi lớn đáp xuống thí luyện tràng.

“Đây là phù bảo!” Người ở chỗ này phần lớn đều là kiến thức rộng hạng người, tự nhiên nhận được Tông mạnh ném ra chính là phù bảo, chỉ có Diệp Đình không hiểu nhiều lắm, đối với một tờ giấy diễn hóa thành núi lớn cảm thấy rất hứng thú.

“Quan Hải Phái đối với lần này chọn đệ tử thật đúng là đủ coi trọng, ngay cả phù bảo loại vật phẩm này cũng không tiếc sử dụng.” Diệp Thanh Vân mặt đây hâm mộ, so với kỳ hán bốn cái gia tộc, Diệp gia bây giờ thuộc về là nhất không tốt.

Tông mạnh đến nỗi chú ý nhìn mọi người nghị luận âm ỉ, cảm thấy danh tiếng ra không sai biệt lắm, mới nhẹ nhàng tăng hắng một cái.

Mọi người vội vàng dừng lại nghị luận, lần nữa đưa mắt tập trung đến tông mạnh thân thượng.

“Lần này quy tắc là như vậy, tất cả tham gia thực tập đệ tử cùng đến ảo trận chính giữa, ở ảo trận trên trên núi cao sinh trưởng mấy buổi mê huyền quả, mỗi một người đào được năm mai, nhanh nhất lấy được năm mai mê huyền quả đích hai người sẽ tiến vào Quan Hải Phái.”

Chín chọn hai, trước nhất lấy được năm mai mê huyền quả đích hai người chính là người thắng, tiến vào Quan Hải Phái tu hành, những người khác thất bại thối lui ra.

Diệp Đình nhìn chung quanh một vòng, Diệp gia chỉ có mình, Chân gia cũng chỉ có Chân tuyết thiên, Ngã gia chính là bị mình đánh một bữa ngà bản khắc cùng ngà mạnh hai người, Đồ gia cũng chỉ có đồ thanh ngọc một người, mà Kiên gia không hổ là năm đại gia tộc đứng đầu, lập tức lại có bốn người tham gia thực tập, chiếm cứ chín người chính giữa một nửa.

Xem ra nhiệm vụ lần này có chút độ khó, Kiên gia nhất không tốt cũng có thể đạt được một cái chỗ ngồi, bốn người chính giữa cảm đầu người thiếu niên kia Diệp Đình nhận được, chính là Kiên gia thiếu niên thiên tài Kiên Hàn Bằng, ở Kiên hàn bằng bên người cô gái kia chính là danh tiếng một chút đều không yếu hơn Kiên hàn bằng đích Kiên Oánh Hoàn.

Coi là Đồ thanh ngọc, lần này tham gia thực tập cô gái có ba người, thực lực nhìn lên Kiên oánh hoàn cùng Chân tuyết thiên chẳng phân biệt được trên dưới, Đồ thanh ngọc hơi yếu.

“Đều chuẩn bị xong chưa, bắt đầu vào trận.” Tông Mạnh tỏ ý chín người tiến vào ảo trận.

Ở gia tộc trưởng bối ánh mắt chú ý hạ, chín người đi tới ảo trận cửa vào.

“Quan Hải Phái đích ảo trận đồ có kỳ biểu, không bằng lão phu cho thêm cộng thêm một đạo phù bảo như thế nào.” Theo một tiếng vang thật lớn,

còn không có tiến vào ảo trận đích chín người cảm thấy trước mắt núi cao biến đổi, bạch quang thoáng qua, ảo trận bên trong thật giống như nhiều một chút cái gì.

“Người nào.”

Mọi người rói rít hướng bốn phía quan sát, lại không có phát hiện bóng người.

“Giấu đầu giấu đuôi đích bọn chuột nhất, cho ta xuống.” Tông mạnh ngón tay bóp kiếm quyết, trường kiếm sau lưng bay lên không trung.

“Đinh”

Trường kiếm té bay trở về, không trung không chút nào thấy động tĩnh.

“Tiểu oa nhi, điểm này thấp kém kỹ năng cũng dám dựa vào ”

Tông mạnh sắc mặt một trận đỏ trắng biến ảo, vừa mới còn là rạng rỡ vô hạn, đảo mắt liền xuất hiện biến cố.

“Quan Hải Phái đích đệ tử liền điểm này thủ đoạn sao, ta nhìn các ngươi hai cái cũng không cần ở chỗ này giả thần giả quỷ, tránh cho trễ nãi hạt giống tốt đích tiền đồ, mấy người này còn là tiến vào ta Càn Khôn phái đi.”

Càn khôn phái người!

Tất cả mọi người đều ngây ngẩn, Lương quốc hai tu chân môn phái một trong, bất quá vậy mà nói càn khôn phái phạm vi thế lực đều ở đây lương quốc nam phương, Quan Hải Phái ở bắc phương, hai đại môn phái trên căn bản là không xâm phạm, vậy Càn khôn phái người làm cái gì tới.

Tông Mạnh là sùng sốt một chút, hẳn biết Càn khôn phái cùng Quan Hải Phái xưa nay bất hòa, nhưng là giống bây giờ loại này công khai cục diện giằng co lại cho tới bây giờ không có.

“Tiểu oa nhi, trở về nói cho Quan Hải Phái đích lão gia, mấy người này ta Càn khôn phái thu.”

“Sư huynh, muôn ngàn lần không thể thôi lui, nếu không trở về không có biện pháp giao phó.” Âu hiểu uyển ở một bên thấp giọng nói.

“Ừ, ta biết.” Tông mạnh sắc mặt nghiêm lại, đưa tay rút ra sau lưng phi kiếm, nắm chắc trong tay, thấp giọng niệm động kiếm quyết, trong lòng bàn tay phi kiếm bắn ra, hướng Càn khôn phái người tu luyện nơi ẩn thân bay đi.

“Tiểu oa nhi, nếu phi kiếm không muốn, lão phu thành toàn cho ngươi.”

tông mạnh không phải tự ngược sao, mới vừa rồi một kích đã bị chứng minh là không công, còn tới lần nữa, đầu có bệnh sao, Diệp Đinh ở một bên khinh thường nhìn.

“Đinh”

Phi kiếm bay trở về, ở nhận thượng xuất hiện một ít lỗ thủng.

“Ha ha, phé ngươi đích phi kiếm, nhìn ngươi còn có thủ đoạn gì nữa.”

“Oanh!”

Còn không chờ tiếng cười rơi xuống đất, không trung phát ra một tiếng kinh thiên động địa nổ vang, ngay cả tòa kia ảo trận cũng theo một trận đùng đùng, suýt nữa tan đi.

“Bành”

Theo tiếng nổ vang đi qua, mọi người đứng vững ngã trái ngã phải thân thể, một bóng người rơi trên mặt đất.

“Hảo tiểu tử, lão phu ngược lại là xem thường ngươi, vẫn còn có phù binh.”

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên đánh giá + like và vote nha

Chương 5: Bị từ chối

năm chương : thân thể hỗn loạn

Tông mạnh ngược lại cũng không đần, biết mình tu vi không bằng âm thầm ấn núp người, mà tại phi kiếm phần đuôi tăng thêm một đạo lôi bạo phù, âm thầm ấn núp Càn khôn phái người tu luyện thốt không kịp đề phòng, bị lôi bạo phù phá thuật ẩn thân, từ giữa không trung rơi xuống.

Mọi người nhìn thấy, một cái năm sáu chục tuổi bộ dáng lão già hơi có vẻ chật vật xuất hiện ở trước mặt.

“Tôn giá là người nào, tới quấy rầy ta Quan Hải Phái tuyển chọn đệ tử thực tập, đến tột cùng là dụng ý gì, chẳng lẽ là ở khi Quan Hải Phái sao.” Tông mạnh dẫn đầu làm khó dễ.

“Lão phu Càn khôn phái Hồ La nghĩa.”

“Tiểu tử, ngược lại có chút thủ đoạn, bất quá giá tuyển chọn đệ tử cũng không có ghi dấu chính là người Quan Hải Phái định đoạt, ta muốn tới tham gia thực tập các vị thanh niên anh tuấn chưa chắc cũng sẽ tình nguyện gia nhập người Quan Hải Phái, ta càn khôn phái lão tổ ngày gần đây xuất quan, quảng chiêu môn đồ, tư chất xuất chúng người có thể có may mắn trở thành lão tổ đệ tử thân truyền, tương lai chẳng những quang tông diệu tổ, tu vi cũng là bất khả hạn lượng.” Hồ La nghĩa đắc ý nói.

Trong sân đích tất cả mọi người đều làm sững sốt một chút, không nghĩ tới càn khôn phái thu đệ tử đích điều kiện sẽ tốt như vậy.

Thấy mọi người cũng như có chút dao động, Hồ La Nghĩa tiếp tục nói: “các vị có thể suy nghĩ một chút, phải đi Quan Hải Phái làm một cái đệ tử bình thường tốt còn là tiến vào ta càn khôn phái lấy được lão tổ chỉ điểm, kết quả đi đâu nhất phái tương lai thành tựu cao hơn một chút, chắc hẳn mọi người cũng biết đi.”

Khiến thành khải trong lòng phan nhiên đại động, những năm trước đây khiến gia cũng có tiến vào Quan Hải Phái tu luyện con em, bất quá cuối cùng tu vi cao nhất cũng chính là ở trúc cơ cấp bậc, ở lương quốc coi như là cao thủ, nhưng là thả vào bên ngoài đi, còn là xa xa không tốt.

Khiến hàn bằng cùng khiến oán hoàn là những năm gần đây khiến gia hiếm có nhiều thiên tài, nếu như có thể tiến vào càn khôn phái, lấy được lão tổ xem trọng, kia hai người tương lai tu vi nhất định có thể đột phá trúc cơ, nếu như khiến gia có kim đan cấp người tu luyện, kia khiến gia tương tới ở lương quốc địa vị trở lên một cái nấc thang.

Những nhà khác cũng đều ở suy nghĩ trung, vốn là Quan Hải Phái quyết định quy tắc chín chọn hai liền làm mấy nhà rất là bất mãn, nhất định đại đa số người đều là tới đã tương du, mà bây giờ càn khôn phái xuất hiện, tựa như đêm tối xuất hiện một ngọn đèn sáng, để cho tất cả mọi người đều thấy được hy vọng.

“Dám hỏi tiên trưởng, càn khôn phái thu đệ tử đích điều kiện có những, có thể có số người hạn chế.” Ngã vẫn hoành hời, hẳn biết mình cháu ngả bản khắc đích bản lãnh, Quan Hải Phái đích hai chỗ cơ hồ liền bị khiến nhà quyết định một cái, mà ngả bản khắc vừa mới bị Diệp Đình đánh một trận, hiển nhiên không thể nào tranh đoạt qua Diệp Đình, mất thấy sắp mất đi cơ hội lần này, đang ở buồn rầu trong, cái này càn khôn phái sẽ đưa lên cửa.

“Chúng ta càn khôn phái cũng không có nhiều như vậy quy củ thôi, cũng sẽ không có làm thần bí, chỉ cần có tu luyện thể chất, chúng ta cũng thu, không có ai đếm hạn chế.” Hồ La Nghĩa vừa nói vừa nhìn Tông mạnh, ý tứ trong lời nói dĩ nhiên là chỉ hướng Quan Hải Phái

“Cái đó, dám mời tiên trưởng nhìn một chút ta giá hai cá cháu phù không phù hợp càn khôn phái chiêu thu đệ tử tiêu chuẩn.”

Ngã vẫn hoành lấy dừng khí nói.

Ngã bản khắc cùng ngã mạnh một bước tiến lên.

Hồ La Nghĩa thả ra thần thức hướng ngã bản khắc cùng ngã mạnh, ngay sau đó gật đầu một cái, “có tu luyện thể chất, ta càn khôn phái thu.”

Ngã bản khắc mừng rỡ, hưng phấn hướng Hồ La Nghĩa cúi người cảm ơn, “đa tạ tiên trưởng, ta nhất định sẽ báo đáp tiên trưởng đích ơn tri ngộ.”

Thấy ngã bản khắc dễ dàng như vậy là được càn khôn phái đệ tử, tất cả mọi người đều rất hâm mộ.

Diệp Đình khinh thường thấp giọng thầm nói: “tiểu tử này dùng đan dược gì, trong một đêm đầu heo đã không thấy tăm hơi.”

Có Ngải gia đích dẫn đầu, những nhà khác cũng nhao nhao muốn thử, thật ra thì tới tham gia thực tập con em tất cả đều có tu luyện thể chất, mà Quan Hải Phái tự cảm thân phận chỉ thu nhận hai người đệ tử, bây giờ tốt lắm, chỉ cần có tu luyện thể chất sẽ thu làm đệ tử, hoàn toàn không cần cùng người khác cạnh tranh.

Ở năm đại gia tộc người nắm quyền trong mắt, bất kể là Quan Hải Phái còn là càn khôn phái, đó cũng đều là lương quốc tu chân đại môn phái, bất luận trở thành của môn phái nào đệ tử, đối với gia tộc mà nói đều là một cái thành công.

Hồ La Nghĩa đưa mắt nhìn sang phía trên hán tám cái con em, “ừ, không tệ, cũng có tu luyện thể chất, nếu như còn có ai muốn gia nhập đến ta càn khôn phái, lão phu làm chủ, cùng nhau tất cả đều thu.”

Hồ La Nghĩa đích lời vừa ra, nhất thời để cho tất cả tham gia thực tập con em làm rung lên.

Tông mạnh chính là cùng Âu hiểu uyển trở mắt nhìn nhau, nếu là chín con em cũng gia nhập vào càn khôn phái, kia hai người lần này xuống núi đích nhiệm vụ coi như thất bại, trở về làm sao cùng môn phái giao phó.

“Hồ La Nghĩa, ngươi muốn làm gì, là muốn cùng Quan Hải Phái trở mặt sao.” Tông mạnh gấp gáp, loại này tình huống không cho hán lại tiếp tục giả bộ thâm trầm.

“Làm sao, liền rất nhiều Quan Hải Phái thu đệ tử, không cho ta càn khôn phái, cười nhạo.” Hồ La Nghĩa không vì Tông mạnh ngôn ngữ sở động

“huống chi các ngươi Quan Hải Phái còn làm cái gì thực tập, đây quả thực là ở làm khó người, ngươi có thể bảo đảm dẫn đầu hoàn thành nhiệm vụ hai cá tương lai nhất định chính là tu chân đích hạt giống tốt, thất bại thì không được, ầu tã, đây là đang mai một nhân tài.”

Hồ La Nghĩa đích lời để cho mấy cái không có gì hy vọng trở thành cuối cùng hai cá người thắng con em bội cảm đồng ý.

“Mà giá chín con em chỉ cần gia nhập đến chúng ta càn khôn phái, sẽ có được môn phái toàn lực đào tạo, các loại đan dược tinh thạch tài nguyên cũng sẽ có, tương lai ai tu vì như thế nào ngay cả lão phu cũng không dám nói, các ngươi làm ra loại này buồn cười thực tập, đây không phải là đang lừa gạt thế tục trên thế giới đích phạm phu tục tử sao.” Hồ La Nghĩa cười lạnh.

Hán đích lời để cho chín con em càng động tâm không dứt.

“Hồ La Nghĩa, ngươi còn nói không nói quy củ, là chúng ta tới trước.” Tông mạnh còn không chịu từ bỏ ý định.

“Nói quy củ phải không.” Hồ La Nghĩa hướng chín con em thả ra thần thức, hán muốn chắc chắn chín người có phải hay không toàn bộ có tu luyện thể chất, nếu như cũng có, tuyệt đối không thể nào cho Quan Hải Phái lưu lại một cái.

Hồ La Nghĩa rất hài lòng, thần thức quét qua mỗi một cái con em cũng có tu luyện thể chất, khi hán đang chuẩn bị đem chín người cũng nhận lấy thời điểm, ánh mắt chạm đến đến Diệp Đình trên người.

“Ừ?” Hồ La Nghĩa cảm thấy rất là kỳ quái, trước mắt người trẻ tuổi này để cho người hoàn toàn không nhìn thấu, thần thức dò xét, Diệp Đình rất giống là có tu luyện thể chất, nhưng là gia tăng thần thức lực độ, nhưng lại phát hiện là đỉnh thần thể tựa như một đoàn hỗn độn, hoàn toàn không có một tia tu luyện thể chất.

Hồ La Nghĩa còn có chút không yên tâm, đem thần thức thả ra đến mạnh nhất, Diệp Đình thân thể còn là một đoàn hỗn độn.

Diệp Thanh Vân thấy cáo là nghĩa đích ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Đình trên người, mặt đầy tươi cười trứ nói: “tiên trưởng, đây là tiểu nhi Diệp Đình.” Sau đó đối với Diệp Đình nói: “Tiểu đình, còn không mau ra mắt tiên trưởng.”

Diệp Đình cũng ở đây nhìn Hồ La Nghĩa, lão đầu này cho hán đích cảm giác rất không thoải mái, khi Hồ La Nghĩa đích ánh mắt rơi vào hán trên người thời điểm, ánh mắt sắc bén thật giống như nhìn thấu hết thảy, ngay cả ngũ tạng lục phủ cũng bày ra vậy, ngay sau đó thân thể chính giữa không khỏi xuất hiện một cỗ lực lượng, tựa hồ đang bảo vệ mình thân thể.

Xác định Diệp Đình không có tu luyện thể chất, Hồ La Nghĩa cười ha ha một tiếng, “nếu ngươi muốn cùng ta nói quy củ, kia Diệp Đình ta cũng không thu, đưa cho ngươi Quan Hải Phái tốt lắm.”

Quan Hải Phái sừng sốt một chút, “tiên trưởng, ngươi làm sao không thu Diệp Đình?”

Diệp Thanh Vân tự nhận là không có đắc tội cái này càn khôn phái

Người tu luyện, làm sao biết câu nói đầu tiên đem Diệp Đình bác bỏ đây.

“ngoài hán ra, tám cái người tất cả lên.” Hồ La Nghĩa ném ra một vật, trên không trung trong nháy mắt trở nên lớn, hóa thành một chiếc thuyền lớn, sau đó đáp lời hán tám cái người nói.

“Đa tạ tiên trưởng tác thành.” Dẫn đầu tỏ thái độ là Kiền thành khai, kiền gia nhưng là có bốn cái con em tham gia thực tập, kết quả tốt nhất cũng bất quá là trúng tuyển hai người, bây giờ bốn cái con em cũng gia nhập Càn khôn phái, kiền gia thành lớn nhất người thắng.

Đồ gia cùng Ngã gia cũng rời rít tỏ thái độ, Chân chí thành nhìn một cái Chân Tuyết Thiên, cũng phải thúc giục Chân Tuyết Thiên trên thuyền.

“Vị tiên trưởng này, ngươi tại sao không thu Diệp Đình.” Chân tuyết thiên hỏi.

Hồ La Nghĩa cười nói: “lão phu cũng không phải đem chuyện làm tuyệt người, dù sao cũng phải cho Quan Hải Phái lưu lại một cái đi.”

“Nếu tiên trưởng không chịu thu Diệp Đình, kia ta cũng theo Diệp Đình gia nhập Quan Hải Phái.”

Chân tuyết thiên đề cho Hồ La Nghĩa thật bất ngờ, “tiểu cô nương, ngươi cần phải suy nghĩ kỹ.”

“Dĩ nhiên muốn tốt lắm, Diệp Đình đi đâu, ta đi ngay kia.” Chân tuyết thiên rất kiên định.

“Được a, nếu ngươi nghĩ xong, lão phu cũng không miễn cưỡng.” Hồ La Nghĩa thấy đến có hẳn bảy cái con em, cũng không quan tâm một cái Chân Tuyết Thiên

Sau đó kêu bảy cái con em leo lên thuyền, phất ống tay áo một cái, thuyền lớn chậm rãi bay lên không, ở mọi người trong ánh mắt hâm mộ biến mất ở đám mây.

Diệp Thanh Vân ngẩng mặt trứ thuyền lớn bay đi đích phương hướng, còn muốn nói gì, lại không có tới kịp.

Ngã vẫn hoành hải lòng, lần này tới kiến châu thành nhưng là không tưởng được, hai cá cháu đều tiến vào càn khôn phái, trở thành người tu luyện, lại nhìn về phía Diệp Thanh Vân, mặt đầy mắt mác đứng ở bên cạnh.

“Diệp Thanh Vân, làm sao không lớn lối, con trai ngoan của ngươi Diệp Đình làm sao không đi theo đi đây.” Thấy Diệp Đình không có bị Hồ La Nghĩa mang đi, Ngã vẫn hoành càng đắc ý hơn.

“Càn khôn phái có gì đặc biệt hơn người liễu, lão tử còn không nguyện ý đi đây.” Diệp Đình không cam lòng nói.

Mẹ cái này Hồ La Nghĩa thật đúng là không cho mặt mũi, chín người hết lần này tới lần khác không muốn lão tử, đây không phải là kêu lão tử khó chịu sao, lão tử có ý hướng một ngày nhất định giết tới càn khôn phái, kêu ngươi thật tốt nhận thức một chút.

Bên cạnh, Tông mạnh cùng Âu hiểu uyển lúc này lại tâm tình phức tạp, lúc tới rạng rỡ vô hạn, mà bây giờ lại không người lý, trơ mắt nhìn Hồ La Nghĩa đem bảy cái con em mang đi, cũng không thể xuất thủ cùng Hồ La Nghĩa cướp người đi, coi như cướp người, hai người cũng không phải Hồ La Nghĩa địch đối thủ, đừng xem Tông mạnh xuất kỳ bất ý đem Hồ La Nghĩa đích ân thân phá hỏng, đó là Hồ La Nghĩa nhất thời khinh thường.

“Sư huynh, cứ như vậy trở về, làm sao hướng trưởng lão giao phó.” Âu hiểu uyển vội vàng nói, không làm được nhiệm vụ trở về nhưng là phải bị xử phạt đích.

Tông mạnh bất đắc dĩ nhìn Diệp Đình cùng Chân Tuyết Thiên “đây không phải là còn dư lại hai cái sao, liền mang bọn họ hai cái trở về đi thôi.”

Tông mạnh tu vị còn không có đạt tới Hồ La Nghĩa cái cấp bậc đó, không nhìn ra Diệp Đình lai lịch, hẳn cho là nếu tới tham gia thực tập con em khẳng định cũng hẳn là có thể tu luyện thể chất.

“Kia thực tập ảo trận làm sao bây giờ.” Âu hiểu uyển hỏi.

“Sư muội, bây giờ chỉ còn dư hai người, còn dùng thực tập cái gì.”

Tông mạnh đọc cá pháp quyết sắp thu hồi ảo trận.

“Bành”

Một tiếng vang thật lớn, ảo trận tiêu tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Đặng đặng đặng”

Tông mạnh quay ngược lại mấy sải bước, cường lực đánh vào để cho tông mạnh ngực tê dại, “đáng chết Hồ La Nghĩa, dám ám toán ta.”

Nguyên lai Hồ La Nghĩa thêm đến tông mạnh ảo trận lên đạo bùa kia gây phá hư ảo trận đích kết cấu, để cho tông mạnh ăn cái ám khuy.

Mấy gia tộc khác đích người nắm quyền thấy Tông mạnh chật vật, đều cảm thấy để cho nhà mình đích con em gia nhập vào càn khôn phái tuyệt đối là một cử chỉ sáng suốt, có chút nhìn có chút hạ hê nhìn Diệp Thanh Vân cùng Chân chỉ thành.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên đánh giá cao nha

Chương 6: Kiểm tra linh căn

thứ sáu chương linh căn kiểm tra

Lần đầu tiên ngòi phi kiếm Diệp Đình cùng Chân Tuyết Thiên rất hưng phấn, ánh mắt không ngừng hướng bốn nhìn ra ngoài, bất quá trải qua hơn nửa ngày phi hành sau này liền mất đi nhiệt tình, con mắt một mảnh trắng xóa mây mù, rồi sau đó chính là gào thét ở bên tai đích tiếng gió.

Hai ngày sau, Tông mạnh cùng Âu hiểu uyển đồng thời hạ xuống phi kiếm tốc độ, sau đó rơi vào một tòa nguy nga núi cao trên.

“Tông sư huynh, chúng ta đến sao.” Diệp Đình đã sớm chán ngán phi hành.

“Ừ.” Tông mạnh không hăng hái lắm, nhiệm vụ lần này hoàn thành phải cực kỳ không thuận, cũng không có gì tâm tư cùng Diệp Đình nói chuyện.

Diệp Đình đưa mắt hướng núi cao nhìn lại, cao vút trong mây đỉnh núi cũng không gặp người nào, tựa như hoang cổ thể lương nguyên thủy đất.

Đang ở đang lúc nghi hoặc, Tông mạnh ổng tay áo vung lên, trong miệng đọc một đạo pháp quyết.

Diệp Đình chỉ cảm thấy trước mắt kim quang long lánh, một tòa hùng vĩ nguy nga sơn môn đột ngột xuất hiện ở trước mặt.

Bốn cái cường tráng cây cột nóc là một tòa cổng chào, thượng treo một tấm bảng: Quan Hải Phái.

“Tông sư huynh trở lại.” Cổng chào xuống hai người đệ tử thấy Tông mạnh, tiến lên chào hỏi.

“Làm phiền hai vị sư đệ.” Tông mạnh thấy đồng môn người trong, giọng cũng theo đó hòa hoãn không ít.

“Quan trưởng lão giao phó, kêu tông sư huynh sau khi trở lại trực tiếp đi truyền công đường.” Trông cửa đệ tử nói.

“Ừ, ta biết.”

Tông mạnh quay đầu kêu Diệp Đình cùng Chân Tuyết Thiên đuổi theo, cùng Âu hiểu uyển cùng nhau tiến vào sơn môn.

Đây chính là Quan Hải Phái sao, Diệp Đình đưa mắt nhìn bốn phía, sau này ta Diệp Đình cũng là người tu chân rồi, vừa nghĩ một bên theo sát Tông mạnh.

Không biết có phải hay không Tông mạnh cố ý làm khó hai người, tiến vào sơn môn liền lại cũng không có cười phi kiếm, mà là bước nhanh mau được, ước chừng qua một giờ mới đi tới truyền công đường.

Diệp Đình còn dễ nói, dù sao cũng là con trai, hơn nữa đã là võ giả, đi một ít đường ngược lại cũng có thể giữ vững, Chân Tuyết Thiên có chút chịu không nổi, coi như nàng cũng là võ giả, nhưng là đi một cái giờ đích đường vẫn là lần đầu tiên, đem nàng mệt mỏi thở hồng hộc, đổ mồ hôi đầm đìa.

Diệp Đình cảm thật chắc Chân Tuyết Thiên tay, mang nàng cùng nhau đi về phía trước.

Đến truyền công đường, Tông mạnh trên mặt hơi hòa hoãn, tựa hồ rất hài lòng Diệp Đình cùng Chân Tuyết Thiên biểu hiện.

Ở truyền công đường đã đứng một ít ngắm hải phái đệ tử, còn có mấy trăm cùng Diệp Đình ăn mặc tương tự người tuổi trẻ, nhìn dáng dấp đều là Quan Hải Phái tuyển chọn mà đến tiên môn.

“Tông sư huynh trở lại.”

“Lý sư đệ.”

Tông mạnh cùng

Quen nhau các sư huynh đệ chào hỏi.

“Tông sư đệ nhiệm vụ lần này hoàn thành phải thế nào.”

“Ai, đừng nói nữa, một lời khó nói hết.” Tông mạnh khổ sở nói, có thể hoàn thành nhiệm vụ cũng đã không tệ.

“Còn chưa phải là cần khôn phải quấy rối, thiếu chút nữa thì thất bại.”

“Tông sư huynh, người đích vận khí đã không tệ, có không ít sư huynh đệ cũng gặp phải Cần khôn phải quấy rối, cho tới tay không mà về, còn phải tiếp nhận trừng phạt đây.” Bên cạnh một người sư đệ nói.

“Phải không, thật may ta cùng âu sư muội hoàn thành nhiệm vụ.” Tông mạnh mới biết cũng không phải là hấn cùng Âu hiểu uyển gặp phải loại này tình huống, cũng có khác sư huynh đệ gặp phải, xem ra mình vận khí cũng không tệ lắm.

“Tông mạnh, người cũng đừng đắc ý, nhìn một chút người mang về là cái gì mầm non, một cái không thể tu luyện hỗn độn thân thể thôi, chẳng lẽ đây chính là người cái gọi là mầm non.” Một cái thanh âm âm dương quái khí truyền tới.

Tông mạnh cùng nói chuyện với nhau mấy cái đệ tử nghiêng đầu nhìn, là Kiếm các đệ tử Nguyễn Gia Lâm.

“Nguyễn gia lâm, người đây là ý gì.”

“Có ý gì, chẳng lẽ các người đều không mất dài tình, không nhìn ra Tông mạnh mang về cái này tiểu tử là một hỗn độn thân thể.” Nguyễn gia lâm miệt thị nhìn mấy cái người.

“Cái gì, người nói Diệp Đình là hỗn độn thân thể!” Âu hiểu uyển kinh hô một tiếng.

Diệp Đình rõ ràng nghe mấy người đối thoại, cũng không biết mình đích hỗn độn thân thể là ý gì.

“Nguyễn sư huynh, xem ra tông mạnh là sợ không làm được nhiệm vụ trở lại chịu phạt, tùy tiện tìm một không có tu luyện thể chất người phạm trở lại sung số đi.” Nguyễn gia lâm bên người chứng nhân lên tiếng phụ họa.

“Nguyễn gia lâm, loại chuyện này cũng không thể nói lung tung.” Hà sinh luôn luôn cùng tông mạnh giao hảo, lúc này tự nhiên không thể nhìn Tông mạnh bị thiệt.

“Hà sinh, tông mạnh tu vi không tốt, có lẽ không nhìn ra tên tiểu tử kia thể chất, người cũng không nhìn ra sao.” Nguyễn gia lâm bêu môi một cái.

Hà sinh không chịu tin tưởng, thả ra thần thức hướng Diệp Đình dò xét đi, ngay sau đó chau mày.

“Hà sư huynh, thế nào.” Tông mạnh khẩn trương hỏi, nếu như Diệp Đình thật sự là hỗn độn thân thể, kia hấn đích phiền toái thật là lớn, không làm được nhiệm vụ sẽ phải chịu xử phạt, nhưng là dùng không thể tu luyện phạm thể lừa gạt, tội kia trách gặp nhau lớn hơn.

Hà sinh bất đắc dĩ lắc đầu một cái, “tông sư đệ, lần này người cùng âu sư muội phiền toái lớn.”

Tông mạnh nghe thần thái nhất thời hơi chậm lại, không cam lòng lắm bậm nói: “làm sao có thể chứ.”

Ngay sau đó nhớ tới ở tiền châu thành Hồ La Nghĩa cuối cùng nhìn Diệp Đình lúc biểu tình, nhất thời tất cả đều biết, không trách Hồ La Nghĩa sẽ đem Diệp Đình nhường cho mình đây, nguyên lai Hồ La Nghĩa đã nhìn thấu Diệp Đình thể chất.

Diệp Đình cũng có chút biết, mấy cái người nói hỗn độn thân thể là không thể tu luyện.

“Vị sư huynh này, xin hỏi là chuyện gì xảy ra.” Diệp Đình chuyển hướng bên người một cái nhìn qua cũng là tuyển chọn tới người

Lạc Thành đến từ Thố Vân thành, lạc gia cũng là lương quốc đại gia tộc, dĩ nhiên là tâm cao khí ngạo, tự nhận là

Cao nhân nhất đẳng, thấy cái này hỗn độn thân thể hỏi mình, lập tức phô trương nói: “phàm là là người tu luyện, cũng có giống như ta loại này thể chất, cũng chính là linh căn thân thể, cùng linh căn tương ứng thể chất, chính là người loại này hỗn độn thân thể, là tuyệt đối không thể nào tu luyện, đời này còn là lão lao thật thật làm một cái người phạm đi.”

Sững sờ một chút, Diệp Đình trong đầu nhớ lại ban đầu cha Diệp Thanh Vân đã từng hoa trọng kim mời người cho hấn dò xét qua thể chất, rõ ràng chính là có thể tu luyện linh căn thân thể, vì thế Diệp Thanh Vân mới có thể mang hấn tham gia năm đại gia tộc thực tập.

Hướng tông mạnh nhìn lại, Tông mạnh mặt đầy chán chường.

Cảm giác một con ả áp hoa nhuần đích tay nhỏ bé nhẹ nhàng cảm mình tay, Diệp Đình biết đó là Chân Tuyết Thiên.

“Biểu ca, không nên gấp gáp, ta tin tưởng người nhất định là linh căn thân thể, nhất định có thể tiến vào Quan Hải Phái đích.”

Diệp Đình không có nói gì nhiều, chẳng qua là hướng Chân Tuyết Thiên nặng nề gật đầu một cái.

“Quan trưởng lão đến.” Một tiếng quát to đem thanh âm huyền não lẫn át.

Tất cả mọi người đều dừng lại nói chuyện với nhau.

“Đệ tử ra mắt trưởng lão.”

“Ừ.” Truyền công trưởng lão Quan Duy Vũ thanh âm lãnh đạm.

“Lần này chưa hoàn thành nhiệm vụ đều đi chấp pháp đường nhận xử phạt.”

Quan Duy Vũ một câu nói, có gần trăm tên đệ tử ủ rũ cúi đầu rời đi truyền công đường.

“Tất cả tuyển chọn mà đến người, tiến hành linh căn khảo sát.”

Quan Duy Vũ ổng tay áo huy động, một khối màu đen ngọc phiến theo gió mà phồng, hóa thành một khối lớn bia đá cao vút ở trước mặt mọi người.

Đệ nhất cá tiếp nhận linh căn khảo nghiệm người đi về phía trước, đưa bàn tay dính sát ở bia đá thượng.

Màu đen bia đá xuất hiện một tia màu đỏ nhạt, ở bia đá bóng loáng như gương ngoài mặt xuất hiện một đoàn nhảy đến đích ngọn lửa.

“Ừ, không tệ, hỏa thuộc tính linh căn.” Quan duy vũ mặt lộ nụ cười tuyên bố.

Cái đó người hưng phấn đi tới một bên, mặc dù đã sớm biết mình có linh căn, nhưng là Quan Duy Vũ tuyên bố kết quả không khác nào chính là trở thành Quan Hải Phái đích đệ tử.

“Kim loại tính linh căn.”

Thứ hai cái khảo nghiệm người cũng triển hiện linh căn thuộc tính.

.....

Diệp Đình thông qua quan sát phát hiện, khảo nghiệm người có năm loại thuộc tính, theo thứ tự là kim mộc thủy hỏa thổ, mà mỗi một loại thuộc tính ở bia đá triển hiện màu sắc cùng hình thái cũng mỗi người không giống nhau.

“Trời ạ, lại là thủy mộc hai loại thuộc tính.” Theo mọi người thét một tiếng kinh hãi, Diệp Đình hướng bia đá xem, bị kêu làm hai loại thuộc tính người chính là Nguyễn Gia Lâm mang về Qua bản Bác.

Qua bản bác mặt đầy không dám tin tưởng nhìn bia đá, mà Nguyễn gia lâm chính là dương dương đắc ý, ngẩng mặt hất hàm nhìn mọi người

“Diệp Đình ” Quan duy vũ bên cạnh đệ tử đọc đến Diệp Đình tên.

“Tiểu tử, ta nhìn ngươi hay là chó đi lên mắt mắt xấu hổ, Diệp Đình tuyển chọn người đã bao năm không có xuất hiện hỗn độn thân thể liễu, lấy đủ số là không thể nào lẫn lộn quá quan.” Qua bản bác ở một bên cười nhạo nói.

Ta phi! Diệp Đình trong lòng mắng thầm, bắt quá trên mặt lại mang vẻ mỉm cười, “đa tạ sư huynh nhắc nhở, bắt quá ta còn không từ bỏ ý định, muốn đi thử một chút.”

“Ha ha, thử đi, thử qua sau cũng chỉ tuyệt vọng, bắt quá ngươi lại đem Tông mạnh cho hại chết.” Nguyễn gia lâm càn rỡ cười nói.

Diệp Đình không để ý chút nào, sải bước hướng bia đá đi tới.

Đề cho tiện lần sau đọc, không nên quên đem đánh dấu + vote

Trở lại 《luu manh xông tiên giới》 mục)

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: đi đút heo?

thứ bảy chương người đi đứt heo đi

Hai tay đồng thời đặt ở màu đen bia đá thượng, chạm tay hơi lạnh, cảm giác bia đá trung truyền tới một cỗ mãnh liệt hấp lực, Diệp Đình thân thể không thời tự chủ phát ra một cỗ không khỏi chống cự, đem bia đá hấp lực hoàn toàn bài xích ở song chương ra.

Tông mạnh khẩn trương nhìn bia đá, ngăm đen như cũ, nhất thời trầm trọng

“Lại là hỗn độn thân thể.” Quan duy vũ nổi giận nói: “Tông mạnh, đây chính là người mang về người sao, người chẳng lẽ không biết môn phái quy củ sao.”

Tông mạnh nhìn không có chút nào biến hóa bia đá, bất đắc dĩ cúi đầu xuống, “đệ tử cam nguyện chịu phạt, bắt quả chuyện này cùng ân sư muội không có bất kỳ quan hệ, đều là đệ tử một người chi sai.”

“Hừ, lúc này còn thay người khác ra mặt, các người hai người đi chấp pháp đường nhận trừng phạt.” Quan duy vũ mặt không chút thay đổi nói.

Tông mạnh không dám nhiều đi nữa giải bày, cùng Ân hiệu uyển cùng đi ra khỏi truyền công đường, trước khi đi còn không cam tâm nhìn một cái Diệp Đình, trong ánh mắt oán hận đem Diệp Đình sợ hết hồn.

“Lại lui sang một bên, đợi các đường chọn xong đệ tử, liền phái người đưa người xuống núi.” Quan duy vũ hướng Diệp Đình nói.

Lá đình nhìn màu đen bia đá, trong lòng cũng là một trận mất mát, vốn tưởng rằng đi tới Quan Hải Phái chỉ biết trở thành Quan Hải Phái đích đệ tử, ai ngờ gây thêm rắc rối, sẽ xuất hiện như vậy tình huống, quay đầu lại còn là không vui một trận.

Thấy Diệp Đình tịch mịch đáng vẻ, Chân Tuyết Thiên cũng không biết nên nói cái gì là tốt, nàng vừa mới thông qua kiểm tra, mặc dù không là cái gì hai loại thuộc tính linh căn, cũng là một loại hết sức hiếm thấy phong thuộc tính linh căn, lập tức cũng đưa tới oanh động không nhỏ, ngay cả Quan duy vũ đều nói, có Chân Tuyết Thiên phong thuộc tính linh căn, Tông mạnh cùng Ân hiệu uyển hai người chịu xử phạt cũng sẽ sau đó giảm bớt một ít.

Rất nhanh, tất cả bị mang về người cũng thông qua kiểm tra, do các đường khẩu đích trưởng lão và chấp sự thu tới môn hạ, chỉ có Diệp Đình ngoại lệ, đứng cô đơn ở truyền công đường cửa.

Diệp Đình bị một vị đẹp lạnh lùng mỹ phụ dẫn đi, Diệp Đình từ chúng đệ tử trong miệng nghe được “ân sư cô” đích gọi.

“Diệp Đình, lão phu cái này thì phái người đưa người xuống núi.” Thấy tất cả cũng rời đi, Quan duy vũ nhìn một cái Diệp Đình nói.

“Quan trưởng lão, mới vừa rồi kiểm tra có phải hay không hơi có sai lệch, ngài nhìn đệ tử có thể không có thể lần nữa kiểm tra một chút.” Diệp Đình mặt đầy tươi cười.

“Hừ hừ, làm sao có thể, người là đang hoài nghi lão phu mắt mờ, còn là hoài nghi ta Quan Hải Phái đích khảo sát ngọc bia.” Quan duy vũ mặt đầy khinh bỉ thần thái.

“Trưởng lão, đây là một chút tiểu tâm ý, ngắm ngài vui vẻ nhận.” Diệp Đình giơ tay lên đem một cái hộp ngọc đưa tới Quan duy vũ trước mặt.

“Cần rõ, người đây là đang hỏi lộ lão phu sao.” Quan duy vũ gương mặt nghiêm túc, tựa như thần thánh không thể xâm phạm.

“Trưởng lão hiểu lầm, đệ tử sao dám, bất thành kính ý, mong rằng trưởng lão lần nữa cho cái cơ hội, đệ tử ngưỡng mộ ngắm hải phái lâu vậy, có thể trở thành ngắm hải phái đệ tử là ta cả đời vinh dự, trưởng lão tác thành.” Vừa nói, Diệp Đình đem vật cầm trong tay hộp ngọc mở ra, hào hùng linh khí từ trong hộp ngọc phun ra.

“Cái gì?” Quan duy vũ trong lòng run lên, theo bản năng nhận lấy hộp ngọc, trong hộp ngọc mặt nằm một khối một số gần như trong suốt tinh thể, trong suốt nhập vào cơ thể.

“Đây là tinh khiết tinh thạch!” Quan duy vũ tự nhiên biết hàng, trong ánh mắt một mảnh mê ly, hắn đặt tới trúc cơ đã lâu, một mực cầm ở cái này cửa khẩu, có thể không có thể vững chắc cảnh giới, tương lai kết thành kim đan, đối với hắn mà nói quá trọng yếu, khối này tinh khiết tinh thạch ý nghĩa không cần nói cũng biết.

Từ chất lượng

Nhìn lên đây là một khối trung phẩm tinh thạch, như vậy tinh thạch đặt ở Quan Hải Phái cũng tuyệt đối là không thể có nhiều, xưa nay từ tài nguyên phân phối đi lên nói, là không tới phiên Quan duy vũ được hưởng.

Diệp Đình từ Quan Duy Vũ trên mặt nhìn thấu cơ hội, “trưởng lão, chỉ cần đệ tử có thể lưu lại, cho dù là từ một cái thông thường tạp dịch làm lên, cũng cam lòng.”

“Ho khan một cái.” Quan duy vũ mượn ho khan che giấu mình thất thố.

Tiện tay đem hộp ngọc đắp lên thu hồi, cố làm suy nghĩ trạng, qua lại đi thông thả.

Diệp Đình mừng thầm trong lòng, quan Quy vũ thu hồi hộp ngọc đã nói lên chuyện này thành.

“Diệp Đình a, không phải lão phu không chiều cổ ngươi, mà là các đường khẩu đều đã bổ sung ngươi, ngươi đây cũng nhìn thấy, làm lão phu rất là làm khó.”

Diệp Đình vội vàng phụ họa, “cho nên xin trưởng lão nói thêm mang theo.”

Thu người tiền tài cùng người tiêu tai, ngươi cho lão tử còn già bộ cái gì, Diệp Đình trên mặt tươi cười trong lòng thầm mắng.

“Như vậy đi, lão phu thấy ngươi là thật lòng ngưỡng mộ Quan Hải Phái, cũng không thể quá bất cận nhân tình, lần này phân phối ngươi, linh thú uyển nơi nào còn không có lấy được, ngươi đi ngay linh thú uyển đi.” Quan duy vũ đáng về rất là khổ sở, thuận tay đưa cho Diệp Đình một khối ngọc bài.

“Cầm ngọc bài đi tìm linh thú uyển tìm Tôn trưởng lão, hẳn sẽ an bài ngươi đích hết thầy, lão phu đây cũng là hết lớn nhất cố gắng.”

“Đệ tử đa tạ trưởng lão chiều cổ.” Diệp Đình ngoài miệng cảm kích, nhưng trong lòng thì vạn phần nhức nhối, khối này tinh thạch là hẳn rời nhà lúc Diệp Thanh Vân giao cho, nghìn vạn dặn dò, đây là là Diệp gia đích truyền đời chi bảo, không phải vạn bất đắc dĩ quyết không thể vận dụng.

Vì có thể ở lại Quan Hải Phái Diệp Đình cho là đáng giá.

Linh thú uyển ở vào một tòa độc lập đỉnh núi.

Diệp Đình hơi vừa tiếp xúc gần liền cảm thấy được trong thiên địa tràn đầy một cỗ lực lượng kỳ dị, tựa như thực chất, hướng thân thể phun trào tới, mà Diệp Đình đồng thời cảm nhận được thân thể cũng không bài xích cỗ lực lượng này, ngược lại là vui vẻ tiếp nhận.

Thân thể từ trong ra ngoài đích thư thái để cho Diệp Đình không tự chủ được dừng bước lại, loại cảm giác này so với ba ngày mới uống một ly bia ướp lạnh còn phải thoải mái.

Đắm chìm vào trong đó thật lâu không thể tự kiềm chế, cho đến cảm thấy được bắp chân bị thứ gì cũng một chút.

Diệp Đình cúi đầu nhìn, một cái Tiểu heo ở bắp chân của hắn thượng thân l cạ.

Con heo nhỏ mập đồ đồ trên thân thể mọc đầy trong suốt nhập vào cơ thể đích mao, hai cá mắt ti hí trong nháy mắt, tựa hồ còn tràn đầy giao hoạt.

Thật là đáng yêu đích tiểu tử, Diệp Đình mặc dù không là rất thích nhỏ động vật, nhưng là lại vẫn bị con heo nhỏ đích đáng về cho thật sâu hấp dẫn.

Diệp Đình cúi người xuống, muốn vuốt ve một chút con heo nhỏ, lại không ngờ con heo nhỏ đó lập tức chạy đến Diệp Đình trong ngực, trường măn nếp nhăn khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra biểu tình nịnh hót, để cho Diệp Đình rất là ngoài ý muốn.

“Đứng lại, tiểu súc sinh, ta nhìn ngươi nơi đó chạy.”

Theo một tiếng nổi giận, một đạo bóng người xuất hiện ở Diệp Đình trước mặt.

Diệp Đình hướng người tới nhìn, hai mươi trên dưới, từ quần áo trang sức nhìn lên, chính là Quan Hải Phái đệ tử.

Người vừa tới nổi giận trừng trừng nhìn Diệp Đình, ngay sau đó chuyển hướng Diệp Đình trong ngực con heo nhỏ, “đáng chết súc sinh, nhìn ta không lọt ngươi đích da.”

Diệp Đình mặt đầy lúng túng, hẳn biết người này là đang chửi mình trong ngực con heo nhỏ, bất quá lúc này nếu là còn có người khác nhìn thấy, nhất định sẽ cho là đang chửi mình đây.

“Vị sư huynh này xin bớt giận.”

Đủ vẫn đình nghe vậy lần nữa nhìn về phía Diệp Đình, “ngươi là người nào, nhìn ngươi cũng không phải ta Quan Hải Phái đệ tử, làm sao biết xông đến linh thú uyển tới.”

“Tiểu đệ Diệp Đình, là mới vừa tiến vào Quan Hải Phái đích đệ tử, truyền công đường Quan trưởng lão bảo ta tới linh thú uyển báo cáo.” Diệp Đình muốn chấp tay hướng người này tỏ ý, nhưng bởi vì trong ngực con heo nhỏ đem hai cái chân trước khoác lên hắn đích trên vai, cho nên chỉ có thể xóa bỏ.

“Nguyên lai là Diệp sư đệ, vội vàng ôm lấy cái vật nhỏ kia, ngàn vạn lần chó để cho nó chạy nữa.”

“Là, là, là.” Diệp Đình khá chú ý, bàn tay dán vào con heo nhỏ trên thân thể, vuốt ve con heo nhỏ bóng loáng da lông.

“Ngươi cũng không nên xem thường

Tên tiểu tử này, ta nhưng là trước núi sau núi đích theo đuổi không dưới hai giờ, thiếu chút nữa không mệt chết ta.”

Đù vẫn đỉnh thấy Diệp Đình rõ ràng coi thường cái này giảo hoạt vật nhỏ, lên tiếng nhắc nhở Diệp Đình .

“Sur huynh xưng hô như thế nào.”

“Đù vẫn đỉnh, người kêu ta đủ sur huynh là tốt rồi.” Đù vẫn đỉnh thấy linh thú ở Diệp Đình trong ngực rất là an tĩnh, có lẽ là nó chạy đã mệt, muốn nghỉ ngơi một hồi, cũng thờ phào nhẹ nhõm.

“Không biết đủ sur huynh vì sao đuổi theo con này con heo nhỏ.”

“Con heo nhỏ? Diệp sư đệ, đây chính là người xem thường cái vật nhỏ này liễu, lai lịch của nó nhưng là không giống vật thường, nghe nói ở nó trong cơ thể chảy viên cô thân thú huyết dịch, đừng nói là ở linh thú uyển liễu, chính là trong Quan Hải Phái cũng nhận được cực cao coi trọng.”

Đù vẫn đỉnh lời để cho Diệp Đình rất là ngoài ý muốn, cứ như vậy cá con heo nhỏ, lai lịch thân phận lại sẽ kinh người như vậy.

“Cái vật nhỏ này thiên tính bướng bỉnh, thường ở các ngọn núi lớn tán loạn, thường xuyên liền làm cho gà chó không yên.” Đù vẫn đỉnh nói đến con heo nhỏ mặt đầy bất đắc dĩ, xem bộ dáng là sâu sắc độc hại.

“Đừng nói trước nó, nhìn dáng dấp người còn chưa từng đi báo cáo đi.”

“Tiểu đệ vừa mới đi lên.” Diệp Đình gật đầu nói.

“Vây cũng tốt, nhìn ở người giúp ta bắt được bướng bỉnh phân thượng, ta mang người đi gặp qua Tôn trưởng lão.” Đù vẫn đỉnh mang Diệp Đình hướng đỉnh núi chỗ sâu đi tới.

Trên đường, Diệp Đình ở đủ đang đỉnh trong miệng biết được ngọn núi này liền kêu làm linh thú phong, là Quan Hải Phái đặc biệt nuôi dưỡng linh thú nơi, do trưởng lão Tôn kỳ chủ trì.

Diệp Đình mấy lần muốn đem con heo nhỏ bướng bỉnh giao cho đủ vẫn đỉnh, mà bướng bỉnh lại không chút nào rời đi hân ôm trong ngực đích ý, tứ chi vững vàng chộp vào Diệp Đình trước ngực không chịu buông lỏng, Diệp Đình không thể làm gì khác hơn là xóa bỏ, tùy ý bướng bỉnh ở lại trong ngực.

Một đường đi tới, các loại chim ví dụ như tiên hạc loại, thú vật ví dụ như tiên lộc loại, Diệp Đình nhận được hoặc không nhận biết đích linh thú trái rộng ngọn cây hoặc khe núi.

Thấy Diệp Đình không chớp mắt, đủ vẫn đỉnh đặc ý giới thiệu: “những thứ này đều là phổ thông linh thú, những thứ kia có thể gọi là cao cấp linh thú đều có chuyên môn nuôi dưỡng trị, có người chuyên quản lý, mà cao cấp hơn đích linh thú chính là phân phát liễu chuyên gia phụ trách sinh hoạt hàng ngày cuộc sống thường ngày.”

Diệp Đình không khỏi chắc lưỡi hít hà, không nghĩ tới linh thú sẽ có chuyên môn người làm, mà bây giờ mình bị phân phối đến linh thú uyển, có thể hay không cũng trở thành nuôi linh thú người làm.

Hai người vừa đi vừa nói chuyện, đủ vẫn đỉnh hướng Diệp Đình giới thiệu linh thú phong đích các loại, rất nhanh liền tới đến trưởng lão Tôn kỳ đích chỗ ở.

Tôn kỳ đại phúc liền liền, mặt mũi hồng hào, ở Diệp Đình trong mắt ở nơi này là một vị tu luyện cao nhân, rõ ràng chính là một cái nhà giàu mới nổi, cả người trên dưới tràn đầy một loại con buôn.

“Trưởng lão, đây là Diệp Đình , năm nay phân phối tới đệ tử ” Đù vẫn đỉnh nói.

“Đệ tử Diệp Đình ra mắt trưởng lão.” Diệp Đình vội vàng tiến lên bái kiến tôn kỳ.

Mở ra hơi hít hít ti hí, Tôn kỳ nhìn lướt qua Diệp Đình ,ngay sau đó đưa mắt tập trung ở Diệp Đình trong ngực bướng bỉnh trên người.

Chỉ là như vậy một cái, Diệp Đình nhất thời cảm thấy toàn thân cao thấp không có chút nào bí mật có thể nói, lập tức bị xem thấu ngũ tạng lục phủ vậy.

“Tới, bướng bỉnh, đến ta tới nơi này.” Tôn kỳ không để ý đến hai người, ngược lại là cười ha hả hướng bướng bỉnh đưa tay ra.

Bướng bỉnh nhìn Tôn kỳ mập phì bàn tay, lại nghiêng đầu nhìn một chút Diệp Đình , vùng vẫy chốc lát, mới rời đi Diệp Đình ôm trong ngực, nhảy hướng Tôn kỳ.

Tôn kỳ ôm bướng bỉnh, lộ ra từ trong thâm tâm yêu thích, hồi lâu mới lên tiếng: “Diệp Đình đúng không.”

“Chính là đệ tử.” Diệp Đình đem Quan duy vũ cho hân đích ngọc bài cung kính đích đưa cho Tôn kỳ.

“Nếu là Quan duy vũ đem người phân phát đến linh thú uyển, lão phu cũng không thể gọi mặt mũi của hân, ta thấy người cùng bướng bỉnh hữu duyên, như vậy đi, từ nay về sau người liền phụ trách bướng bỉnh sinh hoạt hàng ngày cuộc sống ” Tôn kỳ liếc mắt quét một chút ngọc bài, rồi sau đó nói.

Diệp Đình nghe vẻ mặt hơi chậm lại, không nghĩ tới Tôn kỳ sẽ giao cho hân như vậy cá nhiệm vụ, tới Quan Hải Phái là phải học tập tu luyện thuật đích,

làm sao sẽ đi nuôi heo!

Chẳng lẽ lão tử một khối trung phẩm tinh khiết tinh thạch đòi lấy chính là đi đút heo?

Diệp Đình không cam lòng!

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên like và vote nha

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: ta là không thù dai

ta người này cho tới bây giờ không thù dai

Đón đọc một cái sân nhỏ, một cái nhà đá xanh kiến tạo phòng xá, bên trong phòng ngủ 、 phòng ăn 、 phòng rửa mặt một ứng đều đủ, thậm chí còn có một cái dùng để tắm ao.

Nhìn hết thấy các thứ này, Diệp Đình cảm xúc rất nhiều.

Nếu như người cho là đây là Diệp Đình trụ sở, vậy thì sai hoàn toàn.

Nơi này lại là Bướng Bình địa bàn.

Mà Diệp Đình chính là ở tại bên cạnh một tòa phòng nhỏ, thấp lùn mái hiên, u ám tia sáng, diện tích tuyệt đối không vượt qua mười thước vuông.

Nhìn Đu vẫn định vui vẻ ra mặt dọn dẹp hân hoan vật phẩm, sau đó vui thú điên điên nhanh chóng rời đi, Diệp Đình nhất thời sáng tỏ, không trách Đu vẫn định nhiệt tình như vậy, cảm tình đây là đang chờ mình thay thế đây.

Nhìn một chút Bướng Bình căn phòng lớn, nhìn lại mình một chút đích ở nhỏ , chẳng lẽ cái thế giới này người cùng heo khác biệt sẽ lớn như vậy sao.

Ngã xuống giường, Diệp Đình dữ phát buồn rầu, giống vậy đều là chuyển kiếp, tại sao trong tiểu thuyết đều là hô phong hoán vũ, bên người người đẹp như vân, mà mình lại mở đầu không thuận, chẳng lẽ là tự mình tới sai lầm rồi địa điểm.

Nếu như trở lại cổ đại, có lẽ có thể bằng vào đối với lịch sử hiểu biết lơ mơ, cũng sẽ có một phen coi như, không đúng là được cái nào vương triều người khai sáng, nhất không tốt cũng có thể lẫn lộn cá Vương gia tiêu dao cả đời đi.

Đang khi suy nghĩ lung tung đang lúc, bên ngoài truyền tới cả đời kêu lên: “mới tới, đi ra.”

Chi cao khí ngang giọng làm Diệp Đình cực độ khó chịu, mạn mạn thôn thôn từ trên giường bò dậy, đi tới trong sân.

“Người chính là mới tới.” Một nhóm bốn năm người tuổi trẻ, cầm đầu một cái hỏi.

“Là.” Diệp Đình lười biếng đáp, giường mắt nhìn, câu hỏi là một cái gương mặt trắng nõn, mắt to mày rậm, nhìn qua hơi có chút anh tuấn ý vị người.

“Còn không qua đây bái kiến đại sư huynh.” Bên cạnh đệ tử hướng về phía lá đình nôi giận một tiếng.

“Đại sư huynh? Ai là đại sư huynh.” Diệp Đình lòng biết rõ, cái đó có chút nhỏ mặt trắng nhất định là cái gọi là đại sư huynh, lại cố làm đờ đẫn, làm bộ như không nhìn ra.

“Ta nói tiểu tử ngươi ngu đi, giá vị chính là chúng ta linh thú uyển đích đại sư huynh Lương Hoa, một chút quy củ cũng không có.” Một người đệ tử khác giọng cũng rất là bất thiện.

Thiệt, Diệp Đình trong lòng thầm mắng, thứ gì, còn cũng đem mình làm chuyện, linh thú uyển còn có cái gì đệ tử, lão tử là nuôi heo đích, các người

cũng tốt không được, nhiều lắm là không nuôi heo, dứt chó linh thú mà thôi.

Trong lòng nghĩ như vậy, Diệp Đình ngoài miệng lại không có chậm lụt, hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt đạo lý, hấn vẫn hiểu.

“Ra mắt đại sư huynh.” Diệp Đình hướng Lương Hoa thi lễ một cái.

“Ừ.” Lương hoa bưng cái giá, tựa như rất là hường thụ.

Thiệt, thật đúng là đem mình làm nhân vật.

“Ngó ra làm gì.” Lương Hoa bên người đệ tử bất mãn nói.

Diệp Đình không có phản ứng kịp.

“Mới tới sắp biết quy củ, không có đi bái kiến đại sư huynh cũng chỉ thôi, bây giờ đại sư huynh tới nhìn người, nói thế nào.”

“Nói thế nào?” Diệp Đình cũng không ngu, biết mấy tên này người tới bất thiện, phỏng chừng không phải vội tới mình một cái hạ mã uy, chính là tới lườm gạt vợ vết tài sản.

“Không trách kêu người đi dứt heo, nhất định chính là ngu xuẩn

Heo một con, chúng ta linh thú uyển đích quy củ chính là mới tới phải cho đại sư huynh đưa lên bái kiến lễ.”

Lườm gạt vợ vết tài sản, trắng trợn lườm gạt.

Diệp Đình vốn là nín nổi giận trong bụng, kêu lão tử nuôi heo còn không coi là, mấy cái giống như tạp dịch vậy người lại cũng dám khi dễ mình.

Thông qua cùng Đủ vẫn đình nói chuyện với nhau, Diệp Đình biết phạm là là linh thú uyển đích cái gọi là đệ tử đều là không có tu luyện thể chất, hướng dễ nghe liễu nói là linh thú uyển đệ tử, thực chính là trông coi linh thú tạp dịch.

“Bái kiến lễ phải không, đại sư huynh người nhìn cái này bái kiến lễ thế nào.” Diệp Đình cười một tiếng.

Đột nhiên phát lực, một cái bước dài xông về Lương Hoa, hướng về phía Lương Hoa trắng nõn bộ mặt chính là một quyền.

Giữa hai người khoảng cách bất quá năm sáu bước, Lương Hoa vẫn còn ở bụng đại sư huynh cái giá, hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Đình hội trong nháy mắt ra quyền.

Mấy cái khác đệ tử nghe Diệp Đình nói như vậy, đều ở đây chờ nhìn Diệp Đình hội cảm ra dạng gì bái kiến lễ, cho nên cũng đều không có phòng bị.

“Bành”

Diệp Đình mặc dù không có tu luyện bất kỳ công pháp, nhưng hấn cũng là võ giả xuất thân, quả đấm cương kinh có lực, thân thủ bén nhạy, một quyền này mặc dù không có thể khai bia nứt đá, nhưng cũng có thể đánh nát thông thường gỗ non

“A!”

Hét thảm một tiếng, Lương Hoa thân thể về phía sau bay ngược.

“Phốc thông.” Rơi xuống ở bốn năm thước ra ngoài.

Lương hoa bên người mấy cái đệ tử đều sợ ngây người, Lương Hoa nhưng là thống trị linh thú uyển tất cả đệ tử đại sư huynh, ở linh thú uyển trừ trưởng lão Tôn Kỳ cùng mấy cái chấp sự ra, liền đếm Lương Hoa địa vị cao nhất, cho tới bây giờ đều là Lương Hoa xuất thủ đánh người khác, cho tới bây giờ không người nào dám đánh hấn đây.

“Đại sư huynh!” Chốc lát sau, mấy cái người mới phản ứng được, đây chính là lấy lòng đại sư huynh cơ hội tốt, đều rồi rít chạy về phía Lương Hoa.

“Tốt người Diệp Đình, ở linh thú uyển còn không có đệ tử nào dám đối với ta bất kính, chó nói chi là đánh ta.” Lương hoa từ dưới đất đứng lên, tiện tay lau một cái chảy ra máu mũi, trắng nõn bộ mặt nhất thời làm cho một đạo một đạo vết máu.

“Đó là ta không có tới lúc.” Diệp Đình khinh thường nhìn Lương Hoa.

“Lá đình, ta cùng người không xong.” Lương hoa quăng một chút đầu, Diệp Đình quả đấm thật đúng là nặng, Lương Hoa chỉ cảm thấy đầu một trận choáng váng, thật may mới vừa rồi ngã xuống đất lúc không có đập đầu trừ đầu, bằng không chính xác ngất đi.

“Làm sao, là đem chuyện này nhớ sao, cho ta tới cái gì quân tử báo thù mười năm không muộn một bộ kia.” Diệp Đình giễu cợt nói.

“Người chó đắc ý, đắc tội đại sư huynh, sau này ở linh thú uyển không người trái cây ngon ăn.” Lương hoa một đệ tử bên người lấy lòng Lương hoa, đe dọa Diệp Đình.

“Phải không, kia ta ngược lại muốn nhìn một chút đem đại sư huynh cho tội rồi cuộc sẽ là cái gì trái cây.” Diệp Đình thân hình thoát một cái, xuất hiện lần nữa ở Lương hoa trước mặt.

“A!” Lương hoa bị dọa sợ đến quát to một tiếng, hai tay hướng bộ mặt hộ đi.

Cảm tình là hấn mặt bị Diệp Đình một quyền cho làm sợ.

“Thông!” Diệp Đình nâng lên một cước, đem Lương hoa đá bay.

“Thích bị người đánh mặt đúng không, ta khẳng khẳng không, sắp đá bay ngươi.” Diệp Đình còn không quên quở trách Lương Hoa.

Bay ra chừng mười thước Lương Hoa nằm trên đất giùng giàng không lên nổi, một trận nôn mửa.

Diệp Đình một cước này quá độc ác, vừa vịn đá vào lương hoa đích bụng, làm Lương hoa đích bên trong bụng phiên giang đảo hải vậy khó chịu, thiếu chút nữa đem đêm qua thức ăn cũng ói hết.

“Đại, đại sư huynh!” Mấy cái đệ tử hoàn toàn đờ đẫn.

Diệp Đình khinh bỉ nhìn một cái mấy cái người, buồn bực trong lòng khí suy giảm.

Thật ra thì bàn về thân thủ, Lương Hoa ngược lại không thấy so với lá đinh kém, hấn bản thân cũng là võ giả, tuổi tác so với Diệp Đình đại, đã gặp qua tình cảnh cũng phải nhiều với Diệp Đình, bất quá Lương Hoa quá sơ suất, hấn căn bản cũng không có nghĩ tới Diệp Đình hội đánh hấn, cũng chưa có một chút phòng bị ý thức.

Nếu như Lương Hoa thật phòng bị Diệp Đình, Diệp Đình cũng sẽ không nhẹ như vậy từng đem hấn đánh ngã trên đất.

Thật lâu Lương Hoa mới ngưng được nôn mửa, cuối cùng vượt trội đồ thượng còn mang một tia tia máu, xem ra bên trong nhất định là bị thương không nhẹ.

Mấy cái người lần nữa đem Lương Hoa đỡ dậy, lại nhìn về phía Diệp Đình ánh mắt thay đổi hoàn toàn, tràn đầy sợ hãi mãnh liệt cùng kính sợ.

Ở bọn họ trong ấn tượng, Lương hoa chính là linh thú uyên đệ tử ngày, Lương Hoa hướng tới là nói một không hai, thậm chí một người học trò ở linh thú uyên đích tiền đồ như thế nào đều là Lương Hoa một câu nói quyết định.

Mà bây giờ người mới tới này, một ngày còn chưa tới Diệp Đình, lại đem trong lòng bọn họ Thiên cho thọt phá.

Lương hoa đứng lên, lay động một cái đầu, đem hai lần gặp mãnh liệt đập tạo thành choáng váng tận lực khu trừ.

Ánh mắt ác độc chăm chú nhìn Diệp Đình, tựa như rắn độc phun ra tâm tử, để cho bên người hấn mỗi một đệ tử đều cảm giác được một tia giá rét, đồng thời không kèm hăm được rùng mình một cái.

“Diệp Đình, số nợ này, ta ghi nhớ.” Lương Hoa một chữ một cái, hung hấn nói.

“Cái gì trưởng? Hai chúng ta giữa sẽ có cái gì trưởng.” Diệp Đình cười ha hả nói, hấn đích nụ cười ở mấy cái người trong mắt chẳng những với ác mà mỉa cười.

Mấy cái người đều là sùng sốt một chút, cái này Diệp Đình là chuyện gì xảy ra, vừa mới đánh xong người cũng không nhận trưởng.

“Quên nói cho ngươi, ta người này cho tới bây giờ không thù dai.” Diệp Đình tiếp tục nói.

Mẹ, mấy cái lòng người trung đồng thời xuất hiện một cái từ ngữ, ngươi dĩ nhiên sẽ không thù dai sao, bởi vì người là bị ngươi đánh, ngươi ngược lại là tốt, còn dùng nhớ cái gì thù.

Vô sỉ, quá vô sỉ.

“Bởi vì ta người này có thù oán lúc ấy liền báo.” Diệp Đình câu nói sau cùng thiếu chút nữa để cho Lương Hoa tiếp tục học máu.

“Tốt, tốt, tốt.” Lương hoa quả thực không biết nên dùng cái gì từ ngữ để diễn tả vào giờ phút này trong lòng căm giận, ở mấy cái đệ tử nâng đỡ chật vật rồi đi.

“Đi thông thả, không tiễn, mấy vị sư huynh có thời gian thường tới chơi a, Diệp Đình vui vẻ phụng bồi.”

Mấy cái đệ tử nghe được lá đinh đưa tiễn ngữ cũng không khỏi bước nhanh hơn, cái này ngay cả đại sư huynh Lương Hoa đều không coi vào đâu đích người, ai dám thường tới chơi, còn không phải nhường ngươi cho chơi chết.

Đuổi đi mấy cái tới gây chuyện người, Diệp Đình trong ngực ác khí cũng theo đó tan thành mây khói.

Trở lại trong nhà trăm năm chán ý lại, nhìn bên người Bướng Bình, “vật nhỏ, chính người có rộng rãi thư thích phòng, nương nhờ ta nơi này làm gì.”

Bướng bình giống như là nghe hiểu Diệp Đình theo như lời nói, lấy lòng tựa như ở Diệp Đình trên bắp chân tới lui cạ.

“Diệp Đình , đi ra.” Còn không chờ Diệp Đình cái mộng ngồi nóng hổi, liền nghe thấy có người ở bên ngoài kêu hấn.

“Còn có thể không thể ngừng điếm, xem ra là không phục tùng, như vậy mau liền lại tới muốn ăn đòn.”

Diệp Đình nhất thời lên cơn giận dữ, nhắc chân đi ra bên ngoài.

“Người là Lương Hoa dọn tới cứu binh?” Diệp Đình đánh giá người vừa tới.

Người vừa tới tuổi tác nhỏ hơn mình rất nhiều, chỉ có thể coi như là một cái tiểu đồng, tiêu chuẩn Quan Hải Phái đệ tử ăn mặc, bắt quá từ về khí thể nhìn cũng là rất trầm ổn, không giống Lương hoa mang đến kia mấy cái đệ tử như vậy rộn ràng.

“Lương hoa?” Tiểu đồng rõ ràng sùng sốt một chút, ngay sau đó sáng tỏ.

“Chỉ bằng hấn xứng sao! Là Tôn trưởng lão kêu người đi.” Tiểu đồng hiển nhiên không đem lương hoa coi vào đâu.

“Tôn trưởng lão?” Diệp Đình có chút nghi ngờ, chẳng lẽ Tôn trưởng lão là bởi vì mình đánh Lương hoa, muốn giáo huấn mình.

“Vị sư huynh này, dám hỏi trưởng lão kêu tiểu đệ đi chuyện gì.”

“Cần gì phải như vậy dài dòng, người đi một lần liền biết.” Tiểu đồng tuổi không lớn lắm, tính khí cũng không nhỏ.

Diệp Đình trong lòng thảo luận một chút, đi đi liền, ghé góm mình phui mộng đi, không có ở đây Quan Hải Phái này người, dù sao ở chỗ này cũng chính là nuôi heo, coi như là Tôn trưởng lão còn có thể đem ta như thế nào.

Diệp Đình xoay người lại đem Bướng Bình bỏ vào nuôi dưỡng trong phòng, sau đó khóa kỹ cửa, để ngừa chỉ bướng bình thừa dịp mình không có ở đây không cản trở lên lên chạy ra ngoài.

Ngay sau đó đi theo tiểu đồng sau lưng hướng Tôn trưởng lão trụ sở đi tới.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên đánh giá + vote 10*

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: mệnh ta do ta không do trời

chương mạng ta do ta không do trời

“Trưởng lão, ngài kêu ta.” Ở Tôn kỳ trước mặt, Diệp Đình cho dù có bất mãn nhiều đi nữa, cũng không tiện phát tác.

“Ừ, Diệp Đình , chắc hẳn Đủ vẫn đinh đã đem bướng bình tập quán cùng sở thích đều nói cho cho người đi.” Tôn kỳ mở miệng cũng không có nói tới Lương hoa đích chuyện, ngược lại là một bộ cười ha hả về mặt, để cho Diệp Đình cảm thấy ngoài ý muốn.

“Đủ sư huynh hướng đệ tử khai báo một ít chú ý sự hạng.”

“Bướng bình tầm quan trọng, ta cũng không muốn nói nhiều, tóm lại một câu nói, người phải đem toàn bộ tâm tư đều đặt ở bướng bình trên người, muốn ngàn lần không thể xảy ra bất trắc, nếu như Bướng bình có gì ngoài ý muốn, kia người đích hậu quả nhưng là rất nghiêm trọng a.” Tuy là mặt nở nụ cười, nhưng là trong giọng nói lại cất giấu ác liệt.

“Đệ tử biết.”

“Diệp Đình , bắt đầu từ bây giờ người chính là linh thú uyển đích đệ tử, ở bình thời người chẳng những phải chiếu cố Bướng bình, hơn nữa còn muốn

nhìn chút thời gian tới học tập các loại linh thú nuôi dưỡng thuật.”

Diệp Đình lắng nghe, nhưng trong lòng thì xem thường.

“Chúng ta linh thú uyển có một tòa tàng thư các, bên trong đối với các loại linh thú đều có tường tận đích ghi lại, ngươi mỗi ngày đi tàng thư các học tập hai giờ.” Tôn kỳ vung tay lên, một đạo ánh sáng bay về phía Diệp Đình.

Diệp Đình theo bản năng đưa tay tiếp lấy, là một đạo ngọc bài.

“Đây là tiến vào tàng thư các tín vật, nếu ngươi thân là hỗn độn thân thể, trời sanh không thích hợp tu luyện, ta hy vọng ngươi có thể ở nuôi dưỡng linh thú phương diện có một phen coi như.”

“Trưởng lão, đệ tử có một chuyện không rõ, mong rằng trưởng lão chỉ giáo.” Diệp Đình nghe Tôn kỳ kể lại hỗn độn thân thể, vội vàng mở miệng hỏi nghi vấn trong lòng.

“Ngươi nói.”

“Tất cả mọi người đều cần đệ tử là hỗn độn thân thể, đệ tử đến nay không thể hiểu được cái gì gọi là hỗn độn thân thể, tại sao hỗn độn thân thể lại không thể đủ tu luyện đây.”

Tôn kỳ nhìn một chút Diệp Đình đạo: “cái này thì phải từ thể chất của con người nói đến, phàm là có thể cảm ngộ đến trong thiên địa linh khí thể chất gọi chung là linh thể, trong thiên địa linh khí nhiều loại nhiều dạng, trừ thường thấy nhất ngũ hành linh khí còn có quang minh 、 hắc ám 、 lôi điện 、 phong .. vân vân, mà có thể cảm ngộ đến loại nào linh khí thể chất đều có thể tu luyện.”

“Trưởng lão, nhưng là đệ tử ở tới linh thú phong đích trên đường cũng cảm ngộ đến cực kỳ dư thừa linh khí nha.” Diệp Đình thừa dịp Tôn kỳ hơi ngưng lại đích chỗ trống vội vàng chen lời.

Tôn kỳ biết Diệp Đình nóng lòng, cũng không trách tội Diệp Đình cắt đứt hần.

“Đây chính là hỗn độn thân thể chỗ đặc thù liễu.”

Diệp Đình lắng nghe, e sợ cho lọt một chữ.

“Khác thể chất cũng thà cảm ngộ đến linh khí hỗ trợ lẫn nhau, thông qua hút lấy thiên địa linh khí, nữa phụ lấy các loại công pháp, sau đó hút lấy trong tinh thạch năng lượng, liền có thể tu luyện, thẳng đến cuối cùng lấy được đại thành.

Nhưng là hỗn độn thân thể hoàn toàn bất đồng, giống như ngươi có thể cảm ngộ đến thiên địa linh khí, nhưng mà ngươi lại không thể đem thiên địa linh khí trùng một loại cảm ngộ ra, hơn nữa tiến hành lợi dụng, hỗn độn thân thể có thể cảm ngộ thiên địa linh khí chính là hỗn độn.”

Tôn kỳ nói liên tục, Diệp Đình lắng nghe.

“Nếu như đem một cái người tu luyện tăng lên cảnh giới cần thiên địa linh khí cùng tinh thạch định là một phần, kia hần chỉ cần hút lấy thiên địa linh khí trung thà thuộc tính tương xứng một phần là được, đồng thời

Hút lấy một phần tinh thạch năng lượng liền có thể, coi như là người mang nhiều loại thuộc tính người tu luyện, cũng bất quá là hấp thụ mấy phần mà thôi.

Mà hỗn độn thân thể lại chỉ hút lấy một phần thiên địa linh khí”

Tôn kỳ dừng một chút, vừa tiếp tục nói: “cũng là bởi vì hấp thụ toàn bộ thiên địa linh khí, cho nên cũng phải hút lấy tương ứng tinh thạch năng lượng để duy trì hai người giữa thăng bằng, lúc thời niên thiếu đã từng có người tính toán qua, hỗn độn thân thể từ tự khí kỳ bắt đầu, cần tiêu hao tinh thạch sẽ là phổ thông thể chất mười lần trở lên, mà mỗi một cảnh giới đều phải chồng thượng mười lần.”

Tôn kỳ nhìn Diệp Đình đạo: “do tự khí bắt đầu tới Nguyên anh kỳ, trung gian còn có luyện khí 、 trúc cơ cùng kim đan ba cái cảnh giới, có thể tưởng tượng được, hỗn độn thân thể nếu muốn lớn lên gặp nhau khó khăn dường nào, cần tiêu hao tinh thạch chỉ sợ là một con số khổng lồ đi, mà một cái tu sĩ muốn đại thành, chỉ có đạt tới trong truyền thuyết hóa thần cảnh giới.

Hóa thần cảnh giới chẳng qua là tồn tại ở trong truyền thuyết mà thôi, chưa từng nghe hiện thế có hóa thần cường giả tồn tại, mà kỳ hần cảnh giới tu sĩ, cuối cùng cũng sẽ hóa thành một bồi hoàng thổ, chỉ có hóa thần cường giả mới có thể thực hiện nhân thân hợp nhất, trở thành Tán tiên, thực hiện vĩnh hằng.

Có thể tưởng tượng được, có môn phái nào hoặc thế lực sẽ đem giá vô số tinh thạch đầu ở hỗn độn thân thể thượng, coi như là có người chịu, cũng tuyệt đối không thể nào có như vậy mức tinh thạch, đừng nói là thế lực kia, coi như là trung châu, hay hoặc là Cửu châu, thậm chí toàn bộ đại lục tinh thạch toàn bộ tập trung ở cùng nhau, cũng chưa chắc đủ hỗn độn thân thể tiêu hao.

Cho nên mới có hỗn độn thân thể là trời sanh không thể tu luyện.”

Tôn kỳ đích lời nhất thời để cho Diệp Đình giống như một gáo nước lạnh tưới đầu, trong nháy mắt dập tắt trong lòng toàn bộ ý tưởng.

Toàn bộ đại lục tinh thạch tập trung ở cùng nhau cũng chưa chắc đủ mình tiêu hao? Mình nào có nhiều như vậy tinh thạch, có chừng một khối tinh thạch còn vì ở lại Quan Hải Phái mà đưa cho Quan Duy Vũ.

.....

Tôn kỳ thấy Diệp Đình mất hết ý chí, cũng không tiện nói thêm cái gì, mặc cho Diệp Đình yên lặng rời đi.

Nằm ở trên giường, Diệp Đình hai mắt vô thần □, nhìn chằm chằm thấp lùn óc nhà, mép hơi nhô lên, tự giễu cười một tiếng, lần này mình thật sự là lộn địa điểm, đúng như câu nói kia, có lòng ngàn ngàn sai a.

Lúc ban đầu do chuyển kiếp mang tới hưng phấn cùng kích động, cũng theo đó hóa thành mây khói, thời khắc này Diệp Đình là cô độc không biết cùng bàng hoàng, chẳng lẽ cái này thì đúng là mình cả đời sao.

Diệp Đình nghĩ tới cái thế giới kia đích nhà, nhà sủng ái mình mẹ, thường xuyên bởi vì mình không không chịu thua kém mà rầy mình cha, nhất mực đều giống như là chiếu phim vậy hiện lên trước mắt.

Nghĩ tới đây, Diệp Đình trong lòng liền có một loại đồ đặc hoảng đích cảm giác.

Bướng bình tựa hồ cũng nhìn thấu Diệp Đình tâm thái, thân mật nằm ở hân chân bên, nhẹ nhàng cùng trứ.

“Vật nhỏ, xem ra ta chính là phục vụ người đích mạng a.” Diệp Đình thân thủ đem bướng bình ôm lấy ở trước ngực.

Nếu là đem người phục vụ tốt có thể có được tinh thạch là tốt, Diệp Đình nghĩ đến.

Đột nhiên trong đầu linh quang thoáng hiện, Tôn kỳ cuối cùng từng nói đến, bên trong môn phái đích đệ tử đạt được tinh thạch phương thức đều là nhìn vì môn phái làm cống hiến mà định, căn cứ đóng góp lớn nhỏ quyết định tinh thạch phân phát.

Hơn nữa Tôn kỳ nhắc nhở Diệp Đình , mặc dù hân tu luyện vô vọng, nhưng là nếu như có đầy đủ tinh thạch, tự khí vẫn là có thể thực hiện, chỉ cần tự khí thành công, liền có thể thoát khỏi vô gia cấp bậc, coi như là nửa tu sĩ đi.

Đòi người chỉ sợ mất đi động lực để tiến tới cùng mục tiêu.

Trải qua ngắn ngủi mê mang sau Diệp Đình tìm được mình đi tới mục tiêu, đó chính là cố gắng kiếm lấy tinh thạch, cho dù là trở thành một nho nhỏ tự khí kỳ tu sĩ đều cần so với người khác nhiều mười mấy lần tinh thạch, cũng phải kiên định lòng tin.

Có chí người chuyển lại thành, câu này Diệp Đình nghe vô số lần lời nói, bây giờ là được lập kích lệ Diệp Đình động lực để tiến tới.

Lần nữa đứng lên Diệp Đình chợt cảm thấy tinh thần tỏa sáng

, đem bướng bình mang về nuôi dưỡng thất, cẩn thận cho Bướng bình tắm, sau đó phục vụ bướng bình vào bữa ăn.

Không thể không nói ngấm hải phái đối đãi cao cấp linh thú thật đúng là chịu bỏ ra, nuôi bướng bình thức ăn đều là linh mẽ.

Loại này linh mẽ nội hàm dư thừa linh lực, đại đa số tu sĩ đều là lấy linh mẽ làm thức ăn, mà ngấm hải phái lại cầm tới dứt heo, có thể thấy con heo này trong Quan Hải Phái đích địa vị như thế nào.

“Vật nhỏ, ngoan, ở nhà trung thành ngây ngô, ta có chuyện phải đi làm, muôn ngàn lần không thể cho ta gây họa.” Đem bướng bình hầu hạ tốt, Diệp Đình không yên tâm, sợ Bướng bình chạy loạn khắp nơi, dứt khoát đem bướng bình khóa ở nuôi dưỡng trong phòng.

Cầm Tôn kỳ cho ngọc bài, Diệp Đình hướng tâng thư các đi tới.

Lúc này Diệp Đình trong lòng đã có tính toán, muốn tự khí thành công thì nhất định phải số lớn tinh thạch, mà muốn đạt được tinh thạch thì nhất định phải dựa vào cho môn phái làm ra cống hiến đi đổi lấy.

Bây giờ Diệp Đình duy nhất có thể nghĩ đến đổi lấy tinh thạch biện pháp chính là đi tâng thư các thử vận khí một chút.

Nhớ Đủ vẫn đình huyền truyền kể lại, ở linh thú uyển từng có một cái cùng bọn họ thân phận giống nhau linh thú sư, cả ngày ngấm ở tâng thư các trung, trong lúc vô tình thấy một vị tiền bối cao cấp dịch thú sư lưu lại thủ trát.

Bị vị kia dịch thú sư thủ trát đích dẫn dắt, gây giống ra biến dị linh thú huyền diệu, từ đó lấy được toàn bộ Quan Hải Phái đích coi trọng, lấy được số lớn tinh thạch, cuối cùng từ một cá bình thường nhất linh thú sư lên cấp là dịch thú sư, ở tu vi thượng cuối cùng cũng đạt tới trúc cơ cấp bậc.

Mà cái này ở linh thú uyển tương đương với truyền kỳ vậy nhân vật không là người khác, chính là hiện nay linh thú uyển đích trưởng lão Tôn kỳ.

Lúc ấy Đủ vẫn đình lúc nói, Diệp Đình còn không cho là ý, Tôn kỳ cho Diệp Đình cảm giác nhiều hơn là giống như một cái vóc người phát tướng thương nhân, căn bản cũng không có một chút trúc cơ cường giả uy nghiêm.

Bất quá bị Tôn kỳ thành công dẫn dắt, Diệp Đình lần nữa phục hồi tinh thần, coi như hân tự khí cần so với người khác trả hơn ra gấp mười lần có

gắng, luyện khí phải nhiều bỏ ra trăm lần cố gắng, trúc cơ cần ngàn lần cố gắng, cũng muốn liều mạng bác một lần, dù là cuối cùng là lấy thất bại chấm dứt, cũng ở đây không tiếc.

Ở đó một thế giới, Diệp Đình cảm giác mình làm người rất thất bại, mười mấy năm đọc sách xuống, cuối cùng có thể ngay cả một khu nhà tam lưu đại học cũng không thi đậu.

Hắn rất rõ không phải mình đần, ngược lại, từ nhỏ Diệp Đình liền thông minh lanh lợi, tất cả mọi người đều cảm thấy Diệp Đình lớn lên định có thể thi đậu một khu nhà tốt trường học, tương lai cũng sẽ có một phen rất tốt coi như.

Nhưng là ba năm học sinh trung học đệ nhị cấp, Diệp Đình cho tới bây giờ không có đem tâm tư dùng đang học tập trên, cả ngày trên internet vượt qua.

Mặc dù Diệp Đình cũng không đồng ý lên một khu nhà tốt đại học coi như là tiền đồ, nhưng là ngay cả tam lưu trường học đều không thể đi vào, để cho Diệp Đình sâu đậm biết mình làm người rất thất bại.

Tối thiểu ở ba năm học sinh trung học đệ nhị cấp rất thất bại.

Mấy ngày không thể tưởng tượng nổi việc trải qua để cho Diệp Đình biết, tự mình tới đến cái thế giới này còn không biết tương lai có thể không có thể lại trở lại thế giới cũ, có lẽ mình tương hội tại cái thế giới này quảng đời cuối cùng cả đời.

Cái thế giới kia tất cả thân nhân bạn, mình thân nhất thân nhân, đều đưa sẽ trở thành vĩnh viễn đi xa, tuy không phải chết chớ, cũng là sinh ly.

Không tới đến cái thế giới này nhưng lại cho Diệp Đình một cái bắt đầu sống lại lần nữa cơ hội, một cái hết thấy đều lần nữa đã tới, lại hoàn toàn cùng cái thế giới kia bất đồng cơ hội.

Coi như tiền đồ biết trước, coi như trở lực lớn hơn nữa, khó khăn nhiều đi nữa, cũng phải gắng sức giãy giụa một phen, cho dù cuối cùng thất bại, Diệp Đình cũng cảm thấy vậy không tiếc đích, ít nhất mình đã từng chiến đấu một lần, là mình chiến đấu một lần.

Thất bại cũng không đáng sợ, cũng tuyệt không thể tự ti

Đáng sợ là người không có bính qua, đáng xấu hổ là người không có bác qua.

Kiên định lòng tin Diệp Đình vào giờ phút này ý chí chiến đấu sôi sục, sải bước đi hướng tàng thư các.

Mạng ta do ta không do trời!

Diệp Đình trong lòng một tiếng gầm thét.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên like và vote 10* nha

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Người Trâu ,chó càng trâu

người trâu chó càng trâu

Linh thú uyển tàng thư các, ở vào một cái ưu nhã chậm sù sù núi.

Tàng thư các bên ngoài tường rào sinh trường sâm sâm cỏ mọc, cao đến mấy chục thước, nhìn qua tuổi nhất định rất là lâu đời.

Diệp Đình đi tới tàng thư các cửa, đang muốn tiến vào.

“Ồ!”

Bỗng nhiên tiếng gió đại tác, một tiếng cuồng bạo thấp giọng rống giận, ngay sau đó một đạo hắc ảnh đánh về phía Diệp Đình .

Từ võ giả phản ứng tự nhiên, Diệp Đình nhanh chóng rút lui bước lui về phía sau, cảm nhận được cắt rời không khí, gió đập vào mặt thanh, lá đỉnh trong lòng hoảng hốt, một cái nhào này lực tuyệt đối không phải mình có thể chống lại, rút lui né tránh là lựa chọn sáng suốt nhất.

Diệp Đình chỉ một thân một người đi tới nơi này cá thể giới xa lạ, khắp nơi tràn đầy nguy cơ, cho nên Diệp Đình định cho mình đích cách nói chính là đang không có tuyệt đối nắm chắc dưới tình huống tuyệt không liều mạng.

Sinh mạng là quý báu, nhất là chuyển kiếp mà đến Diệp Đình càng quý trọng, là tuyệt đối không biết dùng mình sinh mạng đem làm trò đùa.

Diệp Đình nhảy một cái né tránh ra có thể có năm sáu thước khoảng cách.

Bóng đen nhào lên không có kết quả, cũng không có truy kích, mà là đứng ở mới vừa rồi Diệp Đình vị trí hiện thời, nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm Diệp Đình .

Thấy bóng đen cũng không được thế không buông tha người, Diệp Đình tụ lại tâm thần, nhìn.

Chỉ thấy đứng đối diện một con lớn chó mực.

Nói đây là một con chó, còn không bằng nói là một con trâu nghé tử, cường tráng tứ chi, hồn viên thân thể, ngay cả cái đuôi cũng có thể có lớn bằng cánh tay, cả người trên dưới phi bị trừ bóng loáng đen bóng lông đen, không có một cây tạp sắc.

Cự chó hai cá chuông vậy ánh mắt lấp lánh có thần, tựa như hai cá bóng đèn, để cho người không dám nhìn thẳng.

“Hao thiên khuyến , trở lại, lại đang nghịch ngợm.”

Một cái thanh âm già nua thân nhiên truyền tới.

Chó mực lớn nghe vậy, cái đuôi nhổng lên nhẹ lay động, thần thái buông lỏng, mở ra miệng to, lộ ra đầu lưỡi đỏ thẫm, “hồ hồ” đích nhẹ ngửi mấy cái, sau đó một đường nhỏ bẻ bước, hướng tầng thư các cửa chạy đi.

Hao thiên khuyến !

Thật đúng là sẽ nổi tiếng, mặc dù không có ra mắt truyền thuyết thần thoại trung thần thú hao thiên chó, bất quá trước mắt con này chó mực lớn lại cho Diệp Đình mang đến vô hạn rung động.

Thân thể to lớn, nhanh nhẹn thần thú, đừng nói, thật đúng là có thể trở thành trấn sơn thần thú.

“Người tới người nào, đến tầng thư các chuyện gì.” Thanh âm già nua truyền tới, người lại không có xuất hiện.

“Đệ tử Diệp Đình , là mới vừa tiến vào linh thú uyển đích, muốn tiến vào tầng thư các đọc một ít liên quan tới nuôi dưỡng linh thú phương diện điển tịch.”

Diệp Đình không dám ở này cuồng vọng, lão lão thật thật trả lời.

“Nga, kia người vào đi.” Thanh âm già nua truyền vào Diệp Đình trong tai.

Diệp Đình chần chờ một chút.

“Nhưng vào không sao, Hao thiên khuyến mới vừa rồi đó là đang cùng người đùa thôi.”

Nghe bên trong nói như vậy, Diệp Đình bước tiến vào tầng thư các cửa, trong lòng thầm nói, một con chó mà thôi, nếu là ngay cả một con chó cũng sợ, sau này còn nói gì bỉnh bác.

Tiến vào tầng thư các, thấy hao ngày chó cũng không có lần nữa tập kích, Diệp Đình yên tâm, hẳn rất là mong đợi chó mực lớn đích chủ nhân có phải hay không trong truyền thuyết Nhị lang thần, lại cho chó mực lớn nổi lên cá như vậy uy phong tên.

Diệp Đình biết rõ tuyệt đối không thể nào là Nhị lang thần, chân quân làm sao xuất hiện ở đây cá thể giới, nhưng chó mực lớn đích chủ nhân chắc cũng là bất phàm hạng người.

Cảnh tượng trước mắt để cho Diệp Đình thất vọng sâu đậm rồi , một tờ cũ nát đằng trên ghế nửa nằm một ông già gần đất xa trời, hao ngày chó khôn khéo nằm ở ông già dưới chân, cùng mới vừa rồi uy phong lẫm lẫm đáng vẻ khác biệt trời vực.

Tóc xám trắng tùy ý khoác lên trên vai, mặc màu xám tro trường sam, vẫn đục không ánh sáng hai con mắt nửa hí, thấy Diệp Đình đi tới phụ cận mới hơi mở ra.

Bất quá liền

Ở mở ra trong nháy mắt, Diệp Đình đột nhiên cảm giác một đạo đâm thủng con tim ánh sáng đem hấn toàn thân cao thấp quét một lần.

Giống như đột ngột vậy tới vậy, đạo này tia sáng lập tức biến mất, nếu như không phải Diệp Đình cảm giác vượt qua người thường, thậm chí cũng sẽ không cảm giác.

Lão giả trước mắt này tuyệt không phải giống như bên ngoài đơn cho người loại cảm giác đó, hấn là một vị cường giả.

Mới vừa rồi đạo ánh sáng kia thì hấn là lão giả đang nhìn mình.

Bất quá ngay sau đó suy nghĩ một chút, Diệp Đình cũng chỉ thư thái, suy nghĩ một chút tàng thư các loại này trọng địa, tại sao có thể có người bình thường xuất hiện đây.

“Người chính là cái đó mới tới hỗn độn thân thể.”

Lời của lão nhân không chút khách khí, còn kém chưa nói Diệp Đình là phế thể liễu, để cho Diệp Đình trong lòng rất là không thoải mái.

Bất quá Diệp Đình vẫn rất có lễ phép bước lên trước, khom người thi lễ, “đệ tử Diệp Đình ra mắt trưởng lão.”

Từ ông già thần thái thượng cũng có thể thấy được người bất phàm, Diệp Đình tuy không biết người này địa vị, nhưng cũng biết cần một câu trưởng lão sẽ không có sai.

“Lão phu tiết nhân quý, phụ trách - tàng thư các, chức trách chỗ, người muốn đi vào tàng thư các, có thể có tín vật.”

Lão giả tự báo danh hiệu, thiếu chút nữa không để cho Diệp Đình phun ra ngoài.

"Ha ha tiết nhân quý sao không đi đánh trận lại ở đây tranh nuôi chó với nhị lang thần "hấn cũng chỉ vụng trộm nghĩ

“Tiết trưởng lão, đây là Tôn trưởng lão cho đệ tử tín vật.” Diệp Đình đem ngọc bài cầm ra, đưa cho Tiết Nhân Quý

“Người vào đi thôi.” Tiết nhân Quý nhìn một cái ngọc bài, ngay sau đó lại lần nữa trở về trạng thái giả vờ ngủ.

Diệp Đình hướng Tiết Nhân Quý thi lễ một cái, sau đó tiến vào tàng thư các.

Tàng thư các chia làm thượng trung hạ ba tầng, mỗi một tầng sở cất giữ điển tịch đều riêng không giống nhau.

Tầng thứ nhất điển tịch là liên quan tới các loại linh thú giới thiệu cùng nuôi dưỡng phương thức, thuộc về cơ sở cùng nhập môn phương diện sách, là mỗi cá linh thú sư nhất định nắm giữ, phạm là mới tới đệ tử ở trở thành linh thú sư trước đều phải xem.

Hai tầng là đặc biệt hiếm hoi cùng cao cấp linh thú phương diện sách, nghe nói có thể đem hai tầng cất giấu vật quý giá đích điển tịch đọc thuộc hơn nửa năm giữ, như vậy thì có thể từ linh thú sư nhảy một cái trở thành dịch thú sư.

Ba tầng chính là linh thú uyển tất cả linh thú sư cũng ngưỡng vọng, nơi này sở cất giấu vật quý giá đích sách rất ít, chỉ có không tới một trăm vốn, nhưng là giá một trăm vốn lại bao hàm tất cả dịch thú sư tâm huyết, có chính là dịch thú sư cả đời nuôi dưỡng linh thú thủ trát, có chính là dịch thú sư già cảm ngộ, còn có một chút tuyệt không đúng mắt ngoài nhìn bí kíp.

Tàng thư các quy củ là tất cả linh thú sư đều có thể tự do xem một tầng và hai tầng điển tịch, mà thứ ba tầng chỉ có thể là dịch thú sư mới có quyền lợi xem, thậm chí có chút bị tăng thêm kín đáo điển tịch, không có trưởng lão Tôn kỳ đích đồng ý, bất kỳ người không nỡ đánh khai.

Diệp Đình ngẩng đầu nhìn một chút thang lầu, sớm muộn có một ngày lão tử sẽ lấy hết tất cả điển tịch.

Dựa theo trên giá sách đích nhãn hiệu, Diệp Đình có lựa chọn tìm kiếm.

Đối với nuôi dưỡng linh thú mà nói, là đỉnh là một địa địa đạo đạo tân đỉnh, cho nên hấn lựa chọn một bộ gọi là 《thiên hạ linh thú》 đích sách.

Bộ sách này giới thiệu căn kẽ liễu các loại linh thú, trong đó bao gồm linh thú tập quán、phân loại、yêu thích hoàn cảnh sinh hoạt cùng một ít cấm kỵ.

Như vậy sách tương đương với nuôi dưỡng linh thú bách khoa toàn thư, là đơn giản nhất cùng thông tục dễ hiểu, thích hợp nhất Diệp Đình như vậy tân binh.

Tàng thư các có quy định, tất cả mọi người không được đem trong đó bất kỳ điển tịch mang đi, chỉ có thể là ở chỗ này xem, coi như là trưởng lão Tôn Kỳ cũng không thể phá lệ.

Ngồi ở bên cạnh một cái ghế thượng, Diệp Đình lập tức tiến vào đọc trạng thái.

Trong nháy mắt, tựa như toàn bộ tàng thư các lại không một vật, trong thiên địa chỉ còn lại Diệp Đình ngồi ở chỗ đó.

Bao năm lên mạng xem tiểu thuyết, để cho Diệp Đình nắm giữ một cái khác với thường nhân bản lãnh, đó chính là đọc nhanh như gió.

Diệp Đình đọc sách tốc độ thật nhanh, Nhất Hiệt Thư, chỉ cần dùng ánh mắt tảo tượng mấy lần, là có thể đem phía trên ghi lại đồ toàn bộ nhớ.

So với người khác xem qua tức quên bất đồng, Diệp Đình coi như đã gặp qua là không quên được, tất cả thuộc về chữ viết tính đích đồ, chỉ cần Diệp Đình chăm chỉ đi xem, sau đó sẽ gặp vĩnh viễn ghi tạc trong lòng.

Cho nên đừng xem Diệp Đình thành tích học tập không tốt, nhưng là ngữ văn thành tích lại cơ hồ đều là miễn phần, chẳng qua là bị kỳ hấn mấy khoa kéo chân sau.

Toàn bộ tàng thư các tỉnh lạng, chỉ có thỉnh thoảng truyền tới Diệp Đình phiên động trang sách đích thanh âm.

Tàng thư các bên ngoài, đằng trên ghế đích Tiết nhân Quý tiện tay từ trong ngực lấy ra một khối sáng trông suốt ngọc phiến, linh lực trên tay hơi ba động, trên ngọc phiến liền xuất hiện rõ ràng hình ảnh.

Nếu như bị Diệp Đình thấy, nhất định sẽ cả kinh thất sắc, hình ảnh thượng xuất hiện chính là Diệp Đình chuyên chú đọc sách tình hình.

Tựa như vô tuyến theo dõi vậy, dường như giống như làm tương đối cao, ngay cả Diệp Đình áo quần nơi dưới vạt áo một chút không dễ thấy điểm nhơ cũng rõ ràng có thể thấy.

Tiết nhân Quý nhìn Diệp Đình đầu nhập dáng vẻ, khê gật đầu, bày tỏ tán thưởng.

Ngay sau đó tiết nhân đất nhường mây một cái, hấn phát hiện Diệp Đình ở mỗi trang dừng lại ánh mắt tuyệt đối sẽ không đến một phút, lập tức sẽ lật tới khác một trang.

Cái này tiểu tử đang làm gì, coi như nhìn nào nhiệt, chỉ sợ cũng phải cẩn thận nhìn - tình người - các, mà Diệp Đình tốc độ phóng chừng ngay cả nội dung cũng không có nhìn toàn, chớ nói chi là nhớ phía trên mỗi một loại linh thú giải thích cận kề liễu.

Ai, cái này tiểu tử coi như là không cứu, trời sanh phế thể không nói, ngay cả tối thiểu tâm cảnh cũng không có, người như vậy nơi nào có thể được việc.

Tiết nhân Quý chợt cảm thấy không vui, đem ngọc phiến thu hồi trong ngực, lại lần nữa lâm vào vi ngữ trong.

Tàng thư các bên trong Diệp Đình cũng không biết nhất cử nhất động của mình đều ở đây tiết nhân Quý trong lòng bàn tay, còn đang chuyên tâm dồn chí đích liếc nhìn mỗi một trang.

Thời gian từng giờ trôi qua, khi Diệp Đình đem một bộ thật dày đại cục gạch lật tới một trang cuối cùng lúc, bên ngoài đã là mặt trời dựa vào tây, nửa ngày thời gian cứ như vậy đi qua.

Đem «thiên hạ linh thú» thả lại kệ sách, Diệp Đình đuổi người.

Tĩnh tọa một buổi chiều lại không có xuất hiện bất kỳ thân thể khó chịu, ngay cả trước kia cái loại đó ngồi lâu mỗi eo đau lưng đích cảm giác cũng không có xuất hiện, xem ra mình bây giờ thân thể này thật là không tệ, mặc dù ở phương diện tu luyện muốn khó khăn với người thường, bất quá so với ở đó một thể giới, lại mạnh không chỉ trăm lần.

Thấy sắc trời đã chậm, Diệp Đình đi ra tàng thư các.

“Trưởng lão, đệ tử trở về.” Diệp Đình hướng Tiết nhân Quý thi lễ một cái.

Tiết nhân quý lần này ngay cả mí mắt đều không thèm xem

Diệp Đình không biết là mình nơi nào làm không đúng, đắc tội cái này trưởng lão, thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, những tu sĩ này cũng không phải người thường có thể so với, nhất định có mình cổ quái tính cách.

Trở lại mình ở nhỏ, đã là đến dẫn bướng binh đi ra ngoài đi bộ thời gian.

Đủ Vẫn đình đem quy củ rõ ràng nói cho Diệp Đình, cần mỗi ngày ít nhất hai lần mang Bướng binh đi ra ngoài đi bộ.

Mở ra nuôi dưỡng thất đích cửa.

“Vềo”

Một đạo bóng trắng nhanh chóng vọt ra.

“Đứng lại, đừng chạy.”

Đã sớm buồn chán đích bướng binh nơi nào sẽ để ý tới Diệp Đình kêu gọi, xòe ra ngắn nhỏ đích tứ chi, hướng xa xa chạy đi.

Diệp Đình quay đầu liền đuổi, hẳn biết rõ Bướng binh tập quán, nhớ mới vừa thấy bướng binh thời điểm, Đủ Vãn Đình đang khi phía sau thờ hồn hèn theo đuổi hai giờ.

Hắn không dám trì hoãn, đây nếu là đuổi hai giờ, còn không lấy được hai nửa đêm đi, mình làm sao còn nghỉ ngơi.

Nhìn chính xác Bướng binh chạy đi phương hướng, Diệp Đình sử xuất toàn lực, thân thể cũng đi theo cuồng tiêu.

Phải nói Diệp Đình bây giờ thân thể thật đúng là quá cường hãn, không hổ là võ giả thân phận, trước kia Diệp Đình có thể chạy hai ngàn thước cũng không tệ, mà bây giờ lại một đường đi theo bướng binh chạy như điên, một mực từ linh thú phong đích sau núi chạy nhanh tới sát bên đích một ngọn núi, vẫn còn không có xuất hiện mệt mỏi.

“Bướng binh, đừng làm rộn, ngày mai ta nhất định sớm một chút mang ngươi đi ra.” Diệp Đình ở phía sau bên đuổi vừa kêu trứ, cũng không biết trước mặt bướng binh có thể nghe hiểu hay không.

Đuổi theo đuổi theo, cảnh tượng trước mắt biến đổi, một cái chim hót mùi hoa đích hoàn cảnh.

Hai bên đường đều là chính tề ruộng đất, trên đất trong trồng trọt các loại Diệp Đình cho tới bây giờ chưa từng thấy qua thực vật, nhìn giống như là thuốc tài các loại.

Diệp Đình hơi vừa buông lỏng, trước mặt bướng binh thân ảnh đã không thấy.

“Bướng binh, đi ra đi, ta cũng nhìn thấy ngươi.” Diệp Đình thả chậm bước chân, lớn tiếng gọi.

Một bên tìm kiếm một bên tiến tới, lại vẫn không có phát hiện Bướng binh bóng dáng.

Đang khi Diệp Đình sắp mất đi kiên nhẫn thời điểm, “vèo” đích lập tức, một đạo bóng trắng từ đằng xa chạy tới, chính là Bướng binh.

Thấy Diệp Đình, bướng binh không chậm trễ chút nào, lập tức nhảy vào Diệp Đình ôm trong ngực .

“Kêu ngươi chạy nữa.” Diệp Đình ở bướng binh vỗ lên mũi một cái tát, bắt quả hẳn lại không có lực mạnh, cũng sợ đánh hư Bướng binh không có biện pháp giao phó.

“Tốt lắm, chúng ta trở về đi thôi.” Diệp Đình ôm Bướng binh hướng linh thú phong phương hướng trở lại.

“Đứng lại, tiểu súc sinh, ta nhìn ngươi hướng nơi đó chạy.” Cả đời thanh thúy xích máng truyền vào Diệp Đình trong tai, tiếng gió thoảng qua, hai cá xinh xắn bóng người xuất hiện ở Diệp Đình trước mặt, ngăn lại Diệp Đình đường đi.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên like vote 10* và đánh giá

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Một con heo gây họa

chương mười một một con heo gây họa

“Tiểu súc sinh, trộm đồ còn muốn vừa đi liêu chi, nhìn ta xử trí như thế nào ngươi.” Hương khí quất vào mặt, Diệp Đình trước mặt nhiều hai cá xinh xắn cô nàng .

Hai người đều là một bộ màu hồng áo quần, hoàng tiểu mạn dày.

“Đem trong tay ngươi tiểu súc sinh buông xuống.” Bên trái đàn bà nổi giận dùng dùng chỉ Diệp Đình trong ngực bướng binh.

“Vị sự ty này, không biết bướng binh có chỗ nào đắc tội liễu sư tỷ, ta ở chỗ này thay mặt bướng binh hướng ngươi bồi lễ.” Diệp Đình nhìn ra chính xác là bướng binh chọc họa, tên đáng chết này, xem ra sau khi trở về thật tốt tốt sửa chữa một phen, thật là vô pháp vô thiên.

“Ngươi là ai?” Đàn bà mặt lạnh, giống như băng sương, nhìn chằm chằm Diệp Đình, để cho Diệp Đình không khỏi rung mình một cái.

Thật bén nhọn đích ánh mắt.

“Ta là linh thú uyên đệ tử Diệp Đình.”

“Linh thú uyên? Nói như vậy ngươi chính là cái này tiểu súc sinh đích trông chừng, phế thể lá ngọn núi.” Đàn bà lúc nói chuyện gương mặt khinh bỉ.

“Ta là Diệp Đình” Diệp Đình vốn là còn mang theo mấy phần áy náy, thấy đàn bà này đích vênh vào hung hăng, trong lòng dĩ nhiên là vạn phần không thoải mái, giọng nói chuyện cũng cứng rắn.

“Làm sao, ngươi còn có tánh khí, ngươi có thể biết trong ngực tiểu súc sinh xông bao lớn họa.” Đàn bà càng tức giận.

“Ghe gớm ta thay bướng bỉnh bồi thường mới phải.” Diệp Đình không cam lòng yếu thế, trở về kính đạo.

“Ngươi thường nổi sao, giọng không nhỏ, hôm nay ta là tốt rồi tốt dạy dỗ ngươi ngừng một lát, để cho ngươi biết làm sao tôn kính sư tỷ.” Đàn bà làm bộ sắp động thủ.

“Phi phi, chậm đã.” Vẫn không có lên tiếng đích một người khác đàn bà gọi lại nàng.

“Mi sư tỷ, ngươi nhìn hấn phách lối đáng ghét, một cái mới nhập môn phế thể cũng dám như vậy ngông cuồng.” Phi phi quệt mồ, hiển nhiên là không hài lòng Mi sư tỷ ngăn cản nàng.

“Diệp Đình, ngươi trong ngực linh thú vô cớ xông vào linh điện, trộm ăn một buổi năm trăm năm thực cốt cò, cho nên hôm nay ngươi nhất định phải tiếp nhận trừng phạt.” Mi sư tỷ nhàn nhạt nói.

“Mi sư tỷ, tiểu đệ mới vừa tiến vào Quan Hải Phái, bị phân phối nuôi dưỡng bướng bỉnh, vẫn chưa có hoàn toàn nắm giữ bướng bỉnh tập quán, có nhiều đắc tội, mong rằng hai vị sư tỷ nhiều tha thứ.” Mi sư tỷ đích giọng để cho Diệp Đình không tốt quá căng cứng rắn.

“Tha thứ? Làm sao tha thứ, ngươi nói ngược lại là ung dung, ngươi có thể biết giá năm trăm năm cốt cò giá trị, ai có thể tha thứ đắc tội!” Phi phi nổi giận đùng đùng, không chịu bỏ qua cho Diệp Đình.

“Hai vị sư tỷ, vậy làm sao bây giờ?” Diệp Đình trong lòng thầm nói, bây giờ ta là người cô đơn, cả người trên dưới không có bất kỳ vật đáng tiền, các ngươi còn có thể làm gì ta, quả thực không được thì lại bị.

“Đầu sỏ là con kia heo, ngươi đem nó giao ra, chúng ta mang về giao cho Ân trưởng lão xử trí.” Phi phi chỉ Diệp Đình trong ngực bướng bỉnh.

Như vậy sao được, đem bướng bỉnh giao ra, vạn nhất các nàng kích động một cái, giết bướng bỉnh cho hả giận, vậy mình cũng không liên theo xui xẻo, Diệp Đình trong lòng thảo luận một chút, tuyệt đối không thể giao ra bướng bỉnh.

“Hai vị sư tỷ, ta là phụ trách bướng bỉnh linh thú sư, bướng bỉnh gây họa gì, hai vị sư tỷ phải trừng phạt đích lỗi, liền trừng phạt ta tốt lắm, đều là ta trông coi bất lực” Diệp Đình bày ra một bộ cam tâm bị

Phạt tư thế.

“Trừng phạt ngươi hữu dụng không, một buổi cốt cò giá trị ba khối thượng phẩm tinh thạch, nếu như bây giờ ngươi có thể cảm ra ba khối thượng phẩm tinh thạch, như vậy sự kiện coi như qua, chúng ta có thể không nhắc chuyện cũ.” Phi phi nói.

Đừng nói là ba khối thượng phẩm tinh thạch, coi như là một khối hạ phẩm tinh thạch, Diệp Đình bây giờ cũng không có.

Trải qua mấy ngày hiểu, Diệp Đình biết tinh thạch chia làm tinh thạch cùng tinh khiết tinh thạch hai loại, mỗi loại tinh thạch lại chia làm thượng trung hạ ba cái phẩm cấp, mỗi một phẩm cấp đổi là vừa so sánh với một ngàn, nói cách khác, một khối trung phẩm tinh thạch giống như là một ngàn khối hạ phẩm tinh thạch.

Diệp Đình cũng biết mình vì ở lại Quan Hải Phái bỏ ra lớn dường nào giá, mà Quan duy vũ cái đó lão già kia lại cuối cùng để cho Diệp Đình thành một cái nuôi heo, biết những thứ này sau này, Diệp Đình đem Quan duy vũ hận đến trực cắn răng, thậm chí Quan duy vũ thật không chỗ nói.

“Hai vị sư tỷ, ta mới vừa tiến vào Quan Hải Phái, trong tay cũng không có lấy được phân phối xuống tinh thạch, các ngươi nhìn, có thể không có thể” ..... Diệp Đình ấp a ấp úng, ánh mắt lóe lên đạo.

Hắn trong lòng âm thầm thảo luận, trước qua cửa ải này lại nói, đem chuyện lui về phía sau kéo, thẳng đến cuối cùng không giải quyết được gì.

“Vậy liền đem đáng chết kia heo lưu lại.” Phi phi nói như đinh chém sắt, xem bộ dáng là không có một chút thương lượng đường sống.

“Chớ a, phi phi tỷ, ngươi đây là muốn ta mạng a.” Diệp Đình hướng về phía phi phi làm bộ như đáng thương.

“Im miệng, ai là ngươi phi phi tỷ, kêu sư tỷ.” Phi phi cáu giận.

“Diệp Đình, chúng ta cũng là chức trách chỗ, bướng bỉnh trộm thực cốt cò cũng là chúng ta không làm tròn bổn phận, nếu như ngươi không thể bởi thường, vậy hãy cùng chúng ta đi gặp Ân trưởng lão, do nàng tới quyết định xử trí như thế nào ngươi đi.”

Mi sư tử suy nghĩ một chút nói.

“Xem ra không thể làm gì khác hơn là như vậy.” Diệp Đình biết hai người thì sẽ không bỏ qua cho mình, nói không chừng thấy Ân trưởng lão, nàng sẽ đại phát từ bi, tha mình lần này.

Ôm may mắn trong lòng Diệp Đình đi theo hai thân người sau, đi tới linh điện chỗ sâu linh thực uyển.

Trong không khí khắp nơi tràn ngập mùi thuốc, thật sâu hô hấp mấy miệng to, Diệp Đình chợt cảm thấy thân thanh khí sáng, địa phương tốt.

“Ân trưởng lão, chính là cái này Diệp Đình dung túng linh thú trộm thực cốt cò.” Phi phi trong lời nói ý là Diệp Đình cố ý làm như vậy.

“Diệp Đình ra mắt trưởng lão.” Thi lễ một cái, Diệp Đình len lén quan sát Ân trưởng lão đích phản ứng, hẳn biết lúc này bất kỳ giải bày đều là vô lực.

Ân trưởng lão đích trên mặt không nhìn ra bất kỳ biểu lộ gì, tùy ý Diệp Đình làm sao suy đoán, cũng không hiểu nàng suy nghĩ trong lòng.

Cho Diệp Đình cảm giác duy nhất chính là, cái này Ân trưởng lão thật là đẹp, một lừu như vân đích tóc đen văn thành mây kết, nồng đậm thích hợp đích phượng mi, một đôi đôi mắt đẹp nhỏ dài sáng rõ, là lướt mũi quỳnh, phần tai chân châu, giọt nước anh đào vậy đôi môi, trắng nõn như tuyết đích mặt trái soan, như tuyết ngọc vậy trong suốt tuyết cơ màu da kỳ mỹ, đáng người ưu mỹ, vô cùng xinh đẹp.

“Ho khan, ho khan.” Mi sư tử thấy Diệp Đình thất thố ở một bên thấp giọng ho nhẹ.

Diệp Đình vội vàng đem ánh mắt thu hồi, nhưng trong lòng không tự chủ được đem Ân trưởng lão cùng mình ở nơi này thế giới đã gặp qua mấy cái đàn bà làm một phen tương đối, phong tư trác tuyệt Ân trưởng lão ngự tử khí chất lực áp tất cả mọi người, có người khác không thể so sánh thành thực mỹ.

“Diệp Đình, ngươi muốn đối với ngươi phạm vào sai lầm làm sao đền bù.” Ân trưởng lão thanh âm giống như xuất cốc Hoàng ly, êm tai dễ nghe.

“Đệ tử cam nguyện chịu phạt.” Diệp Đình nói.

“Ngươi nghèo ngay cả một khối hạ phẩm tinh thạch cũng không có, làm sao phạt ngươi.” Phi phi tức giận nói.

“Cái này, nếu không trước nhớ, chờ đệ tử toàn túc tinh thạch sau, nhất định cho trưởng lão đưa tới.” Lá đình suy nghĩ một chút nói.

“Thiết, ngươi một cái nhỏ nhỏ linh thú sư, đòi sau cũng

Không thể góp đủ ba khối thượng phẩm tinh thạch, trước nhớ, ngươi nghĩ ngược lại là mỹ, chẳng lẽ muốn giết nợ chứ.” Phi phi lăm mồm nói.

Diệp Đình ý nghĩ trong lòng bị Phi phi đâm phá, sắc mặt lúng túng, sững sờ tại chỗ.

“Như vậy đi, Diệp Đình, bắt đầu từ ngày mai, ngươi mỗi ngày đến linh điện công việc hai giờ, ta sẽ coi ngươi thái độ làm việc cùng hiệu suất, cho ngươi tương ứng linh thạch coi như thù lao, lấy để đền bù ngươi tạo thành tổn thất.

” Ân trưởng lão đích trong giọng nói mang không cho Diệp Đình phản kháng khí độ.

“Giống như trưởng lão nói.” Cánh tay nhỏ so bất quá bắp đùi, Diệp Đình cũng không khác biện pháp tốt, dưới tình huống này, còn không bằng thống khoái đáp ứng, lộ ra hào phóng.

Ân trưởng lão khoát tay tỏ ý Diệp Đình có thể đi.

Diệp Đình do dự một chút, mở miệng hỏi: “đệ tử có một chuyện muốn thỉnh giáo trưởng lão.”

“Ngươi còn có chuyện gì.” Ân trưởng lão nhướng mày một cái.

“Mới gia nhập môn phái Chân Tuyết Thiên nhưng là ở trưởng lão nơi này tu hành.” Diệp Đình nhớ ở truyền công đường, Chân Tuyết Thiên chính là bị một vị Ân trưởng lão mang đi, chỉ bất quá lúc ấy Ân trưởng lão mặt lộ ti sa, cũng không có thấy diện mục thật sự, cho nên Diệp Đình mới có câu hỏi này.

“Tuyết Thiên đang ở tu hành nguy cấp, người ngoài không thích hợp quấy rầy.” Nói đến Chân Tuyết Thiên, Ân trưởng lão đích trên mặt thần sắc hòa hoãn rất nhiều, không còn là lạnh như băng.

Diệp Đình bất được Ân trưởng lão biểu tình biến hóa rất nhỏ, cũng vì Chân Tuyết Thiên yên tâm không ít, Chân Tuyết Thiên là vì mình mới đi tới Quan Hải Phái đích, nếu như Chân Tuyết Thiên có cái gì không vừa ý địa phương, Diệp Đình hội áy náy.

Phi phi đích sắc mặt một trận âm tình biến ảo, nhất là nghe được Chân Tuyết Thiên lúc.

Trưởng lão Ân mộng ly xưa nay hoàn toàn là một bộ lạnh như băng, từ chối người ngán dậm, được xưng là băng sương mỹ nhân, chưa bao giờ đối với đệ tử nào già lấy màu sắc, mà từ chân tuyết ngày qua đến linh thực đỉnh, chân tuyết thiên liên lập tức đem chân tuyết thiên coi là mảy ra, không để lại dư lực đào tạo, vậy làm sao không làm những thứ này đệ tử cũ lòng vừa nghĩ.

Vào giờ phút này Phi phi hâm mộ ghen tị, toàn bộ xông lên, một cái mới tới đệ tử dựa vào cái gì liền so với mình có thể lấy được trưởng lão xem trọng, ở Phi phi trên mặt xuất hiện một tia oán độc.

Roi vào Ân mộng ly trong mắt, Ân mộng ly âm thầm thở dài, Phi phi cũng là không thể có nhiều đệ tử, cũng không đem toàn bộ tâm tư dùng đang tu hành thượng, mà là cả ngày đặt ở tranh đoạt tình nhân thượng, chỉ cần đệ tử nào được vượt qua nàng, nàng chỉ biết cực độ không bằng, có lẽ sẽ là trở ngại Phi phi đang tu hành thượng đi xa hơn lớn chừng ngại.

Biết được Chân Tuyết Thiên tình huống, để cho Diệp Đình ung dung rất nhiều, bái biệt trưởng lão Ân mộng ly, ôm bọc bình trở về linh thú phong.

Lạch cạch!

Diệp Đình hung tợn đem nuôi dưỡng thất cửa thật chắc khóa kín, đáng chết bọc bình.

Đều là người gây họa, Diệp Đình chiều nào cũng muốn rút ra hai giờ đi tàng thư các đọc sách, sau đó trở lại phục vụ bọc bình, nửa ngày không có.

Bây giờ lại phải rút ra hai giờ đi linh thực đỉnh làm ruộng, buổi sáng cũng phải phục vụ bọc bình, cứ như vậy, nửa ngày lại không.

Diệp Đình tức giận nhìn chăm chăm nuôi dưỡng thất cửa, mình mỗi ngày thời gian cứ như vậy đặt ở làm ruộng cùng nuôi heo thượng?

Đây nếu là truyền đi, sợ rằng mình sẽ là sử thượng không có tiền đồ nhất đích người đối kiếp đi, nhất định chính là nhục không có người đối kiếp giá ba cái đại kim chữ to.

Ài! Diệp Đình thở dài, cũng vô ích khác biện pháp tốt, chỉ có thể là đi một bước coi là một bước.

Tĩnh thạch a! Tĩnh thạch!

Diệp Đình ngửa mặt lên trời rống giận, mình bây giờ muốn nhất lấy được chính là tĩnh thạch, thiếu hụt nhất cũng tĩnh thạch, nhưng là hết lần này tới lần khác liền thiếu người ta ba khối thượng phẩm tĩnh thạch, cuộc sống này có thể làm sao sống a.

Gần như sói tru vậy gầm thét, để cho thân ở nuôi dưỡng thất bọc bình giật mình lập tức, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, có lẽ mình trước kia muốn làm gì thì làm cuộc sống muốn kết thúc.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên like + đánh giá 10* nha

Trở lại 《lưu manh xông tiên giới》 mục

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Phế thể cũng có tự ái

thứ chương mười hai phế thể cũng có tự ái

Sắc trời còn sớm, đông phương vẫn một mảnh đen nhánh, Diệp Đình liền dậy thật sớm, đầu tiên tiến vào nuôi dưỡng thất đem Bọc bình trụ sở dọn dẹp một lần, đây là mỗi ngày đều phải làm được, tùy thời phải giữ vững nuôi dưỡng thất đích chính tề.

Sau đó mang bọc bình đi ra ngoài đi bộ, lần này Diệp Đình hết sức cẩn thận, từ đầu đến cuối không gọi bọc bình vượt qua một thước phạm vi, để có thể thời khắc khống chế bọc bình, ở linh thực đỉnh chọc xuống họa đã quá chịu được, cũng không thể theo bọc bình tính tình tới.

Bọc bình cũng giống như biết mình ngày hôm qua chọc cây gai phiền, sáng sớm hôm nay biết điều rất nhiều, đi theo ở Diệp Đình bên người, không dám tùy ý chạy loạn.

Mang bướng bỉnh trở lại nuôi dưỡng thất đã là sắc trời sáng choang, Diệp Đình phục vụ hoàn bướng bỉnh, đem nuôi dưỡng thất khóa kỹ, không dám dừng lại, quay đầu hướng linh thực đỉnh phương hướng vội vàng chạy tới.

Buổi sáng muốn ở linh điện bên trong công việc hai giờ, đi trễ chỉ sợ cũng muốn trễ nải xế chiều đi tàng thư các xem sách.

“Ra mắt phi phi sư tỷ.”

Diệp Đình đi tới linh điện bên, ngày hôm qua cái đó phi phi đã chờ ở chỗ này.

“Diệp Đình, Ân trưởng lão phân phó, người sáng hôm nay nhiệm vụ là đem giá phiến linh điện bên trong tất cả cỏ dại thanh trừ, sau đó liền có thể trở về.” Phi phi mặt băng bó nói.

Diệp Đình hướng phi phi chỉ linh điện nhìn, phi phi ngón tay vạch qua, là một mảnh trồng đầy lửa đỏ dược liệu linh điện.

Diệp Đình đại khái nhìn một chút, trường có thể có bốn mươi năm mười thước, chiều rộng có thể có bảy tám chục thước, ước chừng có ba ngàn nhiều thước vuông, nếu như đổi coi là thành mẫu đầm, chắc có năm mẫu đất đi.

Chân mày không khỏi thật nhíu chung một chỗ, lớn như vậy diện tích, muốn mình ở cho tới trưa trong thời gian hoàn thành, sợ rằng thật sự là không thể nào.

“Làm sao, có khó khăn sao, phải biết một cái hợp cách linh thực phụ ở nửa ngày thời gian nhưng là có thể làm hoàn so với cái này nhiều gấp đôi nhiệm vụ, người nếu là không làm được, như vậy ta đi ngay bẩm báo Ân trưởng lão.” Phi phi châm chọc đạo.

“Đi thì đi, lớn như vậy diện tích nhất định là làm khó ta, đi gặp Ân trưởng lão còn có thể thế nào.” Diệp Đình hỏa khí nhất thời lớn lên.

“Hừ! Liền nói người một cái phế thể cái gì cũng làm không đến nga, điểm khó khăn này cũng đem người khó ở, có thể có cái gì lớn hơn khí.” Phi phi âm dương quái khí nói.

“Người nói gì!” Diệp Đình ghét nhất người khác kêu hắn phế thể.

“Hôm nay ta thì làm cho người xem một chút, để cho người biết phế thể cũng tuyệt không phải người có thể làm nhục.” Diệp Đình lúc này cũng bị phi phi chọc giận, thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, coi như là thấy Ân mộng ly, nàng cũng sẽ không là làm chủ, ngược lại, tất cả mọi người đều sẽ vì vậy mà càng coi thường mình.

Sâu trong nội tâm từ ái để cho Diệp Đình quyết định vô luận như thế nào cũng phải đem buổi sáng nhiệm vụ hoàn thành.

“Hừ! Tùy người.” Nói xong, phi phi phát ổng tay áo một cái rồi đi linh điện.

Diệp Đình nhìn đi xa phi phi, bùi môi một cái.

“Thiết, không phải là ý vào sớm gia nhập môn phái sao, cái gì ghê gớm”

Sấn tay áo lên, nhảy vào đến trong linh điện.

Dược liệu cùng cỏ dại rất tốt khác nhau, màu lửa đỏ dược liệu trường thể tức nhân, có thể có một thước cao, cường tráng hành, to mập phiến lá.

Bất quá làm Diệp Đình cảm tức là, loại dược liệu này đích phiến lá bên bờ sinh trưởng lại cùng răng cưa tương tự, từng cái nhỏ răng cưa rải rác ở phiến lá bên bờ

, vô cùng sắc bén.

Cỏ dại phần lớn đều là thúy lục sắc, cùng sinh ở dược liệu chung quanh.

Chỉ cần cúi người xuống, lấy tay bắt cỏ dại đích phần gốc, rút lên là dược.

Hơn nữa cỏ dại cũng không phải là rất nhiều, xem bộ dáng là thường quản lý kết quả.

Nhìn như đơn giản công việc, nhưng khi Diệp Đình làm thời điểm, liền hiểu trong đó độ khó, không cẩn thận, dược liệu phiến lá ranh giới răng cưa chỉ biết đâm vào da thịt.

Nếu như là đang dùng lực rút ra cỏ, răng cưa vừa vụn đâm vào da thịt chính giữa, cánh tay hướng lên dùng sức, đâm lập tức chỉ biết trầy da phuy. Lưu lại một đạo rõ ràng có thể thấy được lỗ nhỏ.

Dĩ nhiên lỗ sẽ không rất lớn, hơn nữa cũng sẽ không rất đau đau, nhưng là trải qua nhiều lần trầy da, thì phiền toái.

Bởi vì khí trời tương đối nhiệt, thân thể tự nhiên sẽ chảy ra mồ hôi.

Lúc này thống khổ sẽ tới trước khi, mồ hôi mang nhát định muối phân, chảy vào phá vỡ da thịt, đó là tương đối khó chịu, đầm nhột, một hồi nữa chỉ biết biến thành hơi đau, khi phá vỡ lỗ nhỏ tăng nhiều, cả chỉ cũng phủ đầy lúc, Diệp Đình cả người trên dưới giống như một ổ con kiến đang gặm ăn hần vậy.

“Me, việc này không cách nào làm a ” Diệp Đình đem vật cầm trong tay cõ đại hung tợn vút trên đất.

Lúc này Diệp Đình tương đối chật vật, thượng chi bao gồm trước ngực ở bên trong hiện đầy rậm rạp chẳng chịt tia máu, mỗi một đạo tia máu đều là một đạo lỗ nhỏ, áo quần sớm bị nhỏ rỗng cửa hoa thành vãi tì, bị Diệp Đình ném ở một bên.

Cởi xuống áo, Diệp Đình thì càng thảm, da thịt trực tiếp tiếp xúc phiến lá.

Xa xa một cây đại thụ phía sau, phi phi đang trộm mắt xem, thấy Diệp Đình chật vật cảnh , trên mặt lộ ra ác độc nụ cười, “không nên trách ta, muốn trách thì trách Chân Tuyệt Thiên đi, ai bảo các ngươi hai cái quen nhau, ai kêu nàng là người biểu muội, ai kêu Ân trưởng lão sẽ như vậy sùng ái một cái mới tới đệ tử, hừ!”

Phát ra một trận đắc ý ác cười, phi phi xoay người rời đi.

Đi tới cách đó không xa, một cái ba mươi nhiều tuổi đàn ông cung kính đích đứng ở nơi đó hậu.

“Ngươi sau này cũng không cần đi tao phần này tội, ta cho ngươi an bài cá dễ dàng một chút đích sống.” Phi phi đối với đàn ông nói.

“Đa tạ phi phi sư tỷ chiếu cố.” Đàn ông vạn phần cảm kích nói.

Đừng xem hần đích số tuổi nếu so với phi phi lớn hơn nhiều, nhưng là tại tu chân giới cũng không phải là lấy tuổi bàn về bối phận đích, cũng không phải lấy nhập môn trước sau bàn về bối phận, mà là lấy tu vi bàn về bối phận.

Khi tu vi ở cùng một cảnh giới lúc, liền lấy bình bối tương cân, lấy tu vi cao thấp bàn về lớn nhỏ.

Nếu như không phải cùng một cảnh giới, thấp một cái cảnh giới sắp gọi so với hần cảnh giới cao là sư thúc, nếu như cao hai đại cảnh giới phải kêu sư tổ, dù là thấp cảnh giới năm mươi tuổi, cảnh giới cao là chảy đại nước mũi đích tiểu oa nhi, cũng phải như vậy.

Tóm lại một câu nói, tu chân giới người thành đạt là sư, nói cách khác, quả đấm của người nào cứng rắn, người đó chính là gia, tu vi không tốt kia người chính là cháu trai.

Phi phi năm ngoài tiến vào Quan Hải Phái, đã là tỵ khí tốt cùng cảnh giới, mà đàn ông thân là linh thực phụ bao năm, ở tu vi thượng nhưng vẫn không đạt tới tỵ khí tốt cùng, cho nên không thể không gọi vẫn chưa tới hai mươi tuổi phi phi sư tỷ

.

“Đắc tội ta, không ngươi trái cây ngon ăn.” Phi phi lần nữa nhìn một cái linh điền chính giữa Diệp Đình đạo.

Đi theo phi phi người đàn ông sau lưng không khỏi giật mình một cái, mình có thể thoát khỏi mấy năm qua đích gặp trắc trở, may mà nhờ vị tiểu sư tỷ, có thể muôn ngàn lần không thể ở đắc tội nàng.

Nghĩ tới đây, đầu của nam tử thấp hơn.

“Phi phi, hần làm sao sẽ tới nơi này.”

Khi phi phi mang đàn ông đi tới một khối khác linh điền lúc, đang ở linh điền chung quanh dò xét Mi sư tỷ hỏi, hiển nhiên là đang hỏi đàn ông kia làm sao tới nơi này.

“Nga, mi sư tỷ, là như vậy, Diệp Đình tới công việc, hần tìm tới ta, bảo là muốn đi làm khó khăn nhất công việc, tranh thủ sớm ngày kiếm lấy đủ tình thạch tới trả nợ, ta không tránh khỏi hần khổ khổ cầu khẩn, không thể làm gì khác hơn là đem kiếm răng cõ bên kia nhiệm vụ giao cho hần.” Phi phi đã sớm suy nghĩ xong giải thích.

“Là như vậy sao?” Mi sư tỷ hiển nhiên không tin phi phi đích lời, phi phi đích tâm tính là dạng gì, Mi sư tỷ vẫn có hiểu biết, chắc hần không là như nàng nói.

“Làm sao? Sư tỷ không tin, kia người đi hỏi Diệp Đình tốt lắm, nhìn ta có phải hay không đang gạt ngươi.” Phi phi bất mãn nói.

“Ta không phải ý đó, ta là sợ Diệp Đình không thể hoàn thành nhiệm vụ, phải biết một người mới nhưng là không có cách nào đối phó kiếm răng cõ a ” Mi sư tỷ đạo.

“Kia ta cũng không có biện pháp, là hần thế nào cũng phải yêu cầu đi.” Phi phi cố làm ung dung.

“Được rồi, theo hần đi đi.” Mi sư tỷ rất hoài nghi phi phi cho tay chân, bắt quá cũng không biết bởi vì một cái phế thể mà cùng phi phi xích mích, chuyện nặng nhẹ, mi sư tỷ vẫn có thể phân rõ, Diệp Đình cùng phi phi cái nào nhẹ cái nào nặng, kẻ ngu cũng có thể nhìn ra.

Nơi này phi phi đem đàn ông phân phối đến một khối tương đối buông lỏng trong lĩnh điện làm việc, mà bên kia kiểm rằng cỏ trong lĩnh điện Diệp Đình lúc này lại là vô hạn buồn rầu trung.

Thân là võ giả, thân thể cường độ tự nhiên xa không phải người thường có thể so với, chút thương nhỏ này không coi vào đâu, nhưng là trên da truyền tới đâm nhột cảm giác thẳng vào sâu trong nội tâm, để cho lá đỉnh thật là muốn nhảy cõn lên.

“Đồ chơi gì!”

Ngồi ở lĩnh điện bên bờ, Diệp Đình sắp đứng dậy rồi đi.

Hao phí nửa giờ, ngay cả một mẫu đất đích cỏ cũng không có rút ra hoàn, theo như vậy đi xuống, hai giờ là căn bản lại không thể có thể hoàn thành nhiệm vụ a.

*** Đi, không làm.

Diệp Đình đứng lên, bước lên đường mòn.

Mới vừa đi không hai bước, Diệp Đình dừng lại.

Chẳng lẽ mình cứ như vậy đi, sống làm sao bây giờ, chẳng lẽ đi tìm cái đó phi phi, năn nỉ nài nỉ cho mình đổi một dễ dàng một chút sống, làm sao có thể, nhìn một cái phi phi đáng về tiểu nhân đắc chí lại sao có thể.

Mình thiếu tinh thạch làm sao.

Diệp Đình nắm chắc quả đấm một cái, nếu là điểm nhỏ này khó khăn đều khó khăn ở mình, còn nói cái gì kiểm lấy tinh thạch đi đánh vào tị khí cảnh giới, còn nói cái gì muốn thoát khỏi vận mạng trời buột.

Liều mạng, coi như một chết, bị răng cưa phá vỡ toàn thân, cũng phải đem buổi sáng nhiệm vụ hoàn thành, tuyệt đối không thể để cho cái đó Phi phi xem thường mình.

Vừa nghĩ tới Phi phi lúc đi cái loại đó ánh mắt khinh miệt, Diệp Đình cả người trên dưới liền tràn đầy ý chí chiến đấu.

Sải bước đi vào lĩnh điện, khom người lần nữa bắt đầu rút ra cỏ.

Theo cái tốc độ này nhất định là không được, Diệp Đình âm thầm suy nghĩ.

Phải tăng thêm tốc độ.

Hai tay nhanh chóng quơ múa, hoàn toàn không để ý tới kiếm nanh thảo diệp phiến bên bờ răng cưa mạng cho hấn đích phiền toái, bắt cỏ đại đích phần gốc, dùng sức rút lên, sau đó ném ở một bên.

Cỏ đại không cần dọn dẹp ra, ở lại lĩnh điện chính giữa sẽ còn hóa thành phân bón.

Hai chân cũng không nhàn rồi, đi theo cánh tay tiết tấu, Diệp Đình nhanh chóng đi tới.

Mồ hôi kèm theo tia máu, ở Diệp Đình trên thân thể chảy xuôi.

Cắn chặt hàm răng, lúc này Diệp Đình giống như là không biết mệt mỏi máy, cánh tay huy động, từng buổi cỏ đại té xuống đất, chỉ để lại đồ rục kiếm nanh cỏ theo gió đung đưa.

Rất nhanh, Diệp Đình liền dọn dẹp ra một mảng lớn lĩnh điện.

Bất quá kịch liệt sau khi vận động chính là thân thể mệt mỏi, qua trận kia trùng kính, Diệp Đình cũng cảm thấy đau hông chân đau, dần dần, động tác chậm lại, cánh tay huy động đích tần số thấp xuống, bước chân cũng có chút lảo đảo.

Cũng còn may mà Diệp Đình võ giả thể chất, nếu là đổi thành người bình thường, đã sớm chịu không nổi.

“Hô” ..... Diệp Đình hít một hơi thật sâu.

“Thoải mái!” Tràn đầy lĩnh khí không khí theo Diệp Đình hô hấp thẳng vào bên trong phúc, để cho Diệp Đình chợt cảm thấy thân thể làm nhẹ một chút, tựa hồ trên người đau nhột cũng theo đó giảm bớt không ít.

“Hô” .....

“Hô” .....

“Hô” .....

Diệp Đình liên tiếp hô mấy miệng to, cái loại đó cảm giác thoải mái càng ngày càng mạnh.

Ừ? Đây là tình huống gì.

Diệp Đình không chậm trễ chút nào, nhanh chóng miệng to hô hấp.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên □ và đánh giá 10*

Trở lại «luu manh xông tiên giới»

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Vậy thì cho hắn thêm chút khó

thứ chương mười ba vậy thì cho hắn thêm chút lượng

Thân thể tình huống theo hô hấp càng ngày càng tốt, cảm giác mệt mỏi ở dần dần biến mất, trên da bị phá vỡ lỗ nhỏ lấy mất thường có thể thấy được tốc độ kết vảy .

Ừ? Như vậy mau liền khôi phục? Nhìn da thịt rất nhanh liền hoàn hảo như lúc ban đầu, hơn nữa cái loại đó đâm cảm giác nhột cũng biến mất không thấy, Diệp Đình cũng có chút biết, nhất định là linh điền nơi này thiên địa linh khí đủ dư thừa, hút lấy linh khí trong nháy mắt chữa trị thân thể.

Không chậm trễ chút nào, lúc này miệng to hô hấp linh khí, rất nhanh Diệp Đình liền lần nữa trở nên sinh long hoạt hổ.

Nhìn thời gian một chút, đã qua một giờ, còn có một cái giờ phải trở về, buổi trưa lúc còn phải phục vụ bướng binh.

Cúi người xuống, huy động cánh tay, Diệp Đình tiếp tục bắt đầu rút ra cỏ công việc.

Thời gian qua một nửa, nhiệm vụ lại không có hoàn thành một nửa, để cho Diệp Đình làm sao có thể không nóng nảy đây.

Đem tốc độ tăng lên tới nhanh nhất, nhưng là cũng không lâu lắm thân thể liền xuất hiện lần nữa mệt mỏi.

Nếu như nghỉ ngơi một chút, thời gian nhất định là không đủ dùng, phải làm gì đây.

Diệp Đình nhớ lại mới vừa rồi khôi phục lúc tình hình, không có dừng lại, bên rút ra cỏ bên hút lấy trong không khí linh khí.

Linh khí tràn vào thân thể chính giữa, nhanh chóng trải rộng toàn thân.

Quả nhiên hữu hiệu, cảm giác mệt mỏi dần dần biến mất, mới gia tăng vết thương nhỏ cũng theo đó tu bổ.

Diệp Đình động tác trên tay lại không có dừng lại, ngược lại là càng thêm nhanh chóng.

Đem toàn bộ tâm thần đều đặt ở trên tay cùng hút lấy linh khí, Diệp Đình tiến vào một loại cảnh giới vong ngã chính giữa, bàn tay cùng hô hấp chắc chẽ phối hợp, ở nơi này trong nháy mắt, cả người đều tựa hồ dung nhập vào thiên địa chính giữa, cùng linh điền hòa làm một thể.

Rút ra cỏ, hút lấy linh khí.

Hút lấy linh khí, rút ra cỏ.

Tuần hoàn không ngừng, Diệp Đình đã quên mất thời gian và ngoài thân đích hết thấy, phảng phất là vĩnh viễn không biết mệt mỏi, ở bên ngoài thân thể của hắn mặt xuất hiện một đạo nhân nhạ màu xanh ánh sáng, đem hắn bao ở trong đó.

Kiểm nanh cỏ răng cưa đựng phải màu xanh ánh sáng sau lại không thể đâm vào đi, mà là hướng hai bên né tránh.

Diệp Đình cũng không biết lúc này thân thể phát sinh biến hóa, mà là không gián đoạn tiến tới, cỏ đại rồi rút ngã xuống đất, kiểm nanh cỏ ở Diệp Đình

thân thể đi qua địa phương tạo thành đoàn đoàn ngã rơi.

“Hô” .....

Thật dài khạc ra một hóp trọc khí, thân thể bề ngoài màu xanh nhạt phiêu tán ở trên không khí chính giữa.

Trước mắt đã không có kiếm nanh cỏ cùng cỏ dại, Diệp Đình mới dừng lại quơ múa cánh tay.

Sừng sốt một chút, Diệp Đình quay đầu nhìn lại, màu lửa đỏ kiếm rặng cỏ linh diễm lại không một chút màu xanh lá cây, năm mẫu đất đích kiếm rặng cỏ linh diễm bị Diệp Đình dọn dẹp sạch sẽ.

Ngẩng đầu nhìn một chút thiên , đến gần buổi trưa, hai giờ vừa vãn.

Quá thần kỳ, Diệp Đình trở về chỗ mới vừa rồi cái loại đó đắm chìm trong đó ý cảnh, nếu như không phải vô tình chính giữa nắm giữ mượn thiên địa linh khí khôi phục thân thể phương pháp, sợ rằng giá cho tới trưa ngày cả một nửa nhiệm vụ cũng sẽ không hoàn thành đi.

“Hừ, muốn nhìn ta náo nhiệt, không như vậy dễ dàng.” Diệp Đình vỗ tay lên bùn đất đi ra linh diễm.

Áo đã là hoàn toàn bề tan tành, không thể mặc nữa , dứt khoát trực tiếp vứt, quần cũng thay đổi thành một cái một luồng, nhưng lại còn phải tạm trú, làm sao cũng không thể người trần truồng trở về linh thú phong đi.

Đi trên đường,

Diệp Đình không những không có mệt mỏi không chịu nổi cảm giác, ngược lại là thần thái sáng láng, tinh thần khá vô cùng.

Chỉ bất quá bên ngoài hình tượng quá kém điểm, cả người trên dưới tràn đầy bùn đất, trong lúc còn hỗn tạp tia máu, hoạt thoát thoát một cái màu đỏ nhạt bùn con khi, hoàn thành nhiệm vụ cao hứng trong lòng, Diệp Đình nơi nào sẽ quan tâm lúc này bề ngoài.

Diệp Đình thân ảnh vẫn chưa có hoàn toàn biến mất, một cái xinh xắn đáng người xuất hiện ở kiếm rặng cỏ linh diễm bên, chính là không thích nói Mi sư tỷ, khi nàng nhìn thấy khắp kiếm rặng cỏ linh diễm đều bị dọn dẹp sạch sẽ, lại không một bụi cỏ dại lúc, trên mặt lộ ra biểu tình không dám tin tưởng, đây chính là suốt đích năm mẫu đất a.

Nếu như nói Diệp Đình vừa mới đến không rõ nội tình, mi sư tỷ nhưng là rõ ràng, dựa theo bình thường mà nói, đừng nói là Diệp Đình , coi như là một cái hợp cách linh thực phu muốn đem cả phiên trong linh diễm đích cỏ dại dọn dẹp sạch sẽ cũng cần một ngày thời gian, mà Diệp Đình lại dùng chỉ là một nửa thời gian liền hoàn thành, vậy làm sao để cho Mi sư tỷ không khiếp sợ đây.

Chẳng lẽ Diệp Đình trộm gian đùa bốn trọt, bên trong có cái gì huyền hư, mi sư tỷ không thể tin Diệp Đình hiệu suất làm việc, tự mình đi vào linh diễm chính giữa, rất cẩn thận đích tránh né kiếm rặng cỏ rặng cưa, cúi đầu cẩn thận quan sát.

Rất nhanh, mi sư tỷ đem khắp linh diễm đều thấy một lần, nàng chắc chắn Diệp Đình hoàn thành phải tốt vô cùng, thậm chí hợp cách linh thực phu cũng chưa chắc có Diệp Đình cẩn thận như vậy, năm mẫu đất đích linh diễm lại không một bụi cỏ dại.

Mi sư tỷ không hiểu đi ra linh diễm, trong lúc lơ đãng nhìn thấy Diệp Đình vứt ở một bên áo, đã hoàn toàn bề tan tành, phía trên hiện đầy nhàn nhạt tia máu, có thể thấy Diệp Đình vì hoàn thành nhiệm vụ ăn bao nhiêu khổ.

Mi sư tỷ trực tiếp chạy tới linh thực đỉnh chỗ sâu, đi tới một tòa cảnh sắc xinh đẹp tuyệt trần sân nhỏ trước.

“Ân trưởng lão, đệ tử chỉ nhờ cầu kiến.” Nguyên lai Mi sư tỷ kêu Mi chỉ nhờ.

“Vào đi.” Ân mộng ly đích thanh âm truyền ra.

Mi chỉ nhờ đẩy ra viện môn tiến vào, Ân mộng ly ngồi ngay ngắn ở giữa sân đích một cây nở đầy màu hồng hoa tươi đích dưới tàng cây độc sách.

“Chỉ nhờ, người tới chuyện gì.” Ân mộng ly đem vật cầm trong tay sách để ở một bên đích trên bàn nhỏ, mở miệng hỏi.

“Đệ tử là vì Diệp Đình chuyện tới.” Mi chỉ nhờ nói.

“Ngà? Diệp Đình thế nào, có phải là không có hoàn thành nhiệm vụ hôm nay.” Ân mộng ly đích biểu tình trong nháy mắt trở nên lạnh, nàng giao phó đi xuống, yêu cầu Diệp Đình hôm nay phải đem đã cắt lấy xong hai mẫu linh diễm hoàn toàn lật một lần.

Vô luận linh diễm chính giữa trồng trọt thuốc gì tài, ở kỳ cắt lấy xong sau, đều cần lật đất, sau đó phơi thêm mấy ngày, mới có thể lần nữa gieo giống.

Lật hai mẫu linh diễm đích nhiệm vụ nhìn qua rất nặng, thật ra thì đó là người bình thường, đặt ở Diệp Đình loại này võ giả trên người, vẫn là rất dễ dàng là có thể hoàn thành, căn bản là không dùng được hai giờ.

Thật ra thì Ân mộng ly đối với Diệp Đình đã coi như là rất chiều cố, dĩ nhiên đây là nhìn ở Chân Tuyết Thiên mặt mũi, bất kể nói thế nào Diệp Đình đều là Chân Tuyết Thiên biểu ca, mặc dù cốt cò giá trị không rõ, bất quá ở Ân mộng ly trong mắt lại không coi là cái gì, nhưng là lại không thể nào cứ như vậy bỏ qua cho Diệp Đình , ít nhất cũng phải tính cách tượng trưng trừng phạt một chút hần.

Bất quá nếu như Diệp Đình ngay cả điểm này nhiệm vụ đều không thể hoàn thành, kia hẳn coi như thật không có thuốc nào cứu nổi, Ân mộng ly đích chân mày hơi cau lại.

“Không phải vậy, trưởng lão, Diệp Đình hoàn thành nhiệm vụ.” Mi chỉ nhọc đem thấy cùng phi phi cố ý gây khó khăn Diệp Đình cùng một lúc nói ra.

“Nga? Lại có bức này chuyện, tên tiểu tử này thật đúng là để cho người không nhìn thấu đây.” Ân mộng ly cười.

“Kia phi phi gây khó khăn Diệp Đình chuyện?” Mi chỉ nhọc hiển nhiên đối với phi phi đích cách làm không đồng ý.

“Do nàng đi đi, ngày mai không ngại đem Diệp Đình an bài ở thanh linh đẳng linh điền, ta ngược lại muốn nhìn một chút tên tiểu tử này còn có cái gì hành động kinh người.” Ân mộng ly như có chút nhớ đạo.

“Gi ?” Mi chỉ nhọc chần chờ nói: “Diệp Đình mới tiếp xúc trồng trọt linh dược, đi thanh linh đẳng linh điền, sợ rằng hẳn không thể thích ứng đi.”

Thanh linh đẳng là một loại đẳng điều loại linh dược, thành thực sau lấy kỳ chủ kiền trung tâm một đoạn coi như linh dược, có thể luyện chế các loại thuốc giải độc.

Loại linh dược này đặc điểm lớn nhất là mang theo công kích tính, phạm là xuất hiện ở thanh linh đẳng năm thước trong khoảng phạm vi các loại sinh vật cũng sẽ bị kỳ công kích, ngay cả linh thực phụ cũng đối với thanh linh đẳng cảm thấy nhức đầu.

“Cứ quyết định như vậy, người đi xuống đi.” Ân mộng ly đích quyết định không nghi ngờ gì nữa.

Mi chỉ nhọc còn muốn nói điều gì, lúc này Ân mộng ly lại cầm lên trên bàn nhỏ đích sách tiếp tục xem tiếp, nàng chỉ đành phải bắt đầu đi lui ra.

Tiện tay đóng lại tiểu viện tử cửa, Mi chỉ nhọc nhẹ giọng thấp nam, “vốn là còn phải giúp người một chút, ai ngờ lại mang đến càng khó hơn lấy hoàn thành nhiệm vụ, Diệp Đình người tự cầu nhiều phúc đi.”

Đợi Mi chỉ nhọc đi xa, Ân mộng ly mới để quyển sách trên tay xuống, ánh mắt nhìn về phía phương xa.

Lúc này Diệp Đình đã trở lại linh thú phong, hẳn trực tiếp tiến vào bương bình nuôi dưỡng thất.

Bương bình thấy đóng cửa cho tới trưa cửa bị mở ra, biệt muộn hồi lâu, rốt cuộc có người tới, sắp đánh về phía Diệp Đình

Khi nó thấy Diệp Đình cùng quỹ không khác đích hình tượng lúc, lập tức bị dọa sợ, ngăn người tại đó.

“Phốc thông.”

Diệp Đình nhảy vào bương bình tắm chuyên dụng ao, kích thích đầy đất giọt nước.

Đừng xem đây là cho bương bình tắm ao, sửa sang cũng rất đắt tiền, chính tề tri bích cùng đáy ao toàn bộ đều là dùng bạch ngọc lát , trong ao đích nước đều là mỗi ngày thay đổi hai lần.

Bương bình nhìn trong nước lập đi lập lại rửa sạch Diệp Đình , trên khuôn mặt nhỏ nhắn biểu tình dị thường phong phú, phảng phất là nói: “đó là ta chuyên dụng, hôm nay ngay cả ta cũng còn không có tắm đây.”

Diệp Đình cũng không để ý những thứ kia, một con heo chiếm cứ chuyên dụng tắm trị, tuyệt đối là quá lãng phí, huống chi trong ao mặt nước còn là dẫn tự với linh thú phong trên đỉnh xuống linh tuyến, nghe nói bên trong chứa dư thừa linh khí, đối với thân thể có dị thường chỗ tốt.

Chuyện tốt như vậy bị một con heo hưởng dụng, mà mình còn phải hầu hạ nó, đây chẳng phải là quá không công bình.

Cảm ngộ trong nước lơ lửng không chừng linh khí hướng trong thân thể tràn vào, Diệp Đình có không nói ra được thoải mái.

Hồi lâu, trên dưới thân thể đích dơ bẩn sạch sẽ không còn một mống, càng làm Diệp Đình hài lòng là, trên da ngồn ngồn lỗ nhỏ cũng hoàn toàn biến mất, Diệp Đình mới hài lòng từ trong nước đi ra.

phẩy rơi trên thân thể giọt nước, nhìn còn đang ngăn người đích bương bình, Diệp Đình nhắc chân hướng về phía bương bình cái mông chính là lập tức.

“Phốc thông!”

Bương bình rơi xuống nước, sau đó liều mạng đập chân , muốn lên đến ao nước tử thượng, đã biến sắc ao nước để cho nó quả thực không chịu nổi.

Diệp Đình tiện tay một cái tát vỗ vào bương bình đầu nhỏ thượng.

“Làm sao, không phục đúng không, coi ta hưởng dụng người đích đãi ngộ đúng không.” Diệp Đình hí mắt, đối với bương bình nói: “tiểu tử, còn không phải là người gây họa, kêu ta đi chịu tội, đây cũng là người quả báo trừng phạt, còn dám không phục, nhìn ta không đem người lột da nướng ăn,

linh thú thịt, ta còn không có ăn rồi, cũng đừng vội và đưa đến ta trong miệng a.”

Bướng binh phảng phất là nghe hiểu Diệp Đình lời, mặt liền biến sắc, lão lão thật thật ngâm ở ao nước từ trong.

Diệp Đình thấy bướng binh đang hoảng, trở lại phòng ngủ của mình, tìm ra quần áo sạch sẽ mặc chỉnh tề, sau đó trở lại nuôi dưỡng thất, đem bướng binh từ trong nước vớt lên.

“Ăn mau đi, buổi chiều ta còn phải đi tàng thư các đây, không thời gian lý ngại.” Vừa nói, Diệp Đình đem nấu tốt linh mễ nhét vào bướng binh trước mặt, sau đó khóa lại cửa rồi đi.

Tùy ý ăn chút gì, Diệp Đình lập tức chạy tới tàng thư các.

Có ngày hôm qua kinh nghiệm, Diệp Đình rất cẩn thận họa thiên chó.

Thấy Diệp Đình tới, tiết nhân quý đầu không giương, mắt không mở, nhìn liền đều không nhìn Diệp Đình, khoát tay chặn lại, để Diệp Đình tiến vào tàng thư các.

Diệp Đình ở trên giá sách tìm vốn điển tịch, sau đó lẳng lặng ngồi ở trên ghế nhìn.

Tiết nhân quý từ trên ngọc phiến thấy Diệp Đình còn là như ngày hôm qua vậy, đối với điển tịch chẳng qua là tùy ý xem một lần, lắc đầu một cái.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên □ và đánh giá 10* nha

Trở lại {lưu manh xông tiên giới}

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: không phí công a

thứ mười bốn chương phải tới toàn không uống thời gian

Trở lại chỗ ở, Diệp Đình trước mang bướng binh đi ra ngoài đi bộ, đây là mỗi ngày sớm muộn hai lần phải làm.

Thật vất vả đi ra ngoài bướng binh chạy nhảy vui mừng, Diệp Đình không chút khách khí ở nó trên móng đá một cước, cảnh cáo bướng binh nói: “ngươi nếu là còn dám cho ta gây họa, cẩn thận biến thành heo sữa quay.”

Nhìn Diệp Đình trong ánh mắt tàn nhẫn ánh sáng, bướng binh tựa hồ là biết Diệp Đình không có cùng nó đùa, trung thành đi theo Diệp Đình bên người.

Kết thúc cuối cùng hạng nhất nhiệm vụ, đem nuôi dưỡng thất khóa cửa tốt, Diệp Đình cũng không dám khinh thường, cái này bướng binh cũng không phải ăn chay chủ, không cẩn thận sẽ cho mình mang đến không cách nào bù đắp tai nạn.

Nằm ở trên giường, Diệp Đình mới cảm giác được mãnh liệt cô độc.

Ở linh thực đình làm việc lúc cùng ở tàng thư các đọc sách lúc đem toàn bộ tâm thần cũng đặt tiền cuộc ở trong đó, chỉ có rảnh rỗi đích thời điểm, Diệp Đình chỉ biết nhớ tới cái thể giới kia hết thảy.

Người nhà bạn, những thứ kia nụ cười quen thuộc toàn bộ hiện lên trước mắt, một tia thương cảm xông lên đầu.

Bỏ rơi hết đầu, cố gắng đem những thứ này giấu ở sâu trong nội tâm.

Nhưng là tùy ý Diệp Đình cố gắng thế nào, cũng không có làm được chuyện.

Quả thực không có biện pháp, lá đình bắt đầu cường bách mình nhớ lại ở tàng thư các xem điển tịch đích nội dung.

Theo chữ viết xuất hiện ở trong đầu, từng cái tiền hoạt linh thú hình tượng hiện lên Diệp Đình trước mắt.

Tàng thư các liên quan tới linh thú ghi lại đều là văn hay tranh đẹp, vì chính là cho người xem một cái trực quan hiểu, để người xem có thể càng xâm nhập hiểu, phải nói linh thú uyển tàng thư các ở điểm này làm vẫn là vô cùng không tệ.

Tinh thạch thú, một loại vô cùng kỳ lạ linh thú, cùng bẩm sinh tới bén nhạy khứu giác, có thể khai thác chôn giấu ở sâu dưới lòng đất đích tinh thạch quặng mỏ, nghe nói loại này linh thú vô cùng khan hiếm, chỉ có một ít khoáng thể đại giáo mới có thể có loại này linh thú.

Diệp Đình thấy loại này linh thú ghi lại lúc cũng từng kích động vạn phần, mình thiếu nhất chính là tinh thạch, nếu như có thể nuôi dưỡng ra tinh thạch thú, vậy mình liền có thể vị là một bước lên trời, tất cả vấn đề toàn bộ giải quyết dễ dàng.

Bất quá thấy được phía sau chú giải sau, Diệp Đình thất vọng, loại này linh thú cực kỳ khan hiếm, đừng nói là Quan Hải Phái rồi, chính là toàn bộ lương quốc cũng chưa từng có người ra mắt tinh thạch thú.

Địa long, một loại cấp thấp linh thú, hình thái cùng là đỉnh ở đó một thể giới đã gặp con giun không sai biệt lắm, chẳng qua là đáng hơi lớn một ít thôi, loại này linh thú không có khác chỗ dùng, duy nhất chỗ dùng chính là dùng để lật đất hòa bình cả.

Một cái linh thực phụ nửa ngày quang cảnh cũng chính là có thể lật bốn năm mẫu linh điền, mà một cái địa long ở nửa ngày bên trong có thể lật mười mẫu linh điền, đây là cấp thấp nhất địa long, nếu như là cao cấp địa long, một ngày ít nhất có thể đủ lật năm mười mẫu linh điền.

“Ừ, cái này địa long cũng không tệ lắm, rất thích hợp mình nuôi dưỡng.” Diệp Đình tự nhủ.

Hắn thiếu linh thực đỉnh quá nhiều tinh thạch, trong thời gian ngắn không thể nào còn phải khởi, cũng chi ý nghĩa trong thời gian ngắn, là đỉnh phải mỗi ngày đều được linh thực đỉnh đi làm trả lại trái, mỗi ngày chính giữa có một nửa thời gian tiêu hao ở nơi này phía trên, để cho Diệp Đình rất là không thoải mái, tối thiểu kiếm tinh thạch thời gian liền giảm bớt một nửa.

Diệp Đình từng thấy linh thực đỉnh có không ít ở không đích linh điền, này cũng phải cần lật một lần, nếu như nuôi dưỡng ra địa long, vậy còn trái đích thời gian chỉ biết thật to giảm bớt, nếu như làm xong, cùng ân mộng ly trường lão quan hệ xử tốt, nói không chừng là có thể cùng linh thực đỉnh biến thành quan hệ hợp tác, tương lai cho dù trả sạch trái, sẽ còn có một phần không tệ thêm ổn định

Tinh thạch thu vào đây.

Nghĩ tới đây, Diệp Đình vốn là có chút mơ hồ buồn ngủ nhất thời hoàn toàn không có, lập tức từ trên giường ngồi dậy.

Hắn biết địa long luôn luôn là cuộc sống ở trong bóng tối, ban ngày sẽ một mực giấu ở đất đai trong, sẽ không lộ diện, cho nên sẽ không có người thấy, chỉ có ở ban đêm thời điểm, địa long mới có thể tình cờ chui ra mặt đất.

Động tâm không bằng hành động, Diệp Đình đẩy cửa ra, hướng linh thú phong sau núi chạy đi.

Linh thú phong đích sau núi có một mảnh rậm rạp bãi cỏ, thuộc về là nửa nhân tạo nửa thiên nhiên, trên cỏ sinh trưởng thật cao túc cỏ, là dùng để nuôi một ít ăn cỏ tính linh thú.

Ở nơi này phiến trên cỏ, nghe nói đã từng có người thấy qua địa long xuất hiện.

Chỉ bất quá địa long loại này cấp thấp nhất linh thú, có lẽ ngay cả linh thú cũng không đủ tư cách, thì sẽ không có bất kỳ một cái linh thú sư đi nuôi dưỡng.

Bởi vì coi như nuôi dưỡng thành công rồng, môn phái cũng sẽ không cho dư cái gì thù lao, đây là một loại hoàn toàn thuộc về gân gà tồn tại linh thú.

Vậy mà nói, vô luận môn phái nào, sở nuôi dưỡng linh thú đều có cực mạnh công dụng.

Có chính là hung mãnh loại hình, dùng để trấn thủ sơn môn cùng tuần sơn, linh thú khứu giác cùng độ trung thành đều mạnh hơn với người tu luyện, cho nên tuần sơn đích nhiệm vụ đều là các đệ tử mang linh thú đi làm.

Có chính là vì lấy được linh thú trong cơ thể tinh hạch, làm linh thú sinh trưởng lên cấp đến nhất định trình độ, trong cơ thể chỉ biết tạo thành tinh hạch, loại này tinh hạch đối với người tu luyện có chỗ tốt cực lớn, thường thường một quả linh thú tinh hạch có thể đem một cái tu vi của người tu luyện tăng lên một cái tầng thứ.

Đến thâm sơn rất đã đi săn bắt linh thú cố nhiên có thể được tinh hạch, nhưng là nguy hiểm lớn, còn chưa nhất định có thể đạt được, cho nên các đại môn phái cùng thế lực cũng sẽ hết mình đích năng lực nuôi dưỡng một ít linh thú, ở lúc cần sẽ giết chết linh thú lấy được kỳ tinh hạch.

Còn có linh thú thuộc về là thịt tính linh thú, loại này thịt tính linh thú không phải dựa vào ăn thịt lớn lên, mà là đem bọn họ nuôi dưỡng tới trình độ nhất định sau giết chết, sau đó ăn bọn họ thịt, tương đương với là đỉnh nguyên lai trên thể giới đích heo dê bò chồ gia súc.

Mà Diệp Đình phụ trách nuôi dưỡng bướng bỉnh, từ ở bề ngoài nhìn tương tự với heo, thực thì không phải vậy, cái thể giới này ăn động vật cùng heo hình tượng hoàn toàn bất đồng.

Về phần địa long loại này linh thú, hoàn toàn không có trở lên những năng lực này, duy nhất chức năng chính là lật đất.

Mà tất cả thế lực lớn cùng môn phái thứ không thiếu nhất chính là người, nuôi những thứ này người rồi rảnh làm gì, dùng rồng đi lật đất, để cho những đệ tử này cùng tạp dịch ăn no không có chuyện làm, cả ngày nhìn một ít người rồi rảnh khắp nơi đi dạo, cái nào người nắm quyền cũng sẽ không hài lòng, cho nên không có ai sẽ đi nuôi dưỡng địa long.

Cho tới địa long loại này linh thú đến cuối cùng hoàn toàn bị mọi người sở quên, lá đỉnh cũng là ở 《thiên hạ linh thú》 trung không tầm thường chút nào một trang thấy, chẳng qua là le que mấy bút nhắc tới mà qua.

“Ngao!”

Một tiếng sấm nhân kêu gào truyền vào Diệp Đình trong tai, bị dọa sợ đến Diệp Đình giật mình một cái.

“Phác lãng!”

Một đạo đen thui lù bóng dáng từ đằng xa trên cây to bay lên, là một con đêm kiêu bị Diệp Đình giật mình.

Giữa không trung ánh trăng mờ lung, mảnh thiên địa này bao phủ đích trắng sáng không giống cái thế giới kia vậy trong sáng, mà là lau một cái huyết sắc, ánh sáng nhàn nhạt nhìn về phía đất đai, lộ ra là quỷ dị như vậy.

Nếu như không phải là vì tìm địa long, Diệp Đình mới sẽ không ở ban đêm đi ra, loại này khác thường với thường thấy cái thế giới kia đích ánh trăng, để cho Diệp Đình quả thực không có biện pháp tiếp nhận.

Tiến vào tức cổ trung, Diệp Đình cúi đầu xuống, tiện tay vệt ra buội cỏ, bắt đầu tìm địa long.

Địa long đầu không phải rất lớn, theo 《thiên hạ linh thú》 ghi lại, chưa từng tuấn hóa đích địa long có thể có hai mươi centimet, lớn bằng không vượt qua tay của người ngón tay.

Có thể tưởng tượng, ở mờ lung ánh trăng trung, cỏ dại mọc um tùm, muốn ở bên trong tìm vốn cũng không thấy nhiều đích địa long, là khó khăn dường nào. Cái này không chỉ cần nghị lực, càng nhiều hơn chính là nhân phẩm cùng vận khí.

“Vèo!”

Một cái con rắn nhỏ từ Diệp Đình trước mặt vọt qua, hiển nhiên là bị kinh sợ.

“Tăng!”

Diệp Đình liền vội vàng lui về phía sau, hẳn xưa nay sợ nhất chính là loại này động vật bò sát, vừa nghĩ tới bọn họ lạnh như băng

Đích thân thể và ngọc nguyệt thân thể, lá đỉnh cũng có chút muốn ói cùng rợn cả tóc gáy.

Cổ nén con tim sợ hãi, vì tình thạch, liều mạng.

Diệp Đình tiếp tục vệt ra trước mặt cỏ dại, về phía trước tìm kiếm.

Không biết là Diệp Đình vận khí không tốt còn là lão Thiên cùng Diệp Đình đối nghịch, mới vừa rồi còn là quang đăng vạn dặm, lúc này cũng không biết là từ nơi nào bay tới đám mây, đem huyết sắc ánh trăng hoàn toàn che đậy.

Ánh trăng đem đám mây nhuộm thành đỏ nhạt, nhìn qua càng dễ cho người trong lòng khó chịu.

“Ai!” Xem ra hôm nay buổi tối coi như là đi không, Diệp Đình thở dài một cái, men theo đường cũ trở về.

Đi không bao xa, Diệp Đình bị ai phát hiện, hẳn lạc đường.

Nếu như là ở ban ngày, thị lực tốt dưới tình huống, Diệp Đình tự nhiên sẽ không lạc đường, nhưng là ở nơi này loại ánh mắt không thể nhìn ra quá xa đích dưới tình huống, Diệp Đình chiếu cố tìm kiếm địa long, một mực tiến tới, đã sớm quên phương hướng, nhất là ánh trăng bị che đậy.

Thật là xui xẻo, uống miếng nước lạnh chẳng lẽ cũng sẽ nhét kẽ răng sao.

Ngẩng đầu nhìn trời một cái vô ích, trắng sáng hoàn toàn bị che đậy, nhìn đáng đáp trong chốc lát cũng lộ không ra, mà bây giờ đã đến nửa đêm, nếu như ở chỗ này chờ đám mây tan hết, sợ rằng chiều nay sắp ở trong bụi cỏ vượt qua.

Tiếp tục tiến tới, Diệp Đình còn sợ đi nhầm phương hướng, bối đạo mà đi, chờ trời sáng phát hiện nữa cách trước đỉnh xa hơn, đó mới là càng không có biện pháp tiếp nhận.

Đi hay là chờ, Diệp Đình nhất thời không nắm được chủ ý.

Đứng tại chỗ, Diệp Đình cưỡng ép mình tĩnh táo lại, sâu đậm hít thở mấy hớp không khí, không khí nơi này trung linh khí mặc dù không như linh thực đỉnh linh điện nơi nào như vậy dày đặc, nhưng cũng không phải là rất mỏng manh.

Linh khí tiến vào Diệp Đình trong cơ thể, nhất thời để cho lá đỉnh thần trí thanh tỉnh, đại não cũng nhanh chóng chuyển động đứng lên.

Tìm một khối tương đối khá cao địa thế, hướng bốn phía quan sát, loáng thoáng thấy xa xa cao vút trong mây đỉnh núi, chính là linh thú phong.

Có vật tham chiếu, Diệp Đình liền tìm được phương hướng, nơi này là linh thú phong đích sau núi, chỉ cần hướng linh thú phong phương hướng tiến tới là được rồi.

Vừa đi vừa kiểu phe ừng hộ hướng, không có tia sáng, Diệp Đình hoàn toàn bằng vào một cổ khí cùng xa xa mơ hồ đỉnh núi bóng dáng ở phía trước vào, nhìn càng ngày càng gần, càng ngày càng rõ ràng đỉnh núi, Diệp Đình âm thầm nắm chắc quả đấm một cái, cho mình cố gắng lên cổ khí.

Không biết lại đi bao lâu, trước mặt cô đại dần dần lura thừa, Diệp Đình ý thức được sắp ra bãi cỏ rồi.

“Hô!”

Một đạo xảy ra bất ngờ tia sáng, để cho thói quen mơ hồ Diệp Đình ngược lại không quá thích ứng.

Xem ra thật sự là ông trời già đang treo cột lá đỉnh, đang khi hần sắp đi ra tức bãi cỏ lúc, đầy trời mây đen tan hết, ánh trắng lặn nửa bao phủ đất đai.

“Dựa vào!”

Diệp Đình ngửa mặt lên trời mắng to một câu, đây không phải là đang chơi đùa ta sao.

Ánh trắng ngả về tây, đã là sau nửa đêm, mắt thấy một đêm lãng phí một cách vô ích, cái gì cũng không thấy đến, còn mấy lần bị kinh sợ, chiều nay tội tao đích a.

“Tác, tác, tác” .....

Dừng bước lại sau, ban đêm yên tĩnh bất kỳ thanh âm cũng sẽ rõ ràng có thể thấy.

Trước mặt cách đó không xa truyền tới tiếng động rất nhỏ, tựa hồ là thứ gì ở trong bụi cỏ tạt qua.

Nếu như là ở đó một thế giới lúc, lấy Diệp Đình người bình thường nhĩ lực, nhất định là không nghe được, nhưng là ở nơi này thế giới, Diệp Đình thân là võ giả, thị lực cùng thính lực so với kia cái thời điểm mạnh không chỉ mười lần.

Huống chỉ là như vậy ban đêm yên tĩnh.

Trong lòng động một cái, Diệp Đình men theo thanh âm đi tìm.

Ước chừng đi về phía trước mười mấy thước, vừa mới phải ra liễu tức bãi cỏ đích bên bờ, Diệp Đình phát hiện mục tiêu.

Mặt đất một cái dài chừng bàn tay vật nhỏ đang ngoa nguẩy, mơn huyệt sắc ánh trắng, Diệp Đình cao hứng thiếu chút nữa không nhảy cồm lên.

Đây chính là đập phá thiết hài vô mịch xử, phải tới toàn không uống thời gian a.

Mặt đất bò đích vật nhỏ tuyệt đối là 《thiên hạ linh thú》 thượng ghi lại địa long.

“Ta nhìn ngơoi hướng nơi đó ba!”

Hung phấn không thôi Diệp Đình một đem vót lên địa long, hoàn toàn quên mất hần đối với bất kỳ động vật bò sát cùng mềm thể động vật sợ hãi, giờ phút này nội tâm đã bị thành công vui sướng hoàn toàn chiếm cứ.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên □□ và đánh giá 10* nha

Trở lại 《lưu manh xông tiên giới》 mục

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Quá buông lỏng

thứ mười lăm chương công việc này đối với ca mà nói quá buông lỏng

-----

Trở lại chỗ ở lúc, đã là đến gần canh tư sắc trời lập tức phải sáng lên, Diệp Đình đem địa long thu ở một cái bình ngọc chính giữa.

Phục vụ tốt lắm buồng bình, Diệp Đình không dám trì hoãn, lập tức chạy tới linh thực đình.

Tuy nói là một đêm không có nghỉ ngơi, bất quá Diệp Đình trạng thái cũng là rất tốt, trong thân thể tràn đầy lực lượng, không có một tia mệt mỏi, căn bản là không nhìn ra hần găng co một đêm.

“Phi phi sư tỷ, ta nhiệm vụ hôm nay là cái gì.” Khi Diệp Đình đi tới lúc, phi phi đã chờ hần.

“Theo ta đến đây đi.” Phi phi đem Diệp Đình hướng dẫn tới thanh linh đằng linh điện.

“Thấy những thứ kia xanh đằng sao, người nhiệm vụ hôm nay chính là đối với xanh đằng tiến hành quản lý, nhiệm vụ rất đơn giản, chính là đem thanh đằng lực lượng chủ yếu một thước trở xuống gần sát phần gốc đích vị trí sinh trưởng ra chỉ nhánh cắt mất.” Vừa nói phi phi đưa cho Diệp Đình một đem sắc bén loan đao.

“Nhớ, chỉ có thể dùng đao cắt rơi xanh đằng lực lượng chủ yếu một thước trở xuống, tới phần gốc đích chỉ nhánh, tuyệt đối không thể thương tổn tới xanh đằng chủ thể, người cho tới trả nhiệm vụ chính là những thứ này.” Nói xong, phi phi đi tới một bên, chuẩn bị đi nhìn một chút Diệp Đình là thể nào hoàn thành nhiệm vụ.

Ngày hôm qua đối với kiểm rằng cỏ tiến hành nhỏ cỏ, phi phi là có ý gây khó khăn Diệp Đình, nàng vốn tưởng rằng Diệp Đình tuyệt đối không thể nào hoàn thành, cho nên cũng không có ở hiện trường xem, nhưng là khi nàng nghe Diệp Đình đem năm mẫu đất kiểm rằng cỏ linh điện toàn bộ dọn dẹp sạch sẽ đích thời điểm, lộ ra vẻ mặt bất khả tư nghị.

Vội vã chạy tới kiểm rằng cỏ linh điện, quả nhiên là không còn một mống, lập tức Phi phi không khỏi trong lòng phạm vào thảo luận, có phải hay không Diệp Đình tìm người giúp, bằng không là tuyệt đối không thể nào, đừng nói là Diệp Đình, coi như là bị nàng mang đi cái đó linh thực phụ, đã có nhiều năm quản lý kinh nghiệm, cũng tuyệt đối không thể nào hoàn thành lớn như vậy lượng công việc.

Cho nên nàng sáng sớm hôm nay liền muốn cho Diệp Đình tìm một độ khó lớn hơn sống, đang khi nàng tự định giá thời điểm, không nghĩ tới trưởng lão Ân mộng ly xuống nhiệm vụ, lại là kêu Diệp Đình đi tu kéo thanh linh đằng.

tăng hạng nhiệm vụ độ khó, phi phi nhưng là quá rõ, đã từng có một linh thực phụ không cẩn thận bị xanh linh đằng đích đằng điều quán quanh ở, bị dây dưa gây năm cây xương sườn, nếu không phải ở thời khắc mấu chốt trưởng lão Ân mộng ly xuất thủ, đem hần từ xanh đằng trung cứu ra, sợ rằng cái đó linh thực phụ chỉ biết bỏ mạng vào thanh linh đằng tay đi.

Khi phi phi nghe nói là đem Diệp Đình đặt ở thanh linh đằng trong linh điện, nàng lúc này quyết định, sáng hôm nay cái gì cũng không làm, ở nơi này nhìn Diệp Đình, nhìn một chút Diệp Đình rốt cuộc có biện pháp gì đi đối phó những thứ này khó dây dưa thanh đằng.

Biết nhiệm vụ hôm nay, Diệp Đình tuyệt không chậm trễ, cầm lên loan đao, hướng xanh đằng đi tới.

Diệp Đình không có trực tiếp đến gần xanh linh đằng, có ngày hôm qua kinh nghiệm, Diệp Đình biết nhiệm vụ hôm nay cũng tuyệt đối không phải như vậy dễ dàng sẽ hoàn thành.

Cho nên hần rất cẩn thận, nhưng chính là hần cẩn thận hơn, cũng phải đến gần xanh linh đằng mới có thể quơ đao sửa chữa những thứ kia chỉ nhánh.

Bàn tay nắm chặt cán đao, vẩy tay hướng một cái chỉ nhánh chặt xuống.

Thanh linh đằng là một loại đằng điều loại dược liệu, kỳ chủ làm hơn sẽ sanh ra rất nhiều chỉ nhánh, mà trên mặt đất cùng một thước độ cao giữa chỉ nhánh sẽ lần nữa sinh trưởng thành một cái khác lực lượng chủ yếu, như vậy thì tạo thành lực lượng chủ yếu bên trong linh khí chạy mất, từ đó thấp xuống dược liệu.

Cho nên phạm là là trồng trọt xanh linh đằng cũng sẽ tiến hành tu bổ, đem bộ phận này bên trong chỉ nhánh toàn bộ thanh trừ.

“Phốc!”

Xuống một đao, rất

Dễ dàng liền đem một cái chỉ nhánh chặt đứt.

Xem ra nhiệm vụ này không có độ khó gì, hần là rất dễ dàng hoàn thành.

Diệp Đình thoáng yên tâm, sắp chuẩn bị nhanh chóng huy động loan đao trong tay, mau sớm hoàn thành nhiệm vụ.

Mà có ở đây không xa xa xem nào nhiệt phi phi cũng là đắc ý cười một tiếng, nàng thanh trừ, Diệp Đình phiên toái cũng nên tới.

Quả nhiên như vậy, Diệp Đình cánh tay nâng lên, chuẩn bị hướng về phía thứ hai điều chi nhánh động thủ thời điểm, đột nhiên cổ tay căng thẳng, tựa hồ là bị thứ gì cho quán quanh ở.

Dùng sức kéo một cái, không có kéo động, Diệp Đình quay đầu nhìn lại, trên cổ tay quán quanh một cái màu xanh đằng điều, thật chắc quán quanh ở không thả.

Làm sao, Thanh linh đằng sẽ còn dây dưa người, Diệp Đình nhưng là lần đầu nghe nói, được liệu sẽ còn phòng vệ.

Thử kéo động thủ cánh tay, làm thế nào cũng kéo không nhúc nhích.

Nguyên lai loại này xanh linh đằng cực kỳ bền bỉ, dùng sức kéo là kéo không ngừng, chỉ có dùng đao đi chém mới có thể đem chém đứt.

Bất quá điều này đằng điều cũng là ở vào một thước trở lên vị trí, là không thể chém đứt.

Diệp Đình còn đang suy nghĩ biện pháp tránh thoát đằng điều quán quanh thời điểm, không nghĩ tới cả buổi cây đích xanh linh đằng theo động.

Hơn năm thước cao xanh linh đằng không gió tự động, mấy chục điều đằng điều giống như là chương cá xúc giác vậy, vũ động đứng lên, “hồ” đích lập tức hướng Diệp Đình thân thể phát tới.

Thấy tình hình này, Diệp Đình cả kinh thất sắc, nếu như bị những thứ này đằng điều hoàn toàn quán quanh ở, kia chi sợ cũng hoàn toàn xong đời, Diệp Đình cũng sẽ không ngày thơ cho là thanh linh đằng sẽ bỏ qua cho mình.

Thân thể chừng đông đờ, định né tránh đằng điều.

Phi phi ở phía xa hừ lạnh một tiếng, “không biết tự lượng sức mình.”

Cổ tay bị cuốn lấy, muốn rời khỏi đằng điều đích phạm vi công kích đó là tuyệt đối không thể nào.

Một cái tránh né không kịp, một cái đằng điều quán ở Diệp Đình m trên cổ chân.

Ở nơi này là được liệu, rõ ràng so với linh thú thân thể còn phải linh hoạt, điều này đằng điều dùng sức kéo một cái, Diệp Đình đứng không vững, thân thể bị đằng điều kéo lại giữa không trung.

Hai chân cách mặt đất Diệp Đình không có mượn lực điểm, bồng vào tay chân vũ động, càng không có biện pháp.

Rất nhanh, mấy chục điều đằng điều đem Diệp Đình m bao ở trong đó, lúc này Diệp Đình giống như là một cái đại bánh chưng.

Xong rồi, đã là vạn phần cẩn thận, ai ngờ còn là trúng xanh linh đằng đạo.

Lúc này Diệp Đình tâm tình như đưa đám, đây nếu là truyền ra ngoài, mình ngay cả một cái xanh linh đằng điều không biện pháp đối phó, những thứ kia cười nhạo mình đích người không phải càng có đề tài.

Bất quá bây giờ không phải lúc nghĩ những thứ này, vội vàng thoát khỏi đây nên chết đằng điều mới là khẩn yếu nhất.

Còn không có Diệp Đình nghĩ đến biện pháp tốt lúc, xanh linh đằng bắt đầu động tác, mấy chục điều đằng điều dùng sức quán quanh, mỗi một cái đằng điều cũng gia tăng lực độ, xem bộ dáng là muốn đem Diệp Đình hoạt hoạt siết chết.

Trên thân thể truyền tới chắc phược đích cảm giác đau, hô hấp cũng dần dần khó khăn, hít thở không thông cảm dần dần tăng cường, Diệp Đình dần dần mất đi giãy giụa khí lực, cách chết tựa hồ là càng ngày càng gần.

Diệp Đình trong lòng đột nhiên xuất hiện một cái ý niệm, mặc dù không biết mình có phải hay không đệ nhất cá bị xanh linh đằng siết chết người chết, bất quá nhưng có thể khẳng định mình là duy nhất một bị xanh linh đằng siết chết người đời kiếp.

Người đời kiếp a người đời kiếp, ca thật sự là nhục có cái này vĩ đại danh hiệu.

Diệp Đình người này ở trước khi chết lại còn sẽ nghĩ tới những thứ này.

Mất thấy Diệp Đình sấp lằm vào trạng thái hôn mê, xa xa phi phi tựa hồ là rất hả giận, hưng phấn huy động quả đấm, trong miệng còn không ngừng lảm bảm: “dùng sức, nga cũng, tiếp tục dùng sức.” Biểu tình kích động phảng phất là mùa xuân đi tới vậy hữu tình tự.

“Hồ” .....

Một cái đằng điều hơi động một cái, lộ ra Diệp Đình lỗ mũi cùng miệng.

Diệp Đình miệng to tham lam hô hấp tràn đầy linh khí không khí, đầu thoảng thanh tỉnh.

Vội vàng tiếp tục hô hấp, lúc này Diệp Đình biết không có thể buông tha.

“Vào” cùng trước một ngày tương tự, đang khi

Diệp Đình miệng to hô hấp linh khí lúc, ở hân đích bên ngoài thân xuất hiện nhàn nhạt màu xanh ánh sáng.

“Đám!”

Phảng phất là có một đạo nhẹ giọng vang động, Diệp Đình đang mơ hồ chính giữa cũng không có nghe quá chân thiết.

Sau đó chỉ thấy thanh linh đằng đích đằng điều giống như là đột nhiên bị ngọn lửa chích nướng vậy, nhanh chóng vũ động mỗi một cái quán vòng quanh Diệp Đình đằng điều, đem thật chắc quán quanh ở Diệp Đình thân thể bên ngoài đằng điều toàn bộ buông lỏng, ngay sau đó hướng ngược lại vũ động, định tận lực cách xa Diệp Đình thân thể.

“Phốc thông”

Diệp Đình không có hình tượng chút nào đích ngã nhào trên đất, không để ý tới trên mông truyền tới đau đớn, miệng to hô hấp không khí mới mẻ, giờ phút này Diệp Đình mới hiểu không khí chỗ trần quý, mới vừa rồi bị đằng điều quán quanh ở, ngay cả miệng cùng lỗ mũi đều bị lấp kín, cái loại đó cảm giác hít thở không thông quả thực để cho người không chịu nổi.

Xa xa phi phi lúc này lại là trọn mắt hốc mồm, nàng khoảng cách tương đối khá xa, không biết cụ thể chuyện gì xảy ra, một không nhìn thấy Diệp Đình là thể nào bị xanh linh đằng buông ra đích, tùy ý nàng bách tư bất đắc kỳ giải, hôm nay giá xanh linh đằng là thể nào, dĩ vãng xanh linh đằng cũng không phải là như vậy.

Xa ở linh thực đỉnh chỗ sâu sâu nhỏ trong, Ân mộng ly ngồi ở đó buội cây nở đầy màu hồng hoa tươi dưới tàng cây, ngọc trong tay phiến thượng thanh tích đích hiện ra trứ thanh linh đằng trong linh điền phát sinh hết thấy.

“Tên tiểu tử này thật đúng là ngạc nhiên mừng rỡ không ngừng đây.” Ân mộng ly thấy rõ Diệp Đình hết thấy, bao gồm Diệp Đình trên thân thể xuất hiện ánh sáng nhàn nhạt.

Hết thấy các thứ này Diệp Đình cũng không biết, dĩ nhiên hân cũng sẽ không để ý những thứ này, nếu thanh linh đằng buông hân ra, vậy thì đại biểu có thể tiếp tục, đem hô hấp điều chỉnh trót lọt.

Diệp Đình trên đất đứng lên, sau đó cười hắc hắc, thanh linh đằng ta tới!

Giơ tay chém xuống, một cái đằng điều theo lưỡi đao lóc lên rơi xuống đất.

Hoắc hoắc hoắc!

Diệp Đình hú lên quái dị, đem tốc độ tăng lên tới nhanh nhất, không tới năm phút, một bụi thanh linh đằng liền bị Diệp Đình sửa chữa phải quy củ, hoàn toàn phù hợp yêu cầu.

Ngay sau đó đưa mắt rơi vào một buội khác thanh linh đằng thượng.

Cả thanh linh đằng trong linh điền mắt trông trọt hai mươi buội cây thanh linh đằng, mỗi lần tu bổ thời điểm, phải phải ra ba cái linh thực phụ, phối hợp lẫn nhau còn cần một ngày công phụ mới có thể toàn bộ tu bổ xong.

Mà Diệp Đình nhìn thấu thanh linh đằng đối với hân không có biện pháp chút nào, cho nên cũng không có bản khoản, một đường đao quang kiếm ảnh, thanh linh đằng chỉ nhánh rồi rớt rơi xuống đất.

Trực thấy xa xa phi phi không giải thích được, há miệng thật lâu quên nhắm lại.

Vẫn chưa tới một giờ, hai mươi buội cây thanh linh đằng liền bị Diệp Đình tu bổ xong.

Quay đầu nhìn một chút trên đất đằng điều, nhìn thêm chút nữa thanh linh đằng, Diệp Đình cười, loại công việc này đối với ca thật sự mà nói không có độ khó gì, một đĩa đồ ăn.

“Ta cười đắc ý, ta cười đắc ý”……. Diệp Đình hừ tiểu khúc đi ra linh điền, thấy Phi phi mặt đầy xanh mét đứng ở nơi đó.

“Phi phi sư tỷ, ta việc làm xong rồi, ngươi nhìn xong thành phải thế nào.” Diệp Đình cao hứng hơn, trong giọng nói có chút không chút kiêng kỵ, bất quá hân cũng nhìn ra cái này Phi phi sư tỷ tựa hồ đối với hân chưa ra hình dáng gì, lấy Diệp Đình tính cách, dĩ nhiên là sẽ không quan tâm.

“Hừ! Diệp Đình, ngươi không nên quá đắc ý, đây mới là mới vừa bắt đầu, càng khó khăn nhiệm vụ vẫn còn ở phía sau.” Phi phi tức giận không có tốt giọng điệu.

“Không có sao, nửa nhiệm vụ nặng nề ta cũng sẽ hoàn thành.” Diệp Đình lòng tin mười phần.

“Bất quá, phi phi sur ty, người hôm nay khí sắc tựa hồ không phải rất tốt a, có phải hay không đi xem một chút thầy thuốc, có phải là bị bệnh hay không.” Diệp Đình biết rõ một cái người tu luyện thì sẽ không bị bệnh, lại cố ý nói như vậy.

“Người mới có bệnh đây, thầy thuốc là vật gì?” Phi phi giận đến càng thêm khó coi.

“Ngạch?” Diệp Đình quên mất, cái thế giới này căn bản cũng không có thầy thuốc tiếng xưng hô này.

“Sur ty, nếu là không có chuyện gì lời, ta trước hết đi, mình cá thấy.” Diệp Đình nhìn ra phi phi đã là thuộc về nổi đóa bên bờ, vội vàng xoay người rời đi.

“Ta cười đắc ý, cười nhìn hồng trần người không già” .....

Xa xa bóng lưng truyền tới vui sướng tiếng hát, để cho phi phi mặt thật là có thể tích xuất nước tới.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên đánh giá + ☐ ☐ nha

Trở lại «[luu manh xông tiên giới](#)» mục

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Phá gia chi tử

thứ mười sáu chương quá lãng phí

Thật sớm hoàn thành nhiệm vụ Diệp Đình thật cao hứng, hai ngày tất cả mọi chuyện cũng rất thuận lợi.

Tiếp theo nên tuần hóa địa long liễu, tối hôm qua bắt được địa long là đã sinh hình thái, vẫn không thể tiến hành lật đất công việc, hơn nữa lấy bây giờ cấp bậc, cho dù làm việc, cũng sẽ không có cái gì hiệu quả, không trải qua tuần hóa đích địa long là tuyệt đối sẽ không đành lòng lật đất, không biết sẽ chạy đi nơi đâu.

Cần trước đem địa long lên cấp trở thành linh thú, sau đó mới có thể cho địa long hạ đạt nhiệm vụ.

Đây là một cái cũng không phức tạp quá trình, đầu tiên cho địa long chuẩn bị một cái nuôi dưỡng trì, sau đó đem địa long đặt ở trong đó, địa long hấp thụ linh khí trong đó, chỉ biết lên cấp trở thành linh thú.

Nhưng là toàn bộ linh thú uyển đều vô ích đầy đất rồng tiến hóa nuôi dưỡng trì, cái này thì cần là đỉnh tự tay chế tạo một cái nuôi dưỡng trì.

Cần nhắc tới đất long cuộc sống tập quán, không thích ánh mặt trời, có khuynh hướng thích ẩm ướt u ám, lá đỉnh nhất ngoan tâm, đem địa long nuôi dưỡng thất đặt ở phòng ngủ của mình chính giữa, thật may địa long thể tích nhỏ, nuôi dưỡng thất cũng không cần quá lớn, bằng không lấy lá đỉnh vậy không chân mười thước vuông phòng ngủ, sợ rằng thật không có biện pháp.

Đào một cái ước chừng có một phe đích hố sâu, đem bốn phía cùng phần đáy phách thực.

Một cái nuôi dưỡng trì thì có hình thức ban đầu, thiếu hụt chính là dùng cho cho địa long cung cấp linh khí phù trận, cái này phù trận yêu cầu phải chuẩn bị hai cái chức năng, một là khống chế địa long chạy khỏi, ở nuôi dưỡng trì đích mấy cái trên mặt sinh ra một loại phong tỏa tác dụng, hai là tụ lại linh khí, là địa long lên cấp cung cấp nhiên liệu.

Lá đỉnh trên đầu không có loại này phù trận, chỉ có thể là dùng lá bùa tới tạo thành phù trận.

Lá bùa đều là do linh thú uyển miễn phí cung cấp, bất quá cũng là trống không, cần người sử dụng căn cứ tự thân cần ở phía trên khắc vẽ bùa văn, sau đó mới có thể sử dụng.

p ở tầng thư các từng dùng trong thời gian ngắn biết phù văn khắc vẽ, loại này cấp thấp nhất phù văn cũng không phải là rất khó nắm giữ, ở lá đỉnh trong mắt, so với kia chút lý hóa cùng ngoại ngữ dễ dàng hơn nhiều.

Mặc dù nhìn qua phù văn càng giống như là bùa vẽ quý, nhưng là Diệp Đình nhưng nhìn ra liễu ảo diệu bên trong, phù văn mỗi một đạo đều có kỳ quy luật riêng .

Cầm lên triện bút vẽ, hít một hơi thật sâu.

Diệp Đình đây là lần đầu tiên tiếp xúc phù văn khác vẽ, trong lòng khó tránh khỏi có chút khấn trương.

Thiên địa linh khí chảy vào bên trong cơ thể, để cho Diệp Đình vẽ mặt thu hẹp, trong nháy mắt tiến vào một loại linh hoạt kỳ ảo trong trạng thái.

Cổ tay huy động, triện bút vẽ điểm ở lá bùa thượng, một đạo cong nếu có quy luật đường cong theo đầu ngọn bút đích vạch qua phơi bày.

Không ngừng chút nào, triện vẽ bùa văn ý tứ chính là làm liền một mạch, nếu như trung gian hơi có dừng lại, trong phù văn linh khí vận chuyển chỉ biết ở dừng lại xử cả lăm, từ đó đưa đến tờ nguyên phù văn báo hư, đây là triện vẽ bùa văn tối thiểu yêu cầu.

Một tờ cấp thấp nhất lá bùa chế tạo không cần thời gian rất lâu, ước chừng năm phút.

Bất quá ngắn ngủi này năm phút nhưng lại có cực mạnh yêu cầu, đệ nhất cần người chế tạo từ đầu đến cuối duy trì vững vàng tâm tính, toàn bộ tinh thần chăm chú trong đó.

Thứ hai cần một cái tốt đẹp hoàn cảnh, không để cho người chế tạo bị bất kỳ quấy rầy, sơ qua có một chút kinh động, người chế tạo tay có một chút run rẩy, một tờ lá bùa liền bị hỏng.

Bởi vì cần người chế tạo làm liền một mạch, rất

Nhiều người ở triện vẽ bùa giấy thời điểm, cũng sẽ đem khí tức điều tốt, sau đó ngừng thờ.

Nhưng mà làm như vậy hậu quả là không thể kéo dài, nếu như là cao cấp tu sĩ dĩ nhiên rất thoải mái là có thể hoàn thành, nhưng là ngay cả tụ khí cũng không có thành công, Diệp Đình lại cũng không có thể kéo dài năm phút không hô hấp.

Cho nên triện vẽ bùa giấy, cho dù là cấp thấp nhất lá bùa, cũng là tụ khí kỳ trở lên tu sĩ độc quyền.

Tùy ý ai cũng sẽ không nghĩ tới Diệp Đình có thể triện vẽ bùa giấy.

Linh thú uyển chỗ sâu, trường lão tôn kỳ tay bùng một ly khí tức mùi thơm đích nước trà.

Ly tàn mát ra linh khí nồng nặc, loại này ưng nhĩ trà nghe nói là sinh trưởng ở vạn nhận trên tuyết bích, ngay cả giống vậy chim muông đều không thể bay đến tuyết bích chớp đỉnh, là một loại tuyết cao tu thân dưỡng tính bảo dưỡng phẩm.

“Cũng không biết tên tiểu tử kia đang bận rộn gì, mấy ngày cũng tĩnh lặng.” Tôn kỳ nhớ lại mấy ngày trước mới đi tới linh thú uyển Diệp Đình .

Lấy ra hình ảnh ngọc phiến, men theo Diệp Đình khí tức đem hình ảnh điều chế Diệp Đình trụ sở.

Tôn kỳ nhất thời bị trong ánh mắt thấy tình huống sợ ngây người.

Tôn kỳ coi như linh thú uyển nhân vật truyền kỳ, cả đời cũng từng kiến thức rộng, nhưng là cảnh tượng trước mắt nhưng vẫn là hấn lần đầu tiên thấy.

Ở Diệp Đình bên cạnh trên bàn để mười mấy tờ đã triện vẽ xong tất đích lá bùa, nhìn lại Diệp Đình , cổ tay huyền không, cánh tay quơ múa.

Một con triện bút vẽ giống như du long, ở trên không trắng lá bùa thượng rồng bay phượng múa, tràn đầy mỹ cảm.

“Cà!” Không tới ba phút, một tờ lá bùa phiêu hướng một bên.

Nhưng không thấy Diệp Đình dừng lại điều chỉnh hô hấp, mà là tiện tay tại hạ một tờ trống lá bùa thượng tiếp tục triện vẽ.

Tôn kỳ lúc ấy liền ngây ngẩn, từ thủ pháp đích thuần thực nhìn lên, Diệp Đình tuyệt đối không phải lần thứ nhất triện vẽ bùa giấy, tôn kỳ tự tin, nếu như mình triện vẽ loại này cấp thấp lá bùa, cũng không cần dừng lại, một hơi có thể triện vẽ ra năm tờ.

“Tên tiểu tử này thật đúng là không đơn giản a.” Tôn kỳ lẩm bẩm.

Nhưng là tiếp theo Diệp Đình biểu hiện càng làm tôn kỳ không dám tin tưởng mình ánh mắt.

Chỉ thấy Diệp Đình cánh tay đi theo cổ tay huy động, thân thể phơi bày ra có quy luật đong đưa, tựa như cùng đang khiêu vũ vậy.

“Cà!”

Một tờ lá bùa triện tranh thành công!

“Cà!”

Một tờ lá bùa triệu tranh thành công!

.....

Liên tiếp triệu về năm tờ lá bùa, Diệp Đình còn không có dừng lại, vậy làm sao không gọi tôn kỳ giết mình, nếu như chỉ từ Diệp Đình triệu về loại này cấp thấp lá bùa nhìn lên, hẳn tu vi đã hoàn toàn không thua kém chi mình, ít nhất ở triệu về bùa giấy thành tựu như vậy.

Càng làm tôn kỳ không cách nào tiếp nhận nhưng ở phía sau, Diệp Đình hoàn thành năm tờ lá bùa triệu về còn không có dừng tay, mà là một mực đang tiếp tục.

Cho đến Diệp Đình đưa tay bên trống không lá bùa toàn bộ triệu về xong tất, tay trái lập tức bắt vô ích, Diệp Đình mới từ cái loại đó toàn bộ tinh thần chăm chú trong cảnh giới thần nhiên tĩnh dấy.

“Không có sao?” Diệp Đình lẩm bẩm, sau đó buông trong tay xuống triệu bút vẽ.

Cầm lên triệu về xong tất đích mấy chục tờ lá bùa, Diệp Đình cẩn thận ngắm, từ triệu về ra đường cong nhìn lên, trước nhất triệu về mấy tờ rõ ràng mang một tia lạnh nhạt, đường cong cho người cảm giác không phải như vậy mượt mà cùng ưu mỹ, mặc dù không ảnh hưởng linh khí lưu động, bất quá hiển nhiên không có phía sau triệu về những thứ này hiệu quả tốt hơn.

Hình ảnh ngọc phiến chỉ có thể hiện ra hình vẽ cùng cảnh tượng, lại không có biện pháp truyền thanh âm.

Tôn kỳ từ lá Diệp Đình tự nói đích thủ hình nhìn lên ra, Diệp Đình là đang nói: “lần đầu tiên triệu về bùa giấy, không có ai chỉ điểm, trước triệu về giá mấy tờ coi như là bị hỏng.”

Tôn kỳ rung mình một cái, mình phát hiện cái gì, đây là một cái được xưng là phé thể đích hỗn độn thân thể sao, đang không có tự khí lúc liền nắm giữ triệu về bùa giấy.

Nếu như nếu là truyện

đi ra ngoài, sợ rằng toàn bộ Quan Hải Phái cũng sẽ đưa tới không nhỏ gọn sóng.

Cái này cũng chưa tính, làm một Trúc cơ kỳ đích tu sĩ, có thể một hơi hoàn thành năm tờ cấp thấp lá bùa chế tạo, đã rất làm tôn kỳ thỏa mãn, mà trước mắt cái này Diệp Đình, điên rồi, không phải mình ánh mắt xài, chính là cái thể giới này điên rồi, Diệp Đình lại một hơi triệu về mười mấy tờ lá bùa, nhất là, Diệp Đình đây là lần đầu tiên triệu về bùa giấy!

Nhìn dáng dấp, nếu như không phải trong tay không có trống không lá bùa, sợ rằng Diệp Đình sẽ còn tiếp tục đi xuống, chính là như vậy, cũng không thấy Diệp Đình có một chút mệt mỏi cùng khổ chịu, hoàn toàn không có tu sĩ khác triệu về bùa giấy xong cái loại đó tái nhợt đôi môi cùng thờ hào hể.

Tôn kỳ cảm thấy lúc này đầu mình có chút nghiêm trọng chạm điện, nếu như Diệp Đình triệu về bùa giấy chuyện truyền tới chuông giáo nơi đó sẽ có hậu quả gì không, sợ rằng sẽ lập tức bị truyền chuyển linh thú uyển đi luyện khí đường đi.

Luyện khí đường phụ trách toàn bộ Quan Hải Phái luyện chế pháp khí cùng phù bảo nhiệm vụ, Diệp Đình loại này đặc thù mới có thể, ở luyện khí đường chú tâm tài bồi hạ, tương lai sợ rằng tuyệt đối sẽ đạt tới một cái đáng sợ độ cao.

Không được, tuyệt đối không được, nghĩ tới luyện khí đường đích những thứ kia từ đối đầu, tôn kỳ liền giận không chỗ phát tiết, mỗi lần phải đến luyện khí đường nhận lá bùa đích đệ tử cũng sẽ gặp phải cười nhạo, bị gọi là một đám nuôi heo chăn dê rồi.

Nhưng là lại không có cách nào, mặc dù tôn kỳ cũng có thể triệu về bùa giấy, mà linh thú uyển mỗi một tháng đều cần số lớn lá bùa, dùng cho các loại nuôi dưỡng tri cùng nuôi dưỡng thất. Bắn vào hẳn cùng mấy cái chấp sự, coi như là ngày đêm không nghỉ không ngủ, cũng không khả năng cung đủ tiêu hao, cho nên cho dù nhìn người ta sắc mặt cũng không có biện pháp.

Lá bùa loại vật này chẳng những là một lần duy nhất vật tiêu hao, còn cực kỳ không kiên nhẫn lâu, thường thường nuôi dưỡng trong ao mặt linh thú còn chưa hoàn thành tuần hóa hoặc là lên cấp, lá bùa liền cần thay đổi mấy lượt.

Tôn kỳ mặc dù sớm đã có lòng thoát khỏi luyện khí đường đích sắc mặt, lại lực bất tòng tâm.

Thấy Diệp Đình biểu hiện, tôn kỳ ánh mắt sáng lên, có lẽ tương lai không lâu, linh thú uyển gặp nhau xuất hiện một cái thuộc về nơi này triệu phù đại sư đây.

Ngọc phiến trúng Diệp Đình nắm không hải lòng vải lá bùa, ngón tay hơi khép lại, đem vải lá bùa đoàn thành một cái giấy đoàn, ném ở một bên, xem bộ dáng là coi là giấy vụn bị ném.

Quá lãng phí, nơi này tôn kỳ đều phải xách Diệp Đình lỗ tai rống to 1 một câu mát.

Loại này lá bùa mặc dù là cấp thấp nhất, nhưng là ở thành phố trên mặt nhưng là giá trị không thấp, một tờ có thể đổi lấy năm khối hạ phẩm tinh thạch.

Năm khối hạ phẩm tinh thạch đối với tôn kỳ mà nói tuyệt đối không coi vào đâu, thậm chí ngay cả nhìn đều không phải nhìn.

Mà đặt ở Diệp Đình trên người lại hoàn toàn bất đồng, hẳn thiếu nhất chính là tinh thạch a, huống chi không phải giá năm khối, mà là một xấp lá bùa, mấy chục khối tinh thạch cứ như vậy bị Diệp Đình ném.

Phá sản tiểu tử a, tôn kỳ thờ dài nói.

Tiếp theo Diệp Đình sờ tác sờ vì tức giận tôn kỳ cơ hồ nổ tung, sắp bay đi tìm Diệp Đình tính sổ.

Diệp Đình lại đem hai mươi tờ giá trị ở tám khối hạ phẩm tinh thạch lá bùa rậm rạp chẳng chịt dính vào khối kia nhỏ nuôi dưỡng đầy ao bộ cùng trì bích, hơn nữa bỏ vào đồ mới là đáng giận nhất là.

Một con bàn tay dài đích con giun ở nuôi dưỡng trì đích phần đáy vùng vẫy mấy cái sau, trung thành tiến vào ả núp trạng thái.

Tôn kỳ dĩ nhiên nhìn thấu đây là một con mọc hoang địa long, bị Diệp Đình tuần hóa .

Tên đáng chết này, không sai biệt lắm hai trăm khối hạ phẩm tinh thạch chính là vì tuần hóa con này toàn bộ trên đại lục lại không người chú ý địa long, tôn kỳ không biết nên nói như thế nào.

Cao cấp triển vẽ bùa giấy đích tài nghệ, cực kỳ cấp thấp nuôi dưỡng linh thú tài nghệ, chẳng lẽ cái này Diệp Đình đúng là vẽ bùa nhân tài, ở lại linh thú uyển là sai lầm.

Diệp Đình không biết mình hết thấy đều rơi vào trường lão Tôn kỳ trong mắt.

Nhìn ả núp địa long, hài lòng vỗ vỗ tay.

“Ừ, không tệ, bắt đầu từ ngày mai, ta cũng là lão bản, tiểu tử, ngoan ngoãn đánh cho ta công đi.”

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên đánh giá + □ 10* nha

Trở lại 《luu manh xông tiên giới》 mục

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: nhìn ta lỗi bạo phù

“Phi phi sư tỷ, ta hôm nay là nhiệm vụ là cái gì.”

Thấy Diệp Đình kia làm người ta ghét khuôn mặt cùng nụ cười, phi phi thì có một loại hận không được bóp chết hấn đích xung động.

“Lật đất, khối này.” Phi phi ngay cả một chữ cũng lười nói nhiều.

Diệp Đình quan sát một chút, mảnh đất này có thể có năm sáu mẫu đáng vẽ, hẳn là cho tới trưa công việc bình thường lượng , Diệp Đình không biết sáng hôm nay công việc tại sao buông lỏng.

“Cái đó, phi phi sư tỷ, ta có chút việc muốn nhờ.” Diệp Đình trong nụ cười tựa hồ là đang ả núp cái gì.

“Làm sao, trước hai ngày đem khí lực đều dùng hết, hôm nay xong rồi.” Phi phi cười nhạo nói.

Diệp Đình không biết cái này phi phi tại sao nhìn mình cứ như vậy không vừa mắt, bất quá hẳn nhưng cũng không để ý, một cái nho nhỏ Quan Hải Phái đệ tử, nếu như mình ngay cả năng sở tác sở vì cũng sẽ đi quan tâm, vậy còn nói chuyện gì đi lên con đường tu luyện.

Nhưng là nếu như phi phi cách làm thật là quá đáng, mình không ngại dạy dỗ nàng ngừng một lát.

“Là như vậy, ta là muốn hỏi một chút, nếu như ta sáng hôm nay nhiều lật một ít đất, có phải hay không có thể có nhiều một ít tinh thạch.” Diệp Đình

nói ra ý nghĩ trong lòng.

Hắn muốn thử một chút đã tuần hóa xong địa long rồi cuộc thế nào.

Phải nói địa long loại này linh thú thật đúng là không tệ, càng loại này cấp thấp linh thú, tuần hóa lại càng đơn giản, một buổi chiều cộng thêm một buổi tối, địa long liền tuần hóa xong.

Lúc này địa long toàn thân cao thấp dát màu vàng, đầu cũng lớn một ít.

Phi phi nhìn một chút Diệp Đình, những nhiệm vụ này là trưởng lão Ân mộng ly giao phó, phi phi biết ngày thứ nhất cố ý làm khó Diệp Đình chuyện khẳng định không gạt được Ân mộng ly, mặc dù không có bị la lối, nằng nhưng cũng không dám lẩn nữa đâu.

“Ngươi nếu có thể nhiều hoàn thành, ta làm chủ, dựa theo lượng công việc cho ngươi tinh thạch.” Phi phi không tin Diệp Đình thật có thể hoàn thành, có trước hai ngày biểu hiện cũng không thể, nhìn Diệp Đình tế bì nộn nhục, trên tay ngay cả một cái vết chai cũng không có, sợ rằng một hồi cũng sẽ bị cứng rắn đem cho mài ra máu a.

Đến lúc đó, nhìn hắn làm sao bây giờ.

“Tốt, có phi phi sư tỷ những lời này, kia ta an tâm.” Diệp Đình cười hắc hắc.

Đi tới linh điền bên, phi phi rất kỳ quái, Diệp Đình tại sao không đi lấy cước cây, chẳng lẽ tên ghê tởm này dùng hai tay đi lật sao.

Chỉ thấy Diệp Đình từ hông mang theo gờ xuống một cái bình ngọc màu trắng, mở ra nắp bình, từ bên trong đổ ra một cái ngọa nguậy mềm thể động vật.

Thật là ghê tởm a, phi phi đem đầu nữu hướng một bên.

Địa long không thích ánh mặt trời, loại này đã tuần hóa đích thiếu chút nữa, có thể trong thời gian ngắn sinh tồn, nếu như là đã sinh địa long, trong vòng mấy phút sẽ chết.

Diệp Đình khom người đưa bàn tay đặt ở mặt đất.

Địa long tựa như sói đói thấy hiện ra tia máu đích thịt tươi vậy, đầu đuôi hướng cùng nhau khép lại, trung gian cong lên, sau đó giống như tên rời cung, “vèo” đích lập tức từ Diệp Đình lòng bàn tay rơi hạ.

Theo linh điền mặt đất phiến động, địa long biến mất không thấy.

Phi phi lòng hiếu kỳ nhất thời đi lên, hướng địa long biến mất địa phương nhìn chăm chăm.

Từng đạo phù đất dừng động, liền muốn dưới mặt đất có một đem cây hoa ở tốc độ đều đặn đích lật.

Rất nhanh phiến động đến linh điền mặt khác bên bờ, sau đó quay đầu trở lại.

“Đây là cái gì đồ.” Phi phi hoàn toàn bị địa long lật đất đích phương thức hấp dẫn, cùng Diệp Đình giọng nói chuyện cũng không tự giác hòa hoãn.

“Ta mới tuần hóa đích linh thú địa long, không có gì khác công dụng, chính là lật đất còn có thể.” Diệp Đình đắc ý nói.

Phi phi hai mắt

Hoàn toàn đặt ở linh điền thượng, không chú ý Diệp Đình bộ dáng đắc ý.

Địa long chỗ đi qua một trận đất lằng cuồn cuộn, phơi khô cứng thổ địa phẳng phất là bị nát bấy qua si vậy, thành nhỏ nhất nhỏ hột.

“Đây chính là trong truyền thuyết địa long?” Ân mộng ly nhìn trên ngọc phiến cho thấy đích cảnh tượng, coi như linh thực đỉnh trưởng lão, ân mộng ly cũng từng nghĩ tới, nếu như linh thực đỉnh có một cái địa long, kia lật đất liền tương đối tiết kiệm sức lực liễu.

Nghĩ thì nghĩ, ân mộng ly cũng không có tuần hóa linh thú năng lực, hơn nữa linh thú uyển cũng tuyệt đối sẽ không đi nuôi dưỡng loại này linh thú, cho nên loại ý niệm này cũng là đã từng xuất hiện qua mà thôi.

Huyết sáo, Diệp Đình trong lòng đắc ý hiện ra không thể nghi ngờ, làm sao có thể mất hứng đây, căn bản là không có dùng tự mình động thủ, ngồi ở dưới bóng cây nghỉ ngơi hai giờ, địa long lại lật xong suốt mười làm mẫu linh điền, đây chính là phi phi an bài cho hắn nhiệm vụ ba lần a.

Xem ra mình lần đầu tiên thử nuôi dưỡng linh thú thành công, mặc dù là cấp thấp nhất, người khác cho là vô dụng nhất địa long, nhưng là Diệp Đình lại không cho là như vậy.

Chỉ có sẽ không lợi dụng linh thú tu sĩ, không có không có chút nào công dụng linh thú, là đỉnh tin chắc điểm này, đây cũng là 《thiên hạ linh thú》 viết ở phi trang một câu nói, bất quá đại đa số linh thú sư cũng không có hoàn toàn hiểu những lời này đích hàm nghĩa.

Đi ở trên đường trở về, Diệp Đình có chút nghĩ không thông, theo lý thuyết vừa mới tuần hóa địa long hai giờ cũng chính là có thể hoàn thành mười mẫu linh điền đích lật cả, mà mình trong ngực địa long lại nhiều hơn năm mẫu.

“Tiểu tử, biểu hiện không tệ, sau này liền kêu ngươi Tam Thái tử đi.” Dù sao địa long cũng có long chữ, Diệp Đình đột nhiên nghĩ tới bên người Long tộc Tam Thái tử.

“Diệp sư đệ, đây là đi đâu con a.” Ở linh thú phong cùng linh thực đỉnh chỗ giáp giới, một nhóm người ngăn lại Diệp Đình.

“Đây không phải là đại sư huynh sao, làm sao, như vậy mau là tốt.” Thấy đối diện nói chuyện chính là bị mình dạy dỗ Lương hoa, Diệp Đình có ý cố chấp đạo, ngày đó mình nhưng là đem Lương hoa đánh quá sức.

Hắn đã sớm biết Lương hoa sẽ không từ bỏ ý đồ, lại không nghĩ rằng mới mấy ngày, Lương hoa liền xuất hiện lần nữa ở trước mặt, hắn biết Lương hoa khẳng định không phải tới mời mình ăn cơm.

“Diệp Đình ngươi không muốn ngưng cuồng, hôm nay ta phải thật tốt dạy dỗ ngươi ngừng một lát, để cho ngươi biết làm người nên thủ đích quy củ.” Lương hoa mặt âm trầm, bị Diệp Đình nhắc tới ngày đó mất thể diện chuyện, để cho Lương hoa càng hận hơn là ngọn núi.

“Làm sao, xem bộ dáng là tìm tới trợ thủ.” Lương hoa sau lưng mấy cái người, Diệp Đình không nhận biết, không phải ngày đó cùng lương hoa cùng nhau tìm mình phiền toái đệ tử.

“Đây chính là trong truyền thuyết phé thể? Giọng nói chuyện nhưng là một chút đều không phé a.” Lương hoa bên người đệ tử nói.

“Tiểu tử, ngươi một cái không thể tu luyện phé thể, tốt nhất vẫn là xóc lên cái đuôi làm người.”

Mấy cái đệ tử giọng vạn phần ác độc, rồi rít biểu đạt đối với Diệp Đình miệt thị.

“Hãy bớt nói nhảm đi, hôm nay nếu các ngươi là cho lương hoa can thiệp vào tới, kia cùng lên đi.” Diệp Đình khinh thường nói.

“Ha ha ha, đây là ngươi một cái phé thể nói sao, như vậy phách lối, ta nhìn chính là Mực hải sư huynh cũng không giống như ngươi như vậy ngưng cuồng đi.”

Bọn họ trong miệng Mực hải được xưng là Quan Hải Phái tuổi trẻ một đời đệ tử kiệt xuất nhất, lấy không tới hai mươi tuổi liền đạt tới Luyện khí kỳ.

Dựa theo đạo lý, Diệp Đình cấp bậc này đệ tử cũng hẳn gọi Mực hải là sư thúc liễu, mà Mực hải cảm thấy mình tuổi thượng nhỏ, từ đầu đến cuối giữ vững cùng những đệ tử này bình bối gọi.

Diệp Đình cũng đã nghe nói qua Mực hải, một cái tu luyện người điên, Quan Hải Phái trọng điểm đào tạo đối tượng, xưa nay chỉ biết tu luyện, kỳ hắn tất cả mọi chuyện đều không để ở trong lòng.

“Ta không có nhiều thời gian, sợ liền tất cả cút trứng.” Diệp Đình không chút khách khí cắt đứt mấy người cười nhạo.

“Diệp Đình, hôm nay sẽ để cho ngươi dài trí nhớ.” Lương hoa hung hãn nói, sau đó quay người lại, đối với sau lưng một người học trò nói: “qua sư huynh, lần này liền toàn dựa vào ngươi.”

Qua sư huynh vượt qua Lương hoa, đi tới Diệp Đình trước mặt.

Diệp Đình nhận ra hắn, mặc dù chỉ có duyên gặp một lần, nhưng cũng để lại ấn tượng.

Chính là cùng hắn cùng đi đến Quan Hải Phái đệ tử, Qua bản bác.

Sở dĩ nhớ hắn, là bởi vì ở khảo sát thuộc tính lúc, Qua bản bác đã từng cười nhạo qua Diệp Đình, rồi sau đó lại trác ra Qua bản bác là thủy mộc hai loại thuộc tính.

“Diệp Đình, nề tình ngươi ta đồng thời tiến vào Quan Hải Phái, chuyện ngày hôm nay cứ tính như vậy.” Qua bản bác hai tay thuộc lòng, sau lưng đeo một cây bảo kiếm, cho thấy Qua bản bác đích thân phận, kiếm các đệ tử.

Diệp Đình sừng sốt một chút, ngày đó thấy Qua bản bác lúc, hắn lưu lại ấn tượng nhưng là có chút khó mà sống chung, hôm nay là tính tình chuyển tốt, còn là uống lộn thuốc.

“Qua sư huynh, không thể cứ như vậy dễ dàng tha Diệp Đình.” Lương hoa nghe qua bản bác nói như vậy, có chút nóng nảy, vì mời Qua bản bác cho mình ra mặt, lương hoa nhưng là bỏ ra giá không nhỏ, suốt một năm tinh thạch đều cho Qua bản bác, nếu là cứ như vậy bỏ qua cho Diệp Đình, Lương hoa quả thực không chịu nổi.

Qua bản bác khoát khoát tay, ngăn lại ở Lương hoa, “đều là đồng môn đệ tử, cần gì phải động võ, có chuyện gì không thể thật tốt giải quyết, hơn nữa, ta một cái tu khí kỳ tu sĩ, đi khi dễ một cái không thể tu luyện phé thể, truyền đi không phải để cho người chê cười sao.”

Diệp Đình bừng tỉnh hiểu ra, không trách Qua bản bác bày ra cái này hình dáng đây, cảm tình chuyện này ở mình trước mặt khoe khoang đây, mới tiến vào ngắm Quan Hải Phái không mấy ngày thì thành công tụ khí, cũng là có chút nhỏ vốn liếng.

Thật ra thì Diệp Đình không biết, Qua bàn bác ở gia nhập Quan Hải Phái trước cũng đã có khí cảm, khoảng cách tụ khí chẳng qua là một chút tức phá, cho nên mới tụ khí thành công.

Bất quá Qua bàn bác đích hình dáng thật là làm Diệp Đình khó chịu, một cái hài tử mười mấy tuổi, hai tay sau lưng, bày ra một bộ tiên phong đạo cốt tư thế, còn kém cảm hài không dài mấy lĩ chòm râu, thuận thế vượt mấy cái giả bộ thì càng giống như.

“Vậy thì cảm ơn qua sư huynh.” Diệp Đình thuận thế lên, hướng về phía Qua bàn bác ôm quyền bày tỏ cảm tạ, sau đó sắp rời đi.

“Đứng lại, ta nói qua đề cho ngươi đi sao.” Qua bàn bác cái giá bụng xong rồi, thấy Diệp Đình muốn rời đi, mở miệng ngăn lại.

“Làm sao, Qua sư huynh còn có cái gì chỉ giáo.” Diệp Đình mặc dù rất không vui gọi Qua bàn bác là sư huynh, nhưng là người ta Qua bàn bác hiện nay đã là tụ khí kỳ, ngay cả Lương hoa đều không thể không gọi vì sư huynh.

“Đánh người, còn muốn đơn giản như vậy quá khứ, ngươi cho là có thể sao.” Qua bàn bác bước lên trước.

Lương hoa thở phào nhẹ nhõm, liền nói sao, ăn thịt người miệng ngắn, bắt người nương tay, thu mình tinh thạch làm sao cũng phải cho mình hả giận đi.

“Ngươi muốn như thế nào.” coi mắng không tốt miệng, đánh vô tốt nương tay, nếu muốn trở mặt, Diệp Đình cũng sẽ không nỡ gọi Qua bàn bác là sư huynh.

“Chỉ cần ngươi cầm ra một trăm khối hạ phẩm tinh thạch coi như bồi thường, sau đó quỳ xuống đất cho Lương hoa dập đầu nói xin lỗi, chuyện này coi như qua.” Qua bàn bác nói xong, quay đầu nhìn về phía Lương hoa, “Lương sư đệ, ngươi nói sao.”

Lương hoa không nghĩ tới Qua bàn bác sẽ nói lên điều kiện như vậy, liền vội vàng gật đầu đồng ý, “hết thấy đều do Qua sư huynh làm chủ.”

Phải biết Lương hoa nhưng là ra một trăm khối hạ phẩm tinh thạch mới mới được Qua bàn bác, nếu như Diệp Đình đáp ứng, mình tinh thạch trở về, còn bổ sung thêm Diệp Đình cho mình dập đầu nói xin lỗi, còn có cái gì không được.

Diệp Đình nhìn mấy cái người một cái, hần phồng chừng mấy người này chính giữa hần là lấy Qua bàn bác tu vi cao nhất, đạt tới tụ khí kỳ, mấy cái khác nhiều lắm là võ giả, cùng mình không sai biệt lắm.

“Qua sư huynh, ta nhất thời không cầm ra nhiều như vậy tinh thạch.” Cố làm khóc nghèo giả bộ.

“Có cái gì bảo bối khác cũng có thể.” Lương hoa cướp lời nói, e sợ cho Qua bàn bác thả Diệp Đình.

“Nếu Lương sư đệ nói, Diệp Đình ngươi nếu là có bảo bối gì, cũng có thể.” Qua bàn bác có chút không hài lòng Lương hoa cướp lời.

Diệp Đình rất là khổ sở vào trong ngực móc trứ, “Qua sư huynh, ta trên người cũng không có bảo bối gì, những thứ này lời bạo phù là ta rời nhà thời điểm, ta cha giữ cho ta dùng để phòng thân, ngươi thấy được không.”

Thật ra thì Diệp Đình nơi nào có cái gì lời bạo phù, hần ngược lại là xem qua.

“Lời bạo phù!” Lương hoa ánh mắt tròn mắt nhìn đứng lên, loại này cao cấp công kích tính là bùa đích giá cả nhưng là không thấp, chính là một tờ cũng không chỉ một trăm khối trung phẩm tinh thạch, nghe Diệp Đình giọng tựa hồ là có không ít đây, phát đạt.

Qua bàn bác cũng biết lời bạo phù giá trị, ánh mắt không tự chủ được hướng Diệp Đình móc nghi ngờ tay nhìn.

Diệp Đình có ý giả bộ có chút không bỏ được tư thế, từ từ hướng Qua bàn bác đi.

“Đây chính là ta lời bạo phù.” Một bước đi tới Qua bàn bác trước mặt, Diệp Đình tay từ trong lòng ngực móc ra, một đem lá bùa hướng Qua bàn bác mặt dương đi.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên □□ và đánh giá 10* nha

Trở lại «[lưu manh xông tiên giới](#)» mục

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 18: còn là đánh người tới tiền mau

Qua bản bác cùng Diệp Đình giữa khoảng cách cũng chính là năm thước, ở Diệp Đình đột nhiên chạy hạ, một bước sẽ đến Qua bản bác trước mặt, trong tay bay rải hướng qua bản bác đích là bùa nơi nào là lôi bạo phù, mà là nuôi dưỡng trì không có dùng xong tụ linh phù.

Đừng xem tụ linh phù có thể tụ tập linh khí, nhưng là coi như công kích tính là bùa tới sử dụng, nhưng là một chút uy lực cũng không có.

Qua bản bác biết lôi bạo phù uy lực, nếu như bị một đạo lôi bạo phù đánh trúng, sợ rằng cả người cũng chỉ phế, có thể tiếp được ở lôi bạo phù uy lực, tu vi thấp nhất cũng phải là Trúc cơ kỳ.

Cả kinh thất sắc hạ, Qua bản bác nhanh chóng rút lui, đồng thời vận dụng linh khí, bảo vệ mặt cùng trước ngực, đây là một cái thân thể người suy yếu nhất đích bộ vị, tuyệt đối không thể dễ như trở bàn tay bị thương.

Hắn ngược lại là muốn đem toàn thân cũng bảo vệ, bất quá lấy hắn vừa mới tụ khí thành công, trong cơ thể linh khí còn không phải rất dư thừa, không có cách nào ở toàn thân tạo thành tốt đẹp phòng ngự.

Lương hoa cùng Qua bản bác bên người mấy cái đệ tử cũng là cuống quýt lui về phía sau, ánh mắt của mọi người cũng nhìn chăm chăm lôi bạo phù thượng, ai cũng không nghĩ tới Diệp Đình hội tới đây một tay, lại dám đem lôi bạo phù dùng ở Qua bản bác trên đầu.

Phải biết Qua bản bác hiện nay trong Quan Hải Phái địa vị cũng không phải là Lương hoa loại này đệ tử có thể so, chỉ cần tụ khí thành công chính là đi lên con đường tu luyện, có thể xưng là tu sĩ, mà lương hoa cùng Diệp Đình thân phận cùng tu sĩ một chút bên đều không dính.

Diệp Đình cười hắc hắc, bước chân không chút nào chậm lụt, theo vào chính là một quyền.

“Bành!”

Một tiếng vang lạng lẹ, giống như đập ở phá cách bại như thượng, qua bản bác ở trước người vừa mới bày ra phòng vệ phảng phất là một tờ yếu ớt lá bùa, bị Diệp Đình một quyền đánh nát.

Rồi sau đó Diệp Đình quả đấm rơi vào qua bản bác trên bụng.

“Oa!”

Qua bản bác bị đau, thiếu chút nữa đem trong dạ dày chưa tiêu hóa thức ăn khạc ra, hai tay ôm bụng, khom người, cả người hoàn toàn thành một con đại tôm.

“Bành!”

Lại là một tiếng nặng nề đập.

Diệp Đình thuận thế giơ chân lên, đầu gối mang tiếng gió đụng vào qua bản bác vừa mới trúng quyền đích bụng.

Đại tôm dùng một tiếng bay ra rất xa sau, rớt xuống đất, tứ chi tựa hồ là vô ý thức co rúc mấy cái.

Diệp Đình vỗ vỗ tay, ung dung đi tới Qua bản bác trước mặt.

Qua bản bác té xuống đất thống khổ giùng giàng muốn đứng lên.

“Ba!”

Diệp Đình nhắc chân giẫm ở qua bản bác trước ngực, trên chân hơi dùng sức.

“Kéo kẹt!”

Truyền tới một trận xương cốt mài đích thanh âm.

Lương hoa đám người hoàn toàn thừ ra, trực lăng lăng đứng ở nơi đó, thậm chí quên mất chạy trốn.

Qua bản bác xương cốt thanh âm, để cho mấy cái người đều là giật mình một cái, người điên! Diệp Đình cái người điên này! Lại dám đối đãi như vậy trong môn phái một cái tụ khí kỳ tu sĩ.

Nhìn Diệp Đình tinh táo khuôn mặt, Lương hoa hoàn toàn hối hận, mình tại sao liền trừ mộng tâm, đi trừ chọc cái người điên này, lần trước bị thua thiệt còn không coi là, thế nào cũng phải lại mời tới Qua bản bác, bây giờ qua bản bác bị Diệp Đình giẫm ở dưới chân, mình cũng như coi xong rồi.

“Diệp Đình, ngươi dám động ta một sợi lông, ngươi sẽ hối hận.” Qua bên bác quên mất mình vừa mới là thế nào ngã xuống đất, vẫn còn ở mạnh miệng.

“Ngà? Phải không, ta ngược lại muốn nhìn một chút, động ngươi sẽ có hậu quả gì.” Diệp Đình cười, quăng lên cánh tay dựa theo qua bên bác mặt chính là hai bàn tay.

“Ba, ba” tiếng vang lạnh lãnh truyền ra rất xa, Lương hoa mấy cái người đều nghe rõ ràng, nhìn về phía Diệp Đình ánh mắt cũng giống như đứng đối diện chính là ác ma.

“Bá” máu tươi theo qua Bên bác đích lỗ mũi chảy ra.

“Diệp Đình, ngươi còn dám đánh ta.” Qua bên bác đại kêu một tiếng.

“Có cái gì không dám?” Diệp Đình giơ tay lên lại là hai bàn tay.

Điên rồi, Diệp Đình hoàn toàn điên rồi! Lương hoa lại cũng không dám nhìn hướng Diệp Đình, mấy người chân đồng thời lên run run, từ từ di động bước chân, sắp chạy trốn.

“Hừ!” Diệp Đình một tiếng hừ lạnh giống như một cái trọng chùy nện ở mấy cái lòng người đầu.

“Ta nói qua để cho các ngươi đi rồi chưa.”

Mấy cái người nghe nhất thời đứng tại chỗ không dám lộn xộn, e sợ cho chọc mao cái người điên này, qua bên bác nhưng là ví dụ tốt nhất.

“Diệp Đình, ta cùng ngươi không xong!” Qua bên bác ngược lại cũng cường tráng, để từ không chịu cúi đầu.

“Ba, ba!” Trả lời qua bên bác chính là Diệp Đình gào thét bàn tay.

“Không xong!”

“Ba, ba!”

.....

“Diệp ..Diệp Đình, ta uống.” Không biết bị bao nhiêu cái tát, Qua bên bác rốt cuộc không chịu đựng được nữa, giọng vô lực cầu xin tha thứ.

Diệp Đình đánh ra bàn tay rất có phân tặc, chẳng qua là để cho qua bên bác biến thành đầu heo, hai tai sưng giống như là hai cá tiểu man đầu, lại không có da thương qua bên bác đại não.

“Tiên, bị coi thường, sớm cầu xin tha thứ ta không còn sớm sẽ tha cho ngươi, ngươi cho là ta nhân rồi không chuyện gì nguyện ý đánh ngươi chơi a.” Diệp Đình thu hồi giẫm ở qua bên bác trước ngực đích chân, khinh thường nói.

“Phốc!” Qua bên bác phun ra một ngụm máu tươi, đây cũng không phải là bị Diệp Đình đánh, mà là bị Diệp Đình lời chọc tức, đem mình đánh cho thành như vậy còn nói lời nói mát, sĩ khí sát bất khả nhục!

Qua bên bác rất muốn hét lớn một tiếng, khi hán từ Diệp Đình trong ánh mắt nhìn ra nhân nhát sát khí liền hoàn toàn buông tha cái ý nghĩ này, đáy lòng càng buồn rầu.

“Các ngươi mấy cái cũng tới.” Diệp Đình chuyển hướng Lương hoa mấy cái người.

Mấy cái người thấy Diệp Đình kêu gọi, đều là hai cổ nơm nớp lo sợ, như muốn đi trước, không dám tiến lên.

“Chờ ta tới là đi.” Diệp Đình vừa mới còn nói mỉm cười, ngay sau đó sắc mặt lạnh lẽo.

Bị dọa sợ đến mấy cái người cổ lên tinh thần, từ từ na hướng Diệp Đình.

“Diệp sư đệ, ngươi đại nhân không nhớ tiểu nhân qua, coi như ta là một thí, thả ta đi.” Lương hoa ngược lại là giỏi thay đổi, thấy tình thế hoàn toàn nắm ở Diệp Đình trong tay, không dám nữa chống.

Đùa, qua bên bác đều bị Diệp Đình đánh vãi răng đầy đất, mình thấp giọng cầu xin tha thứ coi là cái gì, chẳng lẽ thế nào cũng phải cũng giống như Qua bên bác vậy, trở thành đầu heo.

“Diệp sư đệ, chuyện này cùng chúng ta không quan hệ, là lương hoa muốn trả thù ngươi, chúng ta mấy cái là vô tội.” Lương hoa bên người mấy cái đệ tử không dám nhìn thẳng Diệp Đình.

“Hãy bớt nói nhảm đi, chuyện ngày hôm nay các ngươi định làm như thế nào đi.” Diệp Đình chợt biến sắc mặt, trong ánh mắt lãnh ý để cho hai người như đưa hăm dọa, lòng trên người lỗ nhất thời co rúc lại tạo thành nhỏ vương mắt.

“Diệp sư đệ, chuyện ngày hôm nay là chúng ta sai lầm rồi, ta nhận sai, ngươi hãy bỏ qua ta đi.” Lương hoa một đệ tử bên người trắng trẻo đảm nói, dù sao hẳn chẳng qua là đi theo đả tương du tói, nhìn một chút náo nhiệt mà thôi.

“Bỏ qua cho ngươi, được a.” Diệp Đình nhìn hắn, “hai trăm khối hạ phẩm tinh thạch, coi như mua ngươi lần này bình an đi.”

Diệp Đình lạnh nhạt giọng đề cho người đệ tử kia rất khó chịu.

“Diệp sư đệ, ngươi không phải đang nói đùa chứ, ta một năm thu vào cũng bắt quá là một trăm khối hạ phẩm tinh thạch, ngươi vừa mở miệng chính là ta hai năm thu vào, còn có nhường hay không ta sống.” Người đệ tử kia trong kêu rên mang không cam lòng.

“Bành!”

Diệp Đình nhắc chân chính là lập tức, đá vào hân ngực, bay ra bốn năm thước mới nằm trên đất.

“Mạng trọng yếu còn là tinh thạch trọng yếu, ngu xuẩn, loại này chuyện còn mang trả giá trả giá? Có tin hay không ta diệt ngươi.” Diệp Đình miệng phẩy một cái.

Mấy cái khác còn muốn cùng Diệp Đình thương lượng một chút, xem có thể hay không thiếu thu điểm tinh thạch, thấy tình hình này, tất cả đều ngưng miệng lại, lựa chọn của người thông minh mới là sáng suốt.

“Ta móc, ta móc.” Người đệ tử kia nhìn nằm ở bên cạnh mình qua bàn bác, bưng tỉnh hiểu ra, cái này Diệp Đình nói tuyệt đối không phải đùa giỡn, giùng giăng sắp đứng lên.

“Ba!” Diệp Đình lòng bàn chân nặng nề đem hân văng văng giẫm ở trên đất.

“Ta nói qua cho phép ngươi dậy rồi sao.”

Đây cũng quá bá đạo đi, người đệ tử kia ngay cả khóc lòng đều có, cái này ngay cả đánh mang lưng gát, còn không để cho đứng lên, khi dễ người làm sao còn khi dễ.

“Diệp sư đệ, đây là ta tinh thạch.” Một người học trò ngược lại cũng giật mình, vội vàng từ trong túi lấy ra hai trăm khối hạ phẩm tinh thạch, quy quy củ củ đưa tới Diệp Đình trước mặt.

“Vậy thì cảm ơn sư huynh, sư đệ ta sẽ không khách khí.” Diệp Đình cười ha hả nhận lấy tinh thạch, trên mặt sát khí trong nháy mắt chuyển hóa.

Ngón tay bụng lớn nhỏ tinh thạch, hai trăm khối chừng một bụng, để cho Diệp Đình rất hài lòng.

Người chính là như vậy, bất kể chuyện gì một khi có người dẫn đầu chỉ biết cũng đi theo.

Mấy cái người e sợ cho rơi ở phía sau, liền vội vàng móc ra tinh thạch.

“Diệp sư đệ, đây là ta biểu ngươi tinh thạch.” Lương hoa tận lực khống chế giọng cùng bấp thính trên mặt, cố gắng bày ra lấy lòng tư thế.

“Ngươi ? Nhỏ như vậy!” Diệp Đình mặt kéo một cái.

Bị dọa sợ đến lương hoa toát ra mồ hôi lạnh, “Diệp sư đệ, hai trăm khối tinh thạch, một khối đều không thiếu, ta tuyệt đối không dám lừa gạt ngươi.”

Hai tay run run, tựa hồ đôi môi cũng đi theo bất lợi rơi.

“Lương sư huynh, đầu ngươi bị cửa chen lần đi.” Diệp Đình ánh mắt để cho lương hoa dưng lông .

“Diệp Đình , Diệp sư đệ.” Lương hoa không hiểu là đỉnh ý.

“Chuyện này do ngươi lên, cuối cùng ngươi liền lấy ra điểm này tinh thạch, đây không phải là rõ ràng xem thường ngươi sư đệ ta sao, đừng xem khác sư huynh cảm ra hai trăm khối tinh thạch, đó là ta cho mọi người mặt mũi, tính cách tượng trưng thu lấy chút tiền dịch vụ, ngươi làm sao có thể làm như vậy đây, không chú trọng a, sư huynh, ngươi quá làm ta thất vọng.” Diệp Đình sắc mặt càng ngày càng khó nhìn.

Nên! Đáng đời!

Mấy cái khác đệ tử cũng thăm mắng lương hoa, đều là ngươi cái này gây họa tình, làm hại chúng ta mấy cái cũng xui xẻo theo, nên ngươi nhiều cảm một ít tinh thạch.

Mấy tên này không đi thông hận Diệp Đình , ngược lại hận nổi lên lương hoa.

“Diệp sư đệ, kia ngươi muốn bao nhiêu tinh thạch mới chịu bỏ qua cho ta đây.” Lương hoa vẻ mặt đưa đám hỏi.

“Nhớ, nhất định phải vững vàng nhớ, đây cũng không phải là ta ở vợ vét tài sản ngươi, là ngươi dùng một ngàn hạ phẩm tinh thạch coi như xem ta cùng qua

bân bác sư huynh luận bàn biểu diễn.” Diệp Đình nhìn một cái Lương hoa.

Vô sỉ! Cực kỳ vô sỉ!

Cho tới bây giờ chưa từng thấy qua như vậy người vô sỉ, lòng gặt người ta tinh thạch còn phải nói là người ta xem biểu diễn chi phí, mà biểu diễn đối tượng còn nằm trên đất hừ hừ.

“Diệp sư đệ, cầu người thả ta, ta quả thực không cầm ra nhiều như vậy tinh thạch a.” Lương hoa lúc này ngay cả chết lòng đều có, một ngàn hạ phẩm tinh thạch a, tự mình tới đến Quan Hải Phái ngay cả hàng năm thu vào cùng lòng gặt đồng môn đạt được tinh thạch, chung vào một chỗ mới chỉ là năm sáu trăm khối, trả lại cho Qua bâc một trăm khối coi như thù lao.

Làm sao có thể cầm ra nhiều như vậy tinh thạch, chính là muốn liễu mình mạng, cũng không khả năng cầm ra.

“Không có đúng không, vậy liền đem mạng lưu lại.” Diệp Đình giọng như đinh chém sắt, không có cho thương lượng chút nào.

“Diệp sư đệ tha mạng, ta nơi này có năm trăm khối tinh thạch, người nhìn kia năm trăm khối” .....

Còn không chờ lương hoa nói xong, Diệp Đình không nhịn được đem cắt đứt, “không được, tuyệt đối không được, ta là nhất nói tín dụng người, nói ra chính là bát ra nước, tuyệt đối không thể thiếu.”

“Không phải a, Diệp sư đệ, ta là muốn nói, có thể không có thể thiếu trước, chờ ta có, nhất định cho sư đệ đưa đi.” Lương hoa vội vàng giải thích, trên đất nằm trả giá ví dụ đây.

“Lúc nào cho, người không biết là để cho ta chờ cả đời đi.”

“Hai năm.”

Lương hoa lần nữa nhìn thấy Diệp Đình trong ánh mắt hàn mang.

“Không không không, một năm.”

“Được rồi, nếu mọi người sư huynh đệ một trận, ta cũng không thể quá bất cận nhân tình, Lương sư huynh, người đang khi nửa năm bên trong đem còn lại năm trăm khối tinh thạch đưa tới cho ta đi, ta tin tưởng người nhất định sẽ không để cho ta thất vọng.” Diệp Đình tùy ý nói.

Nửa năm! Xong rồi!

Lương hoa không biết mình ở nửa năm bên trong đi nơi nào gộp đủ giá năm trăm khối tinh thạch, nếu như nói Diệp Đình tại chỗ đem mình giết chết coi như là lập tức thi hành, nửa năm kỳ hạn chính là chậm kỳ thi hành.

“Làm sao, còn có độ khó sao.”

“Không có, tuyệt đối không có.”

Cười nhạo, chậm kỳ thi hành cho dù là chậm một ngày cũng so với lập tức thi hành mạnh trăm lần.

Không để ý tới Lương hoa, Diệp Đình đối với cái đó xui xẻo ra mặt đệ tử nói: “vị sư huynh này, lần này người liền tương đối xui xẻo một chút liễu, so với bọn họ mấy cái nhiều hơn một trăm khối tinh thạch, người đồng ý không?”

Người đệ tử kia vội vàng móc ra ba trăm khối trung phẩm tinh thạch, có cái gì không đồng ý, mạng quan trọng hơn a.

“Qua sư huynh, chắc hẳn người cầm ra năm trăm khối trung phẩm tinh thạch cũng không thành vấn đề đi.” Diệp Đình mỉm cười đối với Qua bâc nói.

Qua bâc trong ánh mắt lóe lên một tia ác độc, mình nếu không phải trước khi tới Quan Hải Phái trước mang theo một ít tinh thạch, hôm nay coi như thảm, hừ! Hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt, những thứ này tinh thạch tạm thời cho ta bảo quản, nhìn người có thể nhảy đến lúc nào.

Diệp Đình thu hai ngàn nhiều khối tinh thạch, cúi xuống áo, đem sáng trong suốt tinh thạch gói xong, sau đó đối với mấy cái người nói: “các vị sư huynh, không có sao lúc tới linh thú uyển tìm tiểu đệ chơi a.”

Nhìn quay đầu rồi đi Diệp Đình, mấy cái người đều dài hơn dáng đáp ra một hơi, tiếp theo trong ánh mắt tràn đầy oán hận cùng ác độc.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên □□ và đánh giá 10* nha

chương 19: trưởng lão triệu kiến

Nhìn trên giường sáng trông suốt một đồng tinh thạch, hai ngàn nhiều khối, huyền thái chói mắt, làm cho lòng người choáng hồn phi.

“Chắc chắn, đủ hai người tụ khí thành công lượng rồi.” Diệp Đình biết một cái võ giả muốn lên cấp trở thành tụ khí kỳ tu sĩ, không chỉ có cần cực lớn sức chịu đựng đi tu luyện, hơn nữa cần một ngàn khối tinh thạch làm phụ trợ, cần hút lấy một ngàn này khối tinh thạch linh khí, dùng những linh khí này tới điều hòa thân thể hút lấy thiên địa linh khí, từ đó chuyển hóa thành đánh vào tụ khí cảnh lực lượng.

Mình không phải là hỗn độn thân thể là tốt, những thứ này tinh thạch liền đủ để cho mình trở thành chân chính tu sĩ.

Chỉ tiếc a, Diệp Đình hận hận nghĩ đến, hỗn độn thân thể đang hướng xung kích tụ khí kỳ thời điểm, cần tinh thạch là phổ thông thể chất mười lần, đó chính là mười ngàn khối tinh thạch.

Dựa theo tinh thạch đổi coi là, một ngàn so với một, mười ngàn khối trung phẩm tinh thạch, có thể đổi mười khối hạ phẩm tinh thạch.

Nghĩ đến tinh khiết tinh thạch, Diệp Đình không khỏi nhớ lại Quan duy vũ cái này lão khôn kiếp, ăn mình hối lộ, lại như vậy đem mình đuổi.

Đây chính là một khối trung phẩm tinh khiết tinh thạch a, đổi thành hạ phẩm tinh khiết tinh thạch chính là một ngàn khối, cũng có thể để cho một cái luyện khí kỳ tu sĩ đi đánh vào Trúc cơ kỳ, mà Quan duy vũ cũng có thể dùng khối kia trung phẩm tinh khiết tinh thạch đi vững chắc Trúc cơ kỳ cảnh giới.

Coi như là đặt ở Diệp Đình trên người cũng đủ đánh vào mười lần Luyện khí kỳ liễu, chứ nói chi là đi đánh vào tụ khí kỳ rồi, ngay cả một số không đều dùng không được.

Trong tâm một tia hận ý, Diệp Đình tính mình còn thiếu ước chừng tám ngàn khối tinh thạch mới đủ đánh vào tụ khí kỳ.

Một cái tu sĩ đánh vào bất kỳ một cái cảnh giới đều cần thà hiện hữu cảnh giới tương xứng tinh thạch làm phụ trợ, nói thí dụ như võ giả đánh vào tụ khí kỳ cần một ngàn khối tinh thạch, mặc dù một khối thượng phẩm tinh thạch liền có thể đổi lấy một ngàn khối trung phẩm tinh thạch, nhưng là lại tuyệt đối không thể dùng một khối này thượng phẩm tinh thạch đi thay thế một ngàn khối trung phẩm tinh thạch.

Bởi vì tinh thạch phẩm cấp bất đồng, trong đó ẩn chứa năng lượng cũng tuyệt đối không giống nhau.

Một cái võ giả thân thể chỉ có thể là chịu được trung phẩm trong tinh thạch đích năng lượng, cho nên cho dù một ngàn khối trung phẩm tinh thạch hút lấy đứng lên có chút phiền toái, nhưng cũng không thể không như vậy.

Nếu như một cái võ giả hấp thụ cùng một ngàn khối trung phẩm tinh thạch bằng nhau lượng một khối thượng phẩm trong tinh thạch đích năng lượng, chỉ biết lập tức bạo thể mà chết.

Tất cả cảnh giới đều là như vậy, đây cũng là để cho tất cả tu sĩ chuyện không có cách nào khác.

Diệp Đình nằm ở trên giường, bắt đầu suy nghĩ kế của mình hoa, làm sao mới có thể lấy được thiếu hụt đích tám ngàn khối tinh thạch đây.

Đánh người tới tiền mau, nhưng là nào có nhiều như vậy chuyện tốt, ai không có sao sẽ chủ động cho mình đánh, xong chuyện còn đền thường tinh thạch, loại này chuyện có lần này cũng không tệ.

Đi làm không thực tế, đừng nói trước không nhất định có mình có thể làm, ngay cả có, tiền lương cũng chưa chắc cao, huống chi mình căn bản là không có thời gian như vậy.

Nghe nói mỗi một võ giả thân phận đệ tử, hàng năm có thể từ linh thú uyển lấy được một trăm khối tinh thạch.

Tám ngàn khối cần tám mươi năm mới có thể gộp đủ, mình có thể hay không sống thêm tám mươi năm còn chưa nhất định đây, coi như tám mươi năm sau gộp đủ mười ngàn khối tinh thạch, sắp một trăm tuổi người, lập tức phải chết, có còn hay không khí lực đánh vào tụ khí kỳ.

Loại chuyện này chỉ sợ là thiên đại cười nhạo đi.

Mà mình đánh mấy tên kia, lương hoa ngược lại không có gì, đánh cũng đã đánh, hấn còn có thể thế nào, hai lần dạy dỗ, phòng chừng lương hoa lại

cũng không biết tìm mình phiên toái.

Qua bản bác lại bắt đồng, cũng trở thành công tỵ khí, là danh phù kỳ thật tu sĩ, môn phái cũng sẽ tương đối coi trọng, qua bản bác cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

Hôm nay có thể đem qua bản bác sửa chữa biết điều, hoàn toàn là qua bản bác khinh địch, cộng thêm mình vận khí, nếu như qua bản bác ngay từ đầu liền nhìn thẳng Diệp Đình, nơi nào sẽ đến phiên Diệp Đình giương oai, chỉ có bị ngược đích phần.

Võ giả cùng tỵ khí kỳ tu sĩ chênh lệch vẫn còn tương đối lớn, nào có nhiều như vậy vượt cấp khiêu chiến.

Vì tự vệ, chỉ có mau sớm tỵ khí thành công, trở thành chân chính tu sĩ, tiếp theo mới có thể nghênh đón nguy cơ.

Tinh thạch a, tinh thạch!

Diệp Đình đầy mắt đều là bay qua lấp lánh.

“Diệp Đình, Tôn trưởng lão kêu ngươi.”

Tôn kỳ bên người tiểu đồng tử ở bên ngoài gọi, cắt đứt Diệp Đình trầm tư.

Diệp Đình không dám thờ ơ, linh thú uyển địa giới lão đại nhưng là tôn kỳ, tùy ý hấn ở Lương hoa cùng qua bản bác trước mặt làm sao phách lối, vẫn còn không có không đem trưởng lão tôn kỳ coi vào đầu đích trình độ.

Đi theo tiểu đồng tử đi tới Tôn kỳ nơi.

Tôn kỳ cười híp mắt đáng vẻ để cho Diệp Đình yên tâm rất nhiều, tối thiểu trước mắt tôn kỳ không giống như là dạy dỗ mình đáng vẻ.

“Diệp Đình a.” Tôn kỳ giọng ôn hòa đạo.

“Đệ tử ở.” Diệp Đình cung kính đáp.

“Ngươi tới linh thú uyển cũng có mấy ngày, coi như linh thú uyển trưởng lão, ta cũng không đối với ngươi tiến hành cái gì chỉ điểm.” Tôn kỳ nói.

Dựa theo Quan Hải Phái quy định, hàng năm mới gia nhập đệ tử, bắt luận là phân phối đến cái nào trưởng lão môn hạ, trưởng lão cũng cần dựa theo cơ thể chế, đáp lời tiến hành cần thiết chỉ điểm.

Phải biết, một cái tu sĩ vô luận tự thân đích thiên phú như thế nào, cũng cần có người ở một bên đáp lời tiến hành hướng dẫn, như vậy mới có thể tránh cho tu sĩ ở phía trước vào trên đường thiếu đi đường quanh co.

Bất quá linh thú uyển cùng chỗ khác bắt đồng, phạm là là phân phối tới đây đệ tử, đều không phải là đệ tử, là coi như tạp dịch thân phận tới đây làm việc tới.

Cho nên tôn kỳ cũng chưa từng chỉ điểm qua bất kỳ đệ tử.

Diệp Đình trong lòng cũng biết điểm này, bây giờ tôn kỳ nói ra như vậy, lại làm Diệp Đình rất kỳ quái.

“Mọi người đều biết ngươi là hỗn độn thân thể, muốn tu luyện thành là tu sĩ ắt phải còn khó hơn lên trời, nhưng là ngươi thả hấn linh thú uyển đệ tử chỗ bất đồng ở chỗ, hỗn độn thân thể bất luận làm sao khó khăn, lại có trở thành tu sĩ cơ hội, mà những đệ tử khác đều là cả đời vô vọng, chỉ có thể là làm cả đời vô gia.”

Tôn kỳ chậm chạp vừa nói, “nhưng là ngươi cần đại lượng tinh thạch, mà chỉ thông qua môn phái phân phối số lượng là không thể nào để cho ngươi tỵ khí thành công đích, cho nên ngươi muốn tự nghĩ biện pháp đi đạt được, thông qua chính ngươi đích lực lượng đi kiếm lấy.”

“Mong rằng trưởng lão chỉ điểm bên mê.” Diệp Đình nhìn ra tôn kỳ là thật lòng đối đãi mình, cũng không làm bộ.

“Ngươi không ngại nhún chút thời gian đi một chuyến phường thành phố, nơi đó có thể dùng tinh thạch đổi lấy tu sĩ vật phẩm cần thiết, cũng có thể dùng mình vật phẩm đi trao đổi tinh thạch, có lẽ chỉ biết tìm tới biện pháp tốt.”

“Phường thành phố?” Diệp Đình lần đầu tiên nghe được danh tự này.

“Cùng thể tục giữa chợ giống nhau, bắt đồng chính là đi giao dịch đều là tu sĩ mà thôi.”

Tôn kỳ giải thích.

“Đa tạ trưởng lão chỉ điểm.” Diệp Đình thật cao hứng, nói không chừng là có thể ở phường thành phố thấy cái gì cơ hội làm ăn, có thể kiếm lấy một ít tinh thạch đây.

“Nói thí dụ như một ít cao cấp lá bùa, ở phường thành phố đều là rất cật hương, giá cả không rẻ.” Tôn kỳ vô tình hay hữu ý nhắc tới lá bùa.

Diệp Đình trong lòng rung một cái, từ ở bề ngoài cũng có thể thấy được Tôn kỳ

Một bộ thương nhân vậy lão hồ ly giao hoạt, hẳn nhất định là biết mình trợn vẽ bùa giấy, hơn nữa tuần hóa địa long.

Nhìn Diệp Đình bộ dáng khiếp sợ, tôn kỳ a a cười một tiếng, “ờ linh thú uyển còn không có bất kỳ người làm ra bất kỳ chuyện lừa gạt được lão phu, mặc dù lão phu tuổi đã cao, mắt lão cũng có chút bất tinh hoa, bất quá hình ảnh ngọc phiến chức năng cũng không tệ lắm.”

Lấy ra hình ảnh ngọc phiến, phía trên xuất hiện Diệp Đình trợn vẽ bùa giấy cảnh tượng, nguyên lai loại này hình ảnh ngọc phiến còn có cất giữ chức năng, nhất định chính là vô tuyến máy theo dõi a.

“Trưởng lão, đệ tử không phải cố ý giấu giếm, lần đầu tiên tiếp xúc những thứ này, cũng không biết có thể thành công hay không, cho nên liền” .....
Diệp Đình trên đầu toát ra mồ hôi lạnh, nhất cử nhất động của mình đều bị tôn kỳ nắm giữ, thật may không có làm chuyện gì khác thường tình.

Đánh lương hoa chuyện, phỏng chừng tôn kỳ khẳng định cũng biết, bất quá tôn kỳ tại sao không nói đây.

“Đúng mực, không ngại người khác khi dễ, rất tốt. Bất quá kiểm các đích đệ tử cũng không phải là dễ trêu, tên tiểu tử kia bị thua thiệt nhất định sẽ không cứ như vậy từ bỏ ý đồ, nhất định sẽ tìm người nữa phiền toái.” Tôn kỳ nhắc nhở Diệp Đình đạo.

“Mặc dù người còn chưa phải là tu sĩ, không có bắt đầu tu luyện, lần sau chưa chắc sẽ có vận khí tốt như vậy, nhưng người nếu là ném ta linh thú uyển đích mặt mũi, thua ở trong tay của ngoại nhân, vậy coi như đừng trách ta không nể mặt liễu.”

“Trưởng lão, nhưng là đệ tử tình huống người cũng biết, phỏng chừng lần sau nhất định sẽ thua thiệt, nếu ngài không đành lòng thấy đệ tử chịu nhục, có cái gì không pháp bảo các loại, ban thưởng cho đệ tử mấy món, cũng tốt kêu đệ tử phòng thân bảo vệ tánh mạng dùng.” Thông qua nói chuyện với nhau, Diệp Đình nhìn ra tôn kỳ đối với hần thái độ tương đối không không tệ, liền khiến cho ra giấu lên mặt mũi đích tư thế, mặt dày nói.

“Đi, người cho là pháp bảo là ven đường cái trắng, tùy tiện cũng có thể cầm ra một món? Còn dám nói mấy món!” Tôn kỳ tức giận không biết nói cái gì cho phải.

“Vậy làm sao bây giờ, chẳng lẽ trưởng lão ngài nhẫn tâm nhìn đệ tử bị người ngoài khi dễ.” Diệp Đình giả bộ một bộ đáng thương tương.

Tôn kỳ cười, “chớ cùng ta tới đây bộ, đánh người lúc nhiều dũng mãnh a, lúc này sau khi biết sợ, lúc ấy làm cái gì.”

“Đệ tử cũng không thể ngay cả tay đều không còn đi, chẳng qua là dạy dỗ nhỏ nhỏ bọn họ một chút.” Diệp Đình cười hắc hắc.

“Pháp bảo không có, bất quá ta nơi này có một quyển quyền phổ, là ban đầu ta còn không có trở thành tu sĩ lúc tập luyện, người không ngại tập luyện, có lẽ có thể dùng tới phòng thân.” Tôn kỳ ném cho Diệp Đình một quyển phiếm hoàng sách.

《Hắc Hồ quyền》

Trong sách viết ba cái chữ.

Như vậy một bộ quyền pháp là có thể đối phó tu sĩ, Diệp Đình đáy lòng có chút hư.

Võ giả tập luyện công pháp cùng tu sĩ công pháp tu luyện hoàn toàn bất đồng, võ giả tập luyện đều là vũ kỹ, chủ yếu là thân thể chiêu thức, hoặc là quyền cước hoặc là binh khí.

Mà tu sĩ tu luyện đều là công pháp, không cần thông qua thân thể tiếp xúc liền có thể đồng phục đối thủ.

Hình tượng tỷ dụ chính là, võ giả ý tứ là đánh cận chiến, tu sĩ ý tứ là công kích tầm xa.

Võ giả cùng tu sĩ đối trận, không đợi võ giả gần người, chỉ sợ cũng bị tu sĩ đánh gục đi.

Tôn kỳ nhìn thấu Diệp Đình bất mãn, nói: “người xem thường võ giả, mặc dù võ giả so với tu sĩ công kích xong toàn không có ở đây một cái tầng thứ, bất quá từ cổ chí kim dùng võ chứng đạo võ giả cũng có rất nhiều người, đại thành võ giả cũng từng xuất hiện qua kim đan cao thủ, thậm chí trong truyền thuyết hóa thân cao thủ cũng xuất hiện qua.”

Cái gì, lại có loại này chuyện, Diệp Đình không dám tin tưởng, so với quyền cước, hẳn càng tin tưởng công pháp.

Từ trưởng lão tôn kỳ nơi nào trở lại, Diệp Đình tâm tình cuối cùng là hòa hoãn rất nhiều, mặc dù dùng võ chứng đạo loại chuyện này cùng mình không có bất kỳ quan hệ, Hắc Hồ quyền tựa hồ cũng không nhất định phải phải đi tập luyện, bất quá biết phương thị tồn tại hay là để cho hần thấy được hy vọng, nhất là nghe Tôn kỳ nói lá bùa cũng có thể đối tinh thạch, Diệp Đình phảng phất là tìm được kiếm lấy tinh thạch phương pháp.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên □ và đánh giá 10* nha .

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương: 20 hô vân hoán vũ

Một cái không thuận mở đầu đi qua, Diệp Đình nghênh đón tốt đẹp thời đại.

Linh thực đỉnh nơi nào cũng không có quá nhiều khó mà hoàn thành nhiệm vụ, một trăm mấy chục mẫu linh điền đang ở phơi nắng, ở ân mộng ly dưới chỉ thị, toàn bộ đều có Diệp Đình để hoàn thành lật đất công việc.

Cái này thì để cho Diệp Đình có hơn mười ngày ở không, mỗi ngày chỉ cần đi đem địa long bỏ vào linh điền chính giữa, chờ đến đã đến giờ thu hồi, hiệu suất vẫn là tương đối tốt.

Đương nhiên là có địa long cũng không phải vạn năng, địa long cũng phải nghỉ ngơi, mỗi ngày chỉ có thể là công việc hai giờ, sau đó liền cần trở lại nuôi dưỡng tri đi khôi phục thể lực, bất quá địa long đến không cần nuôi thức ăn, nó thức ăn chính là linh điền chính giữa được liệu phần gốc, được liệu phần gốc thông qua địa long tiêu hóa sau biến thành phần tiện, tất cả trải qua địa long lật chính linh điền cũng không có hình trung tăng lên phẩm chất, càng lợi cho được liệu sinh trưởng.

Một khi rảnh rồi, Diệp Đình cũng không có lãng phí thời gian, hắn đem thời gian chia làm hai bộ phận, mỗi ngày buổi sáng rút ra một giờ triện vẽ bùa giấy.

Lần này có thể cũng không phải là dùng cho nuôi dưỡng địa long lá bùa, mà là cao cấp hơn lá bùa, nếu muốn dùng những lá bùa này đi kiểm lấy tinh thạch, vậy thì phải tìm tới người thích hợp, dùng Diệp Đình ý tưởng chính là căn cứ ẩn bên trong khách hàng nhu cầu sản xuất.

Coi như người triện vẽ ra độc nhất vô nhị lá bùa, nếu như không có tu sĩ cần, vậy còn không như lau cái mông giấy, trở lại, chỉ cần mọi người đều cần, cho dù là phẩm cấp hơi thấp một chút, cũng sẽ có thị trường rất lớn, thị trường quyết định sản xuất, điểm này Diệp Đình vẫn có thể hiểu.

Mỗi ngày triện vẽ xong lá bùa, Diệp Đình cũng sẽ tập luyện một giờ Hắc Hổ quyền.

Mặc dù ngay từ đầu hắn cũng không có đem Hắc Hổ quyền coi vào đâu, bất quá từ từ vệ mục đích, Diệp Đình Hắc hổ quyền từ đầu tới đuôi quan sát một lần.

Khi hắn đem quyền này Hắc Hổ quyền quyền pháp sau khi xem xong, kinh ngạc phát hiện, Hắc Hổ quyền mặc dù chỉ có ba mươi sáu thức, nhưng lại từng chiêu đều là tinh túy, chiêu thức ngắn gọn, quyền pháp tàn nhẫn, yêu cầu tập luyện người khí thể giống như mãnh hổ xuống núi vậy, một kích toi mạng.

Đây tuyệt đối không phải đơn giản tự vệ thuật phòng thân, mà là khắc địch chế thắng pháp bảo a.

Diệp Đình đối với Hắc Hổ quyền yêu thích không buông tay, hắn cảm có quan điểm chính là, không động thì thôi, động tất thắng, hơn nữa dùng thời gian ngắn nhất đem đối thủ đánh ngã, mới là thích hợp nhất công pháp.

Hai người tu sĩ giao thủ, cũng không phải là đồng môn luận bàn, tuyệt đối không thể lưu lại đường sống, chính là kiên đào lại nói, người không đánh người nhà, sắp thua thiệt.

Diệp Đình cái gì đều ăn, chính là không chịu thua thiệt, từ hắn mấy lần xuất thủ cũng có thể thấy được, bất kể là ai khi dễ đến Diệp Đình trên đầu, cũng sẽ thua thiệt.

Vô giả xuất thân Diệp Đình, tập luyện khởi Hắc Hổ quyền cũng không phải là quá khó khăn, chánh sở vị là một pháp thông vạn pháp thông, vốn là vũ kỹ cũng hoặc nhiều hoặc ít có một tia tương tự, Diệp Đình lại là tuyệt đỉnh thông minh, thuộc về tự thân nguy cơ, Diệp Đình coi như là xuống khổ công phu.

Ngắn ngủn mười ngày, Diệp Đình liền học được Hắc Hổ quyền đích toàn bộ chiêu thức, mặc dù không có thể nắm giữ Hắc Hổ quyền đích chỗ tinh túy, nhưng là một đường quyền đã xuống, nhưng cũng tượng mô tượng dạng.

Chiều nào ngộ đều là như cũ, tàng thư các bên trong an tĩnh vượt qua.

Diệp Đình cho là, vô luận là người bình thường còn là một cái tu sĩ, có thể nắm giữ càng nhiều hơn kiến thức, mới là an thân lập mạng gốc rễ, tựa như cùng ở đó một thế giới, một cái bác sĩ làm sao cũng so với một học sinh trung học đích cuộc sống tốt, vô luận là tìm việc làm còn là mình gây dựng sự nghiệp.

Diệp Đình đọc sách tốc độ nhanh không nói, hơn nữa tạp, lúc mới bắt đầu, Diệp Đình chẳng qua là nhìn những thứ kia liên quan tới nuôi dưỡng linh thú phương diện điển tịch, đến cuối cùng, phương diện này điển tịch bị hấn toàn bộ đọc một lần, sau đó liền đem ánh mắt đặt ở những phương diện khác.

Thậm chí một ít chỉ đối với tu sĩ hữu dụng công pháp điển tịch đều không bỏ qua cho, hấn sớm muộn là đi lên tu sĩ con đường này, trước đem những công pháp này ghi nhớ, tương lai nhất định sẽ dùng đến, chính là nghệ nhiều không đề người.

Mười mấy ngày kế tiếp, Diệp Đình triện vẽ ra thật dày một chồng lá bùa, nhìn qua ít nhất có thể có mấy trăm tờ đi.

Tàng thư các bên trong tầng thứ nhất điển tịch bị hấn xem xong phần lớn.

Hơn nữa đang làm đảm nhiệm

Hà công tác thời điểm, hấn cũng sẽ giữ một loại trạng thái, từ đầu đến cuối đem hô hấp tiết tấu cùng hút lấy linh khí giữ nhất trí.

Nói cách khác, Diệp Đình vô thời vô khắc không có ở đây hút lấy trừ thiên địa linh khí.

Đối với điểm này, tôn kỳ cũng cảm giác sâu sắc khiếp sợ, phải biết đừng nói là một cái võ giả, chính là đến hấn cảnh giới này, cũng không khả năng làm được điểm này, muốn từ đầu đến cuối bảo hiểm tất cả cảm hút lấy linh khí, chỉ có bề quan mới có thể làm được.

Mà Diệp Đình lại có thể ở bất cứ lúc nào cũng thuộc về người khác bề quan trạng thái, mặc dù không biết lá đỉnh là thế nào làm được, nhưng là tôn kỳ biết, Diệp Đình trạng thái bây giờ vô cùng tốt, chỉ cần hấn gộp đủ tinh thạch, là có thể đi thử trừ đánh vào tụ khí liễu.

Cái này Diệp Đình không đơn giản, nếu như không phải trời sanh phế thể, tương lai nhất định tiền đồ bất khả hạn lượng, đáng tiếc! Tôn kỳ than thầm một tiếng.

Nhìn trong tay gộp nhặt lên lá bùa, Diệp Đình có đi phường thị ý định, mấy ngày gần đây hấn cảm thấy trong cơ thể linh khí vô cùng dư thừa, trong lúc mơ hồ có một loại xung động.

Tinh thạch, có đầy đủ tinh thạch, tựa hồ đến lúc đó rồi.

Đi tới trường lão tôn kỳ nơi, hướng tôn kỳ nói rõ ý đồ, đi phường thị qua lại ít nhất cần bảy tám ngày, bướng bỉnh cần theo quản, hơn nữa Diệp Đình cũng không khả năng biến mất mấy ngày không thấy.

Sau đó Diệp Đình lại tới đến linh thực đình, tìm tới Mi chỉ nhục.

“Mi sư tỷ, ta có chuyện cần rời đi mấy ngày.”

“Trong linh điện đích công việc làm sao bây giờ.” Mi chỉ nhục nhìn như lạnh băng, lại cho tới bây giờ không có làm khó qua Diệp Đình.

“Cái này liền cần sư tỷ giúp một chút ta.” Diệp Đình cười hì hì nói.

“Làm sao, ngươi là muốn ta đi làm hộ ngươi sao?” Mi chỉ nhục chân mày khấn tức, lời như vậy Diệp Đình cũng dám nói ra, coi như linh thực đình đệ tử, mi chỉ nhục nhưng là cho tới bây giờ cũng không có đã làm bất kỳ việc nặng, nhiều lắm là cho linh thực phụ an bài một chút công việc mà thôi.

“Sư tỷ ngươi nghĩ làm rồi, giống như sư tỷ ngươi như vậy giai nhân, làm sao có thể đi làm cái loại đó việc nặng đây.” Diệp Đình nói.

“Kia ngươi có ý kiến gì.” Mi chỉ nhục không hiểu Diệp Đình ý tưởng.

“Bay qua linh điện không phải đều đã trồng trọt bồi thuốc tài liệu sao, mỗi ngày cần tưới nước, ta muốn cho sư tỷ đi theo Ân trưởng lão chăm chút một chút, xem có thể hay không đem hạng nhiệm vụ giao cho ta.” Diệp Đình nói rõ ý đồ.

“Nga, cái này không thành vấn đề, ngươi cái này thì theo ta đi thấy Ân trưởng lão.” Mi chỉ nhục đáp ứng lá đỉnh.

Bất quá mi chỉ nhục không hiểu là, Diệp Đình vừa phải rời khỏi mấy ngày, còn phải tiếp nhận cho linh điện tưới nước nhiệm vụ, hấn làm sao đi hoàn thành, bất quá kiến thức Diệp Đình nhiều lần biểu hiện kinh người, mi chỉ nhục nhưng cũng tin tưởng hấn có thể làm được.

“Diệp Đình, ngươi không ở, ai giúp ngươi đi tưới linh điện.” Ân mộng ly hỏi.

Tưới linh điện có quy định nghiêm chỉnh, mỗi ngày chỉ có thể là ở buổi trưa tưới, đến buổi chiều, lại không thể lấy.

Cho nên, một buổi sáng cho dù xuất động toàn bộ linh thực phụ cũng không khả năng đem một trăm nhiều mẫu linh điện tưới hoàn, linh thực đình chỉ có tám cái linh thực phụ.

Trung bình xuống, một cái linh thực phụ cũng chính là mười mẫu trên dưới đi.

“Ân trưởng lão, đệ tử còn có việc một muốn nhờ.” Diệp Đình nói.

“Chuyện gì.” Ân mộng ly hỏi.

“Đệ tử muốn một mình hoàn thành tất cả linh điền tưới.” Diệp Đình lời vừa ra, mi chỉ nhước đích biến sắc.

Được không tự lượng lực, một người phải hoàn thành mười mấy người công việc, coi như Diệp Đình đã mang đến mấy lần kỳ tích, tùy ý ai cũng sẽ không tin tưởng.

“Cuồng vọng, ngươi có biết lúc này tưới linh điền đích tầm quan trọng, hơi lơ là, tất cả trồng trọt linh được liền cũng phá hủy, ngươi có thể gánh vác trách nhiệm này sao.” Ân mộng ly bị Diệp Đình thỉnh cầu giận đến liêu.

“Trưởng lão, đệ tử hoàn toàn có cái này nắm chắc, nếu như không thể hoàn thành, đệ tử cam nguyện chịu phạt.” Diệp Đình trịnh trọng chuyện lạ nói.

Mi chỉ nhước sừng sốt một chút, nhìn Diệp Đình, không biết tại sao, mi chỉ nhước trong lòng có chút tin tưởng Diệp Đình có thể hoàn thành, mặc dù nàng còn không có nghĩ đến Diệp Đình hội dùng biện pháp gì.

“Nếu ngươi nói như vậy, kia ta liền cho ngươi cái cơ hội, sẽ đi ngay bây giờ linh điền, nếu như ngươi ở buổi trưa trước đem những linh điền này tưới hoàn, kia ta liền đem hạng nhiệm vụ giao cho ngươi.”

Ân mộng ly đi ở phía trước, mi chỉ nhước cùng Diệp Đình đi theo nàng sau lưng.

“Đều dừng lại đi, hôm nay tưới linh điền đích nhiệm vụ liền giao cho lá ngọn núi.” Không thấy ân mộng ly dùng sức lên tiếng, nhưng là nàng thanh âm lại truyền khắp linh điền đích mỗi một xó xỉnh, xa xa đang ở bận rộn linh thực phụ đều không ước mà cùng ngừng công việc trong tay kể.

Phải biết trưởng lão ân mộng ly cho tới bây giờ sẽ không can thiệp đang ở làm việc linh thực phụ công việc, cũng trên căn bản sẽ không xuất hiện ở chỗ này.

Phi phi từ đằng xa chạy như bay tới, nghi hoặc nhìn ba người.

“Diệp Đình, tiếp theo

Thì nhìn ngươi là thế nào công tác.”

Diệp Đình gật đầu một cái, nhưng không thấy hấn cầm lên bất kỳ công cụ.

Tưới linh điền nước là từ trên đỉnh núi một nơi nguồn suối dẫn tới, muốn thông qua câu cừ chảy vào đến trong linh điền, linh thực phụ đích công việc chính là điều chỉnh câu cừ, để cho ai chảy vào linh điền.

Lúc này linh thực phụ đích tiêu chuẩn ăn mặc là, vén lên ống quần, cầm trên tay cái cuốc.

Mà Diệp Đình cũng không cầm công cụ, cũng không vén ống quần tiến vào linh điền, để cho tất cả mọi người đều nhìn không hiểu.

“Mọi người cũng rời đi linh điền, đi ra bên ngoài tới, cẩn thận bị nước mưa đến.” Diệp Đình hướng về phía mấy cái linh thực phụ hô.

“Diệp Đình ngươi nói đùa lời đây, quang đang vạn dặm, nơi nào sẽ trời mưa, thiết!” Phi phi mặt lộ vẻ đùa cợt, chỉ chỉ ngày.

Trưởng lão ân mộng ly cũng cau mày, nhìn không hiểu Diệp Đình muốn làm gì.

Mi chỉ nhước lại hối hận mang Diệp Đình đi gặp trưởng lão ân mộng ly liễu, nếu như xảy ra chuyện không may, mình cũng có trách nhiệm.

Đang nghi ngờ trung, tất cả mọi người đều rời đi linh điền, lẳng lặng chờ đợi lá đỉnh biểu diễn.

Diệp Đình cười hắc hắc, cánh tay giơ cao, lớn tiếng nhắc đi nhắc lại: “thiên linh linh địa linh linh, Thái thượng lão quân lộ về thần linh, muốn vân hữu vân, muốn mưa có mưa.”

Rất là thần côn bộ dáng.

“Thái thượng lão quân là ai?” Phi phi không hiểu hỏi.

Sai lầm rồi, Diệp Đình quên đây cũng không phải là nguyên lai cái thế giới kia liễu, ai sẽ biết Thái thượng lão quân.

Bất quá thấy sự chú ý của mọi người đều tập trung ở mình trên người, Diệp Đình rất là đắc ý.

Không có ai lên tiếng.

Bây xong liễu hình dáng, Diệp Đình tiện tay vào trong ngực vừa móc, một tờ lá bùa phiêu hương linh điền bầu trời.

Chợt, lá bùa trên không trung nhanh chóng trở nên lớn, tờ giấy thật mỏng trong nháy mắt hóa thành một đoàn đen nhánh đám mây, đem mười mẫu linh điền che phủ ở trong đó.

“Thật tới vân liễu!” Phi phi thán phục một tiếng.

“Thiệt, chưa thấy qua việc đòi cô gái nhỏ.” Diệp Đình khinh thường thấp giọng nói, lại không ngờ bị Ân mộng ly nghe rõ ràng.

Cổ tay lay động, từng tờ một lá bùa theo Diệp Đình bàn tay bay lên linh điền đích bầu trời, không lâu lắm, một trăm nhiều mẫu linh điền bầu trời cũng bao phủ ở mây đen chính giữa.

Để cho người khiếp sợ là, giả phiến đại đoàn đích mây đen giống như bị người làm cường đại pháp thuật vậy, ở linh điền bầu trời không ngừng sôi trào, cũng không vượt qua linh điền đích giới hạn.

“Chỉ hữu vân, không thấy mưa xuống, có ích lợi gì.” Phi phi là một cấp tính tình, đợi một hồi, chỉ thấy mây đen sôi trào, nhưng không thấy trời mưa, si và Diệp Đình

“Chớ vội, cái này thì tôi.” Diệp Đình một trận làm việc, từ một đồng lá bùa trung gánh.

Sau đó đem vài lá bùa đánh về phía đám mây.

Mi chỉ nhục mặc dù không biết Diệp Đình là thế nào làm được điều này, lại đối với Diệp Đình biểu hiện cũng không nghĩ là.

Ân mộng ly đích trên mặt cũng dần dần xuất hiện nụ cười, coi như Diệp Đình không có lấy được mưa, bằng vào ngón này, liền đáng quý.

Diệp Đình ném hướng mây đen lá bùa vừa mới tiếp xúc mây đen, chỉ nghe “răng rắc” một tiếng, một tia chớp xẹt qua bầu trời mênh mông, muện lồi vang lên.

“Ồ ào” .....

Hạt mưa lớn chừng hạt đậu từ đám mây rơi xuống.

“Làm sao có thể, thật trời mưa.” Phi phi không tin, lầm bầm nói.

Gió nhẹ nhẹ phẩy, hạt mưa mang một tia lạnh lẽo, hạt mưa phiêu phát ở trên mặt mọi người.

Hơi lạnh đi qua, thức tỉnh mọi người, vượt mặt một cái lên tinh tế ti mưa, là như vậy chân thiết, tuyệt đối không phải ảo thuật.

Phi phi đầu ngón tay nhỏ tiểu Thủy châu, để cho nàng bỏ đi con tim hoài nghi.

Thời gian đã tới nửa buổi sáng lúc, ngày xưa hân là nhiệt độ lên cao, nóng bức thái độ.

Mặc dù coi như hân tu sĩ, đã không quá đề ý nhiệt độ biến hóa.

Nhưng là lúc này gió nhẹ xen lẫn mưa phùn, mang tới mát mẽ cũng tuyệt đối không chỉ là da thịt tốt đẹp đích cảm thụ, càng nhiều hơn chính là tâm linh cũng giống như là mưa phùn lâm phát, lấy được không giống tầm thường tây.

Mặt trời rực rỡ cao chiếu dưới mưa phùn triển miên.

Tại chỗ ba vị nữ tử cũng chìm đắm trong đó, quá kỳ dị liễu, nếu như lúc này còn nữa một cái cười bạch mã người xuất hiện, vậy thì vô cùng lãng mạn liễu.

Vương tử không có tới, Đường tăng cũng không có tới.

Diệp Đình ở.

“Ân trưởng lão, ngài nhìn như vậy được không.” Tuy là thỉnh giáo, lại mang vô cùng đắc ý.

Mấy cái người đều bị Diệp Đình lúc này nói chuyện bị chọc tức, cái này không hiểu tình điều người, thật là đáng hận.

“Ngươi không ở mấy ngày làm sao bây giờ.” Ân mộng ly hiển nhiên là thừa nhận Diệp Đình cách làm.

“Nga, cái này không thành vấn đề, mi sư tỷ đã đáp ứng trợ giúp ta, sau này mỗi ngày mi sư tỷ cũng sẽ tới.” Diệp Đình cười hắc hắc.

Mi chỉ nhục nổi dóa, ai đáp ứng hân, nhớ mình chẳng qua là đáp ứng mang hân đi gặp Ân trưởng lão, cái Diệp Đình này lại hại người.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên đánh giá 10* và □ nha .

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 21:thư hùng giặc cướp

Đơn giản thu thập một chút bạc hành lý, thật ra thì cũng không có gì đồ, chẳng qua là mang phải đi đổi lấy tinh thạch lá bùa là được rồi.

Khoảng cách Quan Hải Phái năm trăm trong thì có một cái phường thành , đây là gần đây, chủ yếu vẫn là bởi vì Quan Hải Phái nguyên nhân, mới có thể ở chỗ này tạo thành phường thành phố.

Phường thành chính là tu sĩ dùng cho chỗ trao đổi cần vật phẩm đích nơi, thuộc về là tự phát tính đích, đến cuối cùng tạo thành kích thước nhất định, các thể lực lớn cùng môn phái cũng sẽ coi trọng, ở chỗ này thiết lập thuộc về mình buôn bán lưới diêm, một là có thể trao đổi đến môn phái vật phẩm cần thiết, hai là có thể đem cửa phái dư thừa vật phẩm tiến hành bán ra.

Đến phường thành phố tới tiến hành giao dịch tu sĩ rất nhiều, mỗi ngày người đến người đi, đem các nơi sản xuất đặc sản lưu thông đứng lên, cho nên chỉ cần là siêu cấp đại môn phái, phụ cận đều sẽ có kích thước nhất định đích phường thành phố.

Bất quá nhưng lại không thể nào cách môn phái quá gần, từ không ảnh hưởng môn phái bình thường cuộc sống, phường thành phố phần lớn ở năm trăm đến một ngàn dặm trong phạm vi.

“Vào”

Đình đầu bạch quang thoáng qua, một đạo bóng người bay về phía phường thành phố phương hướng.

Ngự kiểm phi hành!

Diệp Đình trong lòng một trận hâm mộ, có thể ngự kiểm phi hành đều là Luyện khí kỳ trở lên tu sĩ, ở tu sĩ đạt tới Luyện khí kỳ sau, là có thể khống chế trong cơ thể linh khí, tùy tâm sở dục, cũng mới có thể đem linh khí dồn vào phi kiểm trên, rồi sau đó khống chế phi kiểm ở tầng trời thấp phi hành.

Ngự kiểm tốc độ phi hành là căn cứ tu sĩ tu vi quyết định, nếu như là một cái Luyện khí kỳ tu sĩ, chỉ có thể kéo dài phi hành một giờ, rồi sau đó thì nhất định phải dừng lại khôi phục linh khí.

Bất quá coi như một cái Luyện khí kỳ tu sĩ, vừa mới có thể cưỡi phi kiểm, nửa ngày thời gian cũng có thể từ Quan Hải Phái bay đến phường thành phố, Diệp Đình lại không thể không dựa vào đi đường.

Năm trăm dặm khoảng cách đủ Diệp Đình đi lên hai ngày.

Diệp Đình không gấp không nóng nảy, bên đi đường bên điều chỉnh hô hấp, hút lấy thiên địa linh khí, mặc dù tốc độ không có tăng, nhưng lại không thấy mệt mỏi, gương mặt ung dung.

Một ngày quá khứ, Diệp Đình ước chừng đi ba trăm trong, ngày mai hẳn rất ung dung liền đến phường thành .

Nghỉ ngơi một đêm, Diệp Đình đứng lên tiếp tục đi đường.

Đang ở đi tới, đối diện hốt hoảng chạy tới hai người, nhìn hai người dáng vẻ thật giống như có người ở phía sau đuổi bọn họ.

Diệp Đình không để ý đến, đi ra khỏi nhà, tốt nhất bớt xen vào chuyện người khác, phiền toái không cần thiết còn là bớt chọc.

“Tiểu huynh đệ, mau trở lại đầu đi, phía trước có giặc cướp.” Hai người vừa chạy còn không quên nhắc nhở Diệp Đình , nhìn đáng dấp bọn họ hai cá là bị giặc cướp bị dọa sợ đến chạy trở lại.

Diệp Đình phảng phất là không có nghe thấy vậy, tiếp tục về phía trước.

“Quản hẩn làm gì, chúng ta còn có bất quá mình đây, có hẩn ngăn cản một trận, nói không chừng chúng ta có thể đào thoát đây.” Một người trong đó nói.

“Cũng đúng.”

Hai người không đậu, tiếp theo một đường chạy như điên.

Ngược lại không phải là Diệp Đình không nghĩ tránh giặc cướp, chủ yếu là lộ tuyến nguyên nhân, hai núi kẹp một đường, phải đi qua đất.

Nếu như lượn quanh đường đi trước, liền cần nhiều đi một ngày rưỡi, Diệp Đình thời gian có hạn, không muốn đi thật lãng phí ngày công phu.

Trước mặt giặc cướp phòng chừng nhiều lắm là võ giả, ai nghe nói tu sĩ còn cướp đường, luyện khí kỳ tu sĩ đều ở đây không trung bay tới bay lui, không chịu địa thế ảnh hưởng, cướp không dừng được người ta, về phần tu sĩ kỳ tu sĩ, phần lớn đều là nghèo rớt mồng tơi.

Cho nên Diệp Đình phán đoán đây cũng là võ giả thân phận giặc cướp, có thể đánh cướp đến một ít hạ phẩm tinh thạch cũng không tệ, đối với võ giả, Diệp Đình còn chưa phải là rất dễ ở trong lòng.

Đi không xa, hai bên cảnh tượng biến thành cao vút trong mây tuyết bích một con đường chiều rộng bất quá hai mươi mấy thước.

Bên đường trên một khối đá lớn ngồi một cái râu quai nón đại hán, đại hán bên người tựa sát một cái diêm dúa đàn bà, hai người nhìn chăm chăm lá trên đỉnh núi hạ quan sát.

“Tiểu tử, đảm không nhỏ a.” Râu quai nón đại hán ngửa mặt lên trời cười như điên, chung quanh quần đại hán tiếng cười.

Đàn bà quyến rũ nhìn Diệp Đình, rất là tò mò, không hiểu cái này mười lăm mười sáu trẻ nít làm sao dám một mình đi tới nơi này.

“Tiểu đệ đệ, nơi này là ung buồn giận, cũng là chúng ta địa bàn, muốn từ nơi này quá khứ là sao.” Đàn bà cười nói.

“Vị tỷ tỷ này, tiểu đệ muốn đi phưởng thị, xin hai vị được cái thuận lợi.” Diệp Đình nói thẳng không kiêng kỵ, bất quá chỉ là hán không nói, kẻ ngu cũng biết, muốn thông qua ung buồn giận đều là đi phưởng thị.

“Tốt lắm a, hôm nay ta làm chủ, đem người trên người vật đáng tiền lưu lại, ta có thể để người quá khứ, còn không thương người, thế nào.” Cô gái nói.

“Đại tỷ, nhưng là ta trên người không có vật đáng tiền làm sao bây giờ.” Diệp Đình mới sẽ không chỉ bằng một câu nói giao ra trên người lá bùa.

“Sát, người cho là người là ai, không có tiền mãi lộ còn muốn qua ung buồn giận, người là Quan Hải Phái đệ tử a.” Râu quai nón đại hán khinh thường cười nhạo.

“Người làm sao biết ta là Quan Hải Phái đệ tử?” Diệp Đình sừng sốt, chẳng lẽ trên mặt mình có ký hiệu, rồi đi Quan Hải Phái thời điểm, Diệp Đình đem Quan Hải Phái ký hiệu trang phục thu hồi, đổi lại mình rời nhà lúc mặc quần áo.

Chẳng lẽ cái này cũng có thể bị nhận ra.

“Người là Quan Hải Phái đệ tử?” Râu quai nón đại hán sừng sốt một chút.

“Ha ha, tiểu đệ đệ, ngàn vạn lần không nên khai loại này đùa giỡn nga.” Cô gái quyến rũ cười to, phảng phất là nhìn cái gì buồn cười đồ.

“Làm sao, đại tỷ không tin ta là Quan Hải Phái đệ tử.” Diệp Đình âm thầm buồn bực, Quan Hải Phái đệ tử có cái gì cao nhân nhất đẳng, mình phải đi giả tên thay thế.

“Ai ra mắt Quan Hải Phái đệ tử đi đi phưởng thành phố, cười nhạo.” Cô gái nói.

“Ta chẳng qua là võ giả, không thể ngự kiếm phi hành, không thể làm gì khác hơn là đi đi.” Diệp Đình đúng sự thật nói.

“Ha ha, cái này thì tốt hơn cười, một cái võ giả cũng dám giả mạo là Quan Hải Phái đệ tử, cũng không sợ Quan Hải Phái diệt người.” Râu quai nón đại hán cuồng tiếu.

Diệp Đình hồ đồ, chẳng lẽ Quan Hải Phái đệ tử đều là bay đi phưởng thị.

Thật ra thì Diệp Đình không biết, Quan Hải Phái đệ tử còn đều là bay đi phưởng thị, tu vi đạt tới luyện khí kỳ không cần phải nói, ngự kiếm phi hành đi ngay, tu vi không có đạt tới luyện khí kỳ đệ tử, tất cả đều là bị đệ tử khác mang đi, cho tới bây giờ không có đệ tử giống như Diệp Đình như vậy, đi đi.

Dùng một câu nói chính là, Quan Hải Phái đệ tử đi đi phưởng thị, nói ra cũng sẽ bị người cười nhạo, mà môn phái tự nhiên cũng sẽ không để cho đệ tử học trò nghèo như vậy, tránh cho mất mặt.

Diệp Đình hoàn toàn là xui xẻo, linh thú phong có thể ngự kiếm phi hành trừ trưởng lão tôn kỳ, nữa chính là mấy cái chấp sự, hiển nhiên Diệp Đình là không thể nào mời được mấy người này mang đi phưởng thị.

Mấy người này cũng sẽ không nhân rồi không chuyện gì làm, mang Diệp Đình đi phưởng thị. Ngược lại để cho hai cá giặc cướp hiểu lầm.

“Tiểu đệ đệ, hôm nay nếu là không chịu bỏ tài, chỉ sợ sẽ là liều mình nga.” Cô gái quyến rũ tuy là cười nói, lại mang sát ý.

Diệp Đình lông mày nhướn lên, không phải là động thủ sao, thật đánh, ai thắng ai thua còn chưa hẳn đây, vừa vận bắt người đây đối thủ hùng giặc cướp luyện tay một chút.

“Hai vị, khi dễ một cái hài tử coi là bản lĩnh gì, đầu năm nay, cướp đường cũng hư hỏng.” Một cái thanh âm không hợp thời xuất hiện.

Hai cá giặc cướp sự chú ý đều ở đây Diệp Đình trên người, không nghĩ tới sẽ có người xuất hiện.

Diệp Đình theo thanh âm nhìn, một cái ba mươi nhiều tuổi đàn ông, mặc một bộ

Quần áo trắng, tay cầm một cây quạt, vẻ mặt cao ngạo.

Giả bộ, thật có thể giả bộ, Diệp Đình không ưa nhất loại này thích mặc đồ trắng trang bức người.

Hai cá giặc cướp ánh mắt híp một cái, biểu tình trên mặt đột nhiên biến đổi lớn.

“Luyện khí kỳ!”

Nghe hai người nói như vậy, Diệp Đình cũng là đi theo sừng sốt một chút, người luyện khí kỳ tu sĩ, nhân rồi không chuyện gì trên đất đi, giả bộ a giả bộ.

Ngay sau đó suy nghĩ một chút, không đứng a, hai cá giặc cướp làm sao biết nhìn ra nam tử quần áo trắng tu vi.

Chẳng lẽ hai cá giặc cướp tu vi?

“Hai cá Luyện khí kỳ tu sĩ, chạy đến nơi này cướp người tiền tài, cũng không sợ truyền đi mất mặt.” Nam tử quần áo trắng đích một câu nói nhất thời chứng minh Diệp Đình nghi ngờ trong lòng, hai người cũng là Luyện khí kỳ.

Xong rồi, lần này không có lựa chọn khác, hao tài tiêu tài đi, đều do mình nhất thời khinh thường, không cẩn thận cân nhắc, bận bịu đi đường, cho là giặc cướp có thể lợi hại đi nơi nào, đình thiên cũng chính là tự khí kỳ không phải, lúc trước kia hai người chạy là có đạo lý.

Hai cá giặc cướp không để ý đến vẫn còn ở tự trách Diệp Đình, đem toàn bộ chú ý lực đều tập trung ở nam tử quần áo trắng trên người.

“Mọi người đều là Luyện khí kỳ, ai cũng không làm phiền ai, mong rằng vị sư huynh này được cá thuận lợi, chúng ta vợ chồng chẳng qua là nhất thời trong tay chặc, làm chút tiền lẻ.” Râu quai nón lời của đại hán rất khách khí, hy vọng nam tử quần áo trắng không nên nhúng tay.

“Ha ha ha, cười nhạo, ta quần áo trắng trắng như tuyết kim Phi xưa nay liền yêu ôm đánh bất bình, hôm nay đụng phải loại chuyện này làm sao sẽ ngồi coi không để ý tới đây, sạn gian trừ ác là ta cả đời theo đuổi.”

Ngủ xuẩn, ngay cả Diệp Đình cũng không khỏi mắng, còn có thứ người như vậy đây, người tiểu thuyết thấy nhiều rồi đi.

“Nói như vậy Kim huynh là nhất định phải nhúng tay chúng ta vợ chồng chuyện.” Râu quai nón trên mặt đại hán màu xanh hiện lên.

“Người ác độc, người người phải mà giết chi.” Kim phi mặt đầy chánh nghĩa.

“Hảo hảo hảo.” Râu quai nón đại hán mặt đầy nói ba cái tốt, sau đó hướng về phía kim phi liền ôm quyền, “hôm nay ta liền cho Kim huynh một cái mặt mũi, để cái này tiểu tử quá khứ.”

Diệp Đình mừng thầm, được a, không nghĩ tới cái này kim phi còn có thể cho mình mang đến vận khí tốt, tránh thoát một kiếp, quý nhân a.

“Các người hai riêng biệt cướp tới đồ cũng móc ra, sau đó tự phế một tay, cắt đi.” Kim phi hạ một câu nói của ra, nhất thời để cho còn chuẩn bị hướng hán nói cảm ơn Diệp Đình ngây ngẩn.

Quả nhiên là có thể giả bộ ngu xuẩn, người uống lộn thuốc, đây không phải là tỏ rõ trừ căn người nhà hai vợ chồng liều mạng sao.

Các người ba cái đều là Luyện khí kỳ tu sĩ, một khi đánh, người ta hai bóp một, không cách chức chết người, tìm chết cũng không có loại này tìm chết.

Xong rồi, xem ra mình vẫn không thể đi qua.

Quả nhiên, nghe lời ấy, râu quai nón đại hán thốt nhiên giận dữ, “họ Kim kia, đừng cho mặt không biết xấu hổ, mọi người đều là ngang hàng cảnh giới, cho người mặt mũi để người quá khứ, chọc giận đại gia, đừng nói ngay cả người giết chết.”

Hung hãn ngang ngược lộ ra ngoài không bỏ sót.

Dám đến cướp đường, không có ba phân bản lĩnh, đó không phải là tìm chết sao.

“Được a, kia chúng ta đánh liền một trận.” Kim phi trong tay quạt xếp dùng khép lại, nhất thời khí thế biến đổi, một cỗ bàng bạc ra uy áp để cho cách hán rất xa Diệp Đình đều khó chống cự, vội vàng muốn xa hơn xử né tránh.

Thần tiên đánh nhau tiểu quỷ gặp họa, mình là thân phận gì Diệp Đình nhưng là rõ ràng.

“Đừng tưởng rằng ngươi là luyện khí tốt cùng liền có thể lấn áp ta vợ chồng, chúng ta cũng không phải dễ trêu.”

Kim phi khí tức để cho râu quai nón đại hán nhìn ra hắn là luyện khí tốt cùng, nhưng là hắn cũng không e ngại, vợ chồng bọn họ cũng đã cùng cố luyện khí cảnh giới, cũng không phải là vừa mới lên cấp luyện khí.

Hai đánh một.

Đại chiến chạm một cái liền bùng nổ.

Râu quai nón đại hán từ trên tầng đá lớn nhảy xuống, đôi mắt kim như bay, cô gái quyền rũ đứng ở hắn bên người, biểu tình ngưng trọng, trong ánh mắt lại mang tự tin.

Diệp Đình biết lúc này chính là chạy cũng không khả năng, chạy mau hơn nữa cũng không mau hơn bay, vạn nhất giặc cướp đánh thắng, mình vẫn bị cướp kết quả, còn không bằng nhìn tròng kịch hay đây.

Luyện khí kỳ tu sĩ đánh nhau, Diệp Đình còn không có xem qua đây, cho nên hắn rất là mong đợi.

Để cho tiện lần sau , hãy like và đánh giá 10* nha .

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 22: hoàng tước xuất thủ

Kim như bay ngón tay khép lại, bóp cá pháp quyết, “phi kiếm, ra!”

Bối ở phía sau cổng hai cây phi kiếm phát ra “đinh” đích nhất thanh thúy hường, từ trong vỏ kiếm bay ra, treo ở kim phi đỉnh đầu, mũi kiếm bỏ ra phụt ra phụt vô không chừng ánh sáng, chỉ hướng hai cá giặc cướp.

“Nếu Kim huynh có ý động thủ, chúng ta vợ chồng cũng không thể để cho người ta chê cười.” Râu quai nón đại hán rút ra hai cây hồ đầu câu.

“Hô” cô gái quyền rũ cỡi xuống quán ở bên hông ti mang, đón gió tung bay, sắc thái sắc sỡ, rất là lóa mắt.

Diệp Đình không nghĩ tới cô gái này hộ thân pháp bảo sẽ là đai lưng, ở hắn ấn tượng chính giữa, tu sĩ phần lớn lấy phi kiếm coi như vũ khí, cái này hình dáng đích vẫn là lần đầu tiên thấy, bất quá dường như lá đinh cũng không làm sao ra mắt thứ khác, chính là phi kiếm cũng chỉ là ra mắt mấy lần mà thôi.

“Lăng lăng càn khôn!” Kim phi quát to một tiếng, hai cây phi kiếm chia ra bay về phía hai cá giặc cướp.

Sát, nhìn người ta giả bộ, ngay cả chiêu thức cũng gọi lăng lăng càn khôn, Diệp Đình trong lòng khinh thường.

“Vèo”

Chói mắt bạch quang chọt lóe, hai cây phi kiếm đi tới giặc cướp hai đầu người đinh.

“Khi!”

Râu quai nón đại hán trong tay hồ đầu câu câu tại phi kiếm thượng, đem phi kiếm đập bay.

Mà bên kia cô gái quyền rũ trong tay ti mang cũng không phải vật phàm, lặng yên không tiếng động liền đem kim phi đích phi kiếm ác liệt một kích hóa giải.

Song phương chiêu thứ nhất đánh ngang tay, dò xét tính đích công kích và phòng thủ, hai bên cũng không có đem hết toàn lực.

“Trở lại!” Kim phi mặc niệm kiếm quyết, phi kiếm trên không trung phát ra ông ông tiếng vang, hóa thành hai đạo lưu quang, tốc độ càng hơn chiêu thứ nhất.

“Khi!”

Một tiếng bắn ngược, kim phi đích phi kiếm lần nữa bị đánh văng ra.

Đây chính là tu sĩ giữa tỷ thí sao, quả nhiên không giống với võ giả cái loại đó đánh cận chiến, Diệp Đình ở một bên toàn bộ tinh thần xem chú, thấy có tư có vị.

Song phương cũng thúc giục binh khí trong tay, triển đấu chung một chỗ.

“Khi!”

“Khi!”

“Khi!”

.....

Nhiều lần đụng sau không công mà về, để cho Diệp Đình từ từ mất đi hứng thú, không có ý nghĩa, tu sĩ này đánh nhau không thấy đầu a, không có gì chiêu thức, hoàn toàn dựa vào tu vi cao thấp, có thể thúc giục linh khí bao nhiêu mà quyết định chiến đấu thắng bại.

Kim phi cửu công không dưới cũng dần dần bối rối, mình ở tu vi thượng mặc dù lực áp hai người một con, bất quá cứ như vậy một mực đánh xuống đối với mình là bất lợi, một khi để cho hai người nắm giữ chủ động, trở lại công kích mình, sợ rằng mình liền nguy hiểm.

Kim phi chỉ huy phi kiếm cùng hai người triển đấu, trong lòng bàn tay nhiều một vật, vàng rùng rùng lóe ánh sáng.

Theo hán hướng không trung ném đi, trong nháy mắt trở nên lớn, hóa thành một hộp chuông lớn bay về phía râu quai nón đại hán đỉnh đầu.

“Ông!” Chuông lớn trên không trung ánh sáng đại tác.

Râu quai nón đại hán sắc mặt kịch biến, phi kiếm một mực ở trước mắt bay tới bay lui, không cẩn thận cũng sẽ bị xuyên qua tim, hơn nữa một hộp chuông lớn, kêu mình ứng phó như thế nào.

Đại hán trong mắt lóe lên thê lương thần sắc, trong tay hồ đầu câu không nữa câu hướng phi kiếm, tùy ý phi kiếm trở mắt từ đầu vai xuyên qua, đôi câu hung hãn nện ở chuông lớn thượng.

Đỉnh tai như óc tiếng chuông bỗng bành ở trong sơn cốc đang lúc, để cho Diệp Đình đầu đi theo ông một tiếng.

Đại hán vô cùng cơ trí, kinh nghiệm nhiều năm nói cho hán, chuông lớn đáng sợ hơn uy lực, nếu như bị chuông lớn đón đầu đập trúng, kia hán liền hoàn toàn phế, mặt đất tuyệt đối sẽ xuất hiện một

Than thịt nát, cho nên hán lấy một cái cánh tay giả đổi lấy tánh mạng.

“Hồ ca!” Cô gái quyền rũ thấy lớn hán bị phi kiếm đâm thủng, bị hào một tiếng, trong tay ti mang gắng sức lay động, đem ngoài ra một thanh phi kiếm quần quanh ở.

“Ha ha ha, ta nhìn các ngươi làm sao còn phản kháng.” Kim phi một kích thuận lợi, cười đắc ý nói.

“Họ Kim đích, ngươi chọc giận ta, chết tới!” Cô gái quyền rũ rộng to, ở trong ngực móc ra một khối lớn chừng bàn tay ngọc ẩn, ôm đầu che đỉnh hướng kim phi ném đi.

Ngọc ẩn đón gió tăng vọt, trong nháy mắt do lớn chừng bàn tay hóa thành cối xay lớn nhỏ, tiếp theo tựa như một tòa nhà vậy.

Chỉ từ đầu nhìn lên đi, sức nặng cũng không thấp.

Diệp Đình nhất thời tinh thần tỉnh táo, ừ, không tệ, không tệ, lúc này mới giống tu sĩ chiến đấu, nhìn có chút đầu.

Kim phi thấy ngọc ẩn bay trước mắt đỉnh, thần sắc biến đổi lớn, vội vàng kêu trở về phi kiếm cùng chuông lớn ngăn cản.

“Răng rắc!” Thanh thúy tiếng vang biểu thị kim phi đích hai cây phi kiếm bị ngọc ẩn đập thành sắt vụn.

“Khi!”

Chuông lớn cũng không có ngăn cản ngọc ẩn đích tung tích.

“Bành!” Kích thích mặt đất đầy trời bụi đất, chuông lớn bị sâu đậm đập phải dưới mặt đất.

Thừa dịp chuông lớn đích ngăn cản, kim phi coi như là tránh thoát một kiếp, rút lui mấy bước, khó khăn lồm lổ lên ngọc án đích phạm vi công kích, miệng to thở hổn hển, tâm tình cực độ khiếp sợ.

Xa xa Diệp Đình cũng theo ngọc án nện ở mặt đất chấn động bị bắn ngược một chút.

Thật là mạnh pháp bảo, bảo bối tốt, Diệp Đình hai mắt để bắn ra tham lam ánh sáng.

“Hai vị, chuyện ngày hôm nay coi như quá khứ như thế nào, tiểu đệ nhận thua.” Kim phi trong ánh mắt mang kinh hoàng, ngọc án đích uy lực đem kim như bay hoàn toàn chấn nhiếp, không thể không khuất phục.

“Ha ha ha, người nói cho dễ nghe, mới vừa rồi uy phong đi nơi nào, đem lão tử biến thành như vậy, người câu nói đầu tiên muốn đem chúng ta cho đuổi, cười nhạo!” Râu quai nón đại hán hoàn toàn không để ý tới bị thương bả vai, hung tợn nhìn chăm chăm kim phi.

“Kia người còn muốn như thế nào nữa, giết người bắt quá đầu điểm đất, ta đã nhận thua.” Kim phi lúc này sức hoàn toàn mất hết, giọng nói chuyện cũng biến thành thấp rất nhiều.

“Người kia chuông lớn không tệ, ta thu.” Râu quai nón đại hán nói.

“Không được, đó là ta bảo toàn tánh mạng pháp bảo.” Kim phi không nghĩ tới râu quai nón đại hán sẽ xem hấn đích chuông lớn, không chút do dự cự tuyệt.

“Được a, muốn người đích mạng, nhìn người còn cần cái gì bảo vệ tánh mạng pháp bảo.” Cô gái quyền rũ không nói hai lời, chỉ huy ngọc án lần nữa bay lên không, chạy về phía kim phi.

“Chớ, dễ thương lượng, ta đồng ý, a!” Kim phi thấy ngọc án bay trước mắt đình, hấn đã đánh mất tất cả pháp bảo, không có bất kỳ năng lực chống cự, không thể làm gì khác hơn là cầu xin tha thứ.

Nhưng là cô gái quyền rũ lại cũng không có ở tay, theo kim phi cuối cùng hét thảm một tiếng, ngọc án đem kim phi vỗ vào trong đất, hóa thành một bãi máu thịt, thành hoa cỏ đường liễu.

Không hổ là giặc cướp, làm việc quả quyết, tuyệt không dồng dãi.

“Hô ca, người thế nào.” Cô gái quyền rũ thấy đập chết kim phi, mới dám quan tâm râu quai nón đại hán thương thế.

“Không có chuyện gì lớn, bất quá trong thời gian ngắn lại không thể đề tụ linh khí, không có một năm rưỡi nữa tu dưỡng là không thể nào khôi phục.” Đại hán thu hồi hổ đầu câu, bàn tay che vết thương chảy máu, sắc mặt trắng bệch.

“Còn may mà pháp bảo này liễu, bằng không chúng ta hôm nay coi như bỏ mạng cái này kim như bay tay.” Râu quai nón đại hán cắn răng, hung tợn nhìn về phía kim phi bỏ mạng nơi.

“Ừ, lần này thiên án đích uy lực mạnh như vậy, cho dù chạy ra khỏi sư môn cũng đáng giá.” Cô gái quyền rũ đạo.

“Đích xác là tốt pháp bảo.”

“Vây là a!” Cô gái quyền rũ sắc mặt biến đổi, kêu to chỉ hướng râu quai nón đại hán sau lưng.

Râu quai nón đại hán cuống quýt quay đầu nhìn lại.

Tình thế đột biến!

“A!” Làm đại hán không nghĩ tới chính là, đang khi hấn nghiêng đầu đích một sát na, ngực truyền tới một trận đau nhói.

“Người! Người!” Đại hán tay che ngực, không biết làm sao nhìn chăm chăm cô gái quyền rũ, máu tươi từ đại hán kẽ ngón tay nhỏ xuống, rơi vào trên đất giống như đỏ tươi cánh hoa.

Ngực của đại hán còn cắm một đem ngăn chủy thủ, chủy thủ trực không phân gốc.

“Ha ha ha, Hô ca, người một đường dễ đi đi.” Cô gái quyền rũ đích trên mặt một trận dữ tợn, trong ánh mắt bắn ra sấm nhân ánh sáng.

“Tại sao!” Đại hán không cam lòng nói.

Ngã xuống đất là tu sĩ, Diệp Đình than thầm, cứ như vậy còn không chết, chủy thủ nhưng là đang cắm ở đại hán tim vị trí.

“Tại sao?” Cô gái quyền rũ nhìn một chút đại hán, “người vì tiền mà chết chìm vì thức ăn mà vong!”

“Người không phải nói yêu ta sao, quay đầu lại làm sao biết!” Coi như đại hán là tu sĩ, cũng không khả năng thoát khỏi sinh tử trói buộc, giọng nói càng ngày càng nhỏ.

“Ta yêu ngươi, phi!” Cô gái quyền rũ khinh thường nói: “ngươi phân phối sao, nếu không phải vì lấy được phiên thiên ấn, ta sẽ để cho ngươi cái này cầu hùng lấy được, nằm mơ đi.”

“Ha ha ha, ta thật là ngu, ta thật hận!” Đại hán mép máu tươi chảy ra.

Ngươi hẳn mẹ là ngôn tình phiến a, còn tới như vậy lời kịch, đây là vũ đánh phiến, Diệp Đình mắng thầm.

“A!” Theo đại hán cuối cùng phát ra một tiếng rống to, Diệp Đình sự chú ý lần nữa tập trung.

Đại hán bàn tay nắm chặt ở chủy thủ chuôi, dùng sức rút ra, sau đó dùng hết lực khí toàn thân, hướng cô gái quyền rũ nhào tới.

“Hừ!” Cô gái quyền rũ không tránh không né, nhấc chân đá vào đại hán trên bụng.

“Bành!” Đại hán bị đá ruột gan đứt từng khúc, té xuống đất lại cũng không lên nổi.

Cuối cùng ánh mắt tuyệt vọng trung tràn đầy không cam lòng.

“Con cóc ghè cũng muốn thịt thiên nga, ngươi cũng có mạng hưởng thụ!” Nhìn chết đi đại hán, cô gái quyền rũ nói.

Sau đó đi về phía phiên thiên ấn, sắp thu hồi pháp bảo này.

“Bành!” Cô gái quyền rũ chỉ cảm thấy sau ột tiếng gió phát qua, đầu choáng váng, bị một kích nặng nề.

Mặc dù một kích này không có cho nàng mang đến tổn thương trí mạng, nhưng là cũng không nhẹ, vừa muốn xoay người nhìn kết quả.

“Bành bành bành!” Liên tiếp chuỗi đả kích rơi vào nàng trên người.

Tựa như thiết chùy đập thiết châm vậy dùng sức, đầu, sau lưng, mưa rơi đánh tới.

Không có chút nào chuẩn bị cô gái quyền rũ bị cuồng phong bạo vũ đích công kích đánh trảm đầu chuyển hướng.

Bóng người chớp động, rút cuộc xuất hiện ở trước mặt, cô gái quyền rũ cũng đã bị đánh sắp mất thị lực, nhưng khoảng cách gần vẫn có thể thấy rõ xuất thủ tập kích nàng chính là lúc trước bị nàng trêu chọc tên tiểu tử kia.

Tại sao? Làm sao biết? Cô gái quyền rũ trong đầu sau cùng ý niệm.

“Đi chết đi!” Diệp Đình điên cuồng hét lên một tiếng, tả quyền một cái hạ câu quyền, đánh vào cô gái quyền rũ đích cảm hài, ngay sau đó hữu quyền chính giữa cô gái quyền rũ đích mặt.

Máu tươi từ cô gái quyền rũ tai mũi mép chảy ra, vốn là quyền rũ ngũ quan xinh xắn hoàn toàn thay đổi đáng sợ, máu thịt mơ hồ, trạng như ác quỷ.

“Phốc thông!” Cô gái quyền rũ ngã nhào trên đất, tứ chi co quắp mấy cái, sau đó không nhắm mắt chết đi.

Đến chết nàng cũng không có suy nghĩ ra, rõ ràng lúc trước Diệp Đình m vẫn còn ở xa xa, cũng không có thấy Diệp Đình hành động, hẳn làm sao liền đi tới mình bên người, càng làm cô gái quyền rũ không hiểu là, một cái nho nhỏ võ giả, quả đấm làm sao giống như sắt thép vậy cứng rắn có lực, nếu như là phổ thông võ giả, một quyền đánh vào nàng sau lưng, bị thương tuyệt đối không phải nàng, mà là võ giả quả đấm bẻ tan tành.

Thấy đàn bà hoàn toàn không có hô hấp, Diệp Đình thân thể giống như là trong nháy mắt bị quất đi khí lực, mềm nhũn, thiếu chút nữa không ngồi dưới đất.

Máu dầm dề tình cảnh, một cái đại hoạt nhân cứ như vậy bị mình đánh chết, cổ nén cảm giác nôn mửa, miệng to thở hổn hển, mượn này tới bình phục pháp phòng tâm tình, trong không khí máu tanh để cho lá đinh càng cảm thấy khó chịu.

Dừng xem Diệp Đình đánh mấy lần chiếc, tất cả đều là tàn bạo vô cùng, giết người nhưng vẫn là lần đầu tiên.

Qua thời gian rất lâu, Diệp Đình mới sơ qua có chút khôi phục, tay chân đều có một ít khí lực.

Đất thị phi không lâu lưu.

Hướng một bên phiên thiên ấn nhìn, chính là cái này bảo bối để cho hai cá giặc cướp xích mích thành thù, hẳn là bảo bối tốt, không thể vứt.

Diệp Đình đi tới phiên thiên ấn phụ cận, bởi vì chủ nhân đã chết, không có khống chế, phiên thiên ấn lần nữa hóa thành lớn chừng bàn tay.

Cúi người xuống, đem phiên thiên ấn thu ở trong lòng bàn tay, nhỏ đi đích phiên thiên ấn sức nặng cũng đi theo nhỏ đi, nhiều lắm là một cân.

Cái đó kim phi đích chuông lớn cũng không tệ, Diệp Đình xoay người lại đến lớn chung bị đập rơi hố sâu trước, chuông lớn cũng thay đổi thành chuông nhỏ, bất quá phía trên hiện đầy điều điều té vỡ, xem ra là bị phiên thiên ấn đập.

Để cho tiện lần sau đọc, không nên quên đánh dấu và like nha

Trở lại «[lưu manh xông tiên giới](#)»

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

chương hai mươi ba :phát tài

Nếu là ba cái Luyện khí kỳ cao thủ, trên người nhất định sẽ có không ít bảo bối, Diệp Đình cũng không muốn bỏ qua cho.

Hai tay ở râu quai nón trên người đại hán một trận lục lọi, trừ một cái túi đựng đồ ra, không có vật gì khác nữa, bất chấp kiểm tra túi trữ vật, Diệp Đình lại chịu đựng con tim cảm giác nôn mửa, đem cô gái quyền rũ đích túi trữ vật gỡ xuống.

Đi tới kim phi nơi, kim phi đã hóa thành một bãi máu thịt, kỳ quái là, Diệp Đình thấy kinh khủng như vậy cảnh tượng, lại cũng không có gì mãnh liệt phản ứng, ngược lại là con tim cảm giác nôn mửa biến mất.

Kim phi đích túi trữ vật bị máu tươi nhuộm đỏ bùm, bất chấp những thứ này, coi như túi trữ vật là không, đây cũng là thứ tốt a, lá đình xem qua vô số tiểu thuyết, tự nhiên có thể biết túi đựng đồ giá trị.

“Ba vị, thật xin lỗi, không phải ta không phúc hậu, theo lý thuyết ta được các người đồ, ít nhất cũng hẳn cho các người hạ táng, bất quá thời gian cấp bách, ta phải nhanh rồi đi.” Diệp Đình hất ra bước chân, nhanh chóng hướng sơn cốc cuối chạy như điên.

Nói không chừng một hồi sẽ có người đi qua nơi này, ngay cả luyện khí kỳ cao thủ tất cả đi ra cướp đường, còn có cái gì không thể phát sinh.

Người vì tiền mà chết a.

Cô gái quyền rũ đến chết cũng không có biết Diệp Đình là thế nào đánh lên đắc thủ, thật ra thì cũng không trách nàng khó hiểu.

Khi Diệp Đình thấy bọn họ hai cá đem kim phi giết chết lúc, cũng biết chuyện ngày hôm nay nguy rồi, tự nhìn đến không nên nhìn đồ, hai người nhất định sẽ giết người diệt khẩu, đầu cấp tốc bay lộn, suy nghĩ biện pháp bảo toàn tánh mạng.

Nhưng là tình thế đột biến, không nghĩ tới hai người lục đục, cô gái quyền rũ lại ra tay giết chết mình đồng bạn, nghe đàn bà ý, là vì tranh đoạt cái này phiên thiên ấn.

Lúc này Diệp Đình thì có so đo.

Nếu như hai cá gác cướp chú ý hấn, tùy ý Diệp Đình làm sao gầy vò, cũng không thể có bất kỳ biện pháp, mà cái đó cô gái quyền rũ lấy được mơ tưởng dĩ cầu phiên thiên ấn, đang ở đắc ý trong, hoàn toàn đem Diệp Đình ném chur sau ốt.

Diệp Đình từ trong ngực móc ra một đem lá bùa, trước đối với mình thì triển một tờ bí mật đi phù, loại này bí mật đi phù chỗ tốt đó là có thể đem người ẩn núp, cùng ẩn thân phù bất đồng chính là, ẩn thân phù chỉ có thể ẩn thân, mà thân thể một khi nhúc nhích một chút, ẩn thân phù liền mất đi hiệu quả.

Mà bí mật đi phù hoàn toàn bất đồng, ẩn núp ở thân thể sau, vẫn có thể hành động mà không bị phát hiện.

Dĩ nhiên bí mật đi phù cũng không phải vạn năng, nếu như cẩn thận xem, bí mật đi người bước chân đi qua địa phương sẽ lưu lại nhàn nhạt bước chân dấu vết, hơn nữa ở ánh mặt trời chiếu xuống, sẽ có một tia yếu ớt hư ảnh.

Bất quá lúc này cô gái quyền rũ hoàn toàn sẽ không nghĩ tới Diệp Đình lớn như vậy đám, nơi nào sẽ chú ý hấn.

Rồi sau đó Diệp Đình ở hai quả đấm trên vóc dáng chồng liểu một tờ hóa đá phù, loại này hóa đá phù có thể đem một người da thịt trong nháy mắt hóa đá, độ cứng hoàn toàn có thể cùng đá xanh sánh bằng, có thể thời gian duy trì cũng ở đây năm phút.

Ẩn núp ở thân thể, rồi sau đó đem quả đấm biến thành đá, cái này thì đã đủ rồi.

Cô gái quyền rũ đang ở đắc ý lúc, hoàn toàn mất đi phòng bị, nếu như nàng có thể có một chút xíu phòng bị, coi như Diệp Đình quả đấm biến thành chân chính đá, đối với nàng cũng sẽ không tạo thành tổn thương.

Luyện khí kỳ cao thủ, là vô cùng cường hãn, điểm này độ cứng không thể nào thương tổn đến nàng.

Diệp Đình lựa chọn thời cơ tốt vô cùng, xuất thủ cũng là không giữ lại chút nào, khẽ bước bí mật đi, đi tới đàn bà sau lưng, nhẹ nhàng điều chỉnh hô hấp tiết

Tất, đem khăn trương tâm tình kích động hoàn toàn bình phục.

Đang khi khoảng cách đàn bà còn có không tới hai thước địa phương, đột nhiên phát lực.

Quả đấm đánh vào đàn bà cái ót.

Bất luận tu sĩ tu vi đến trình độ nào, đầu thủy chung là mạng của mỗi người của, còn không có thấy tu sĩ kia đích đầu bị đánh bể sau có thể sống đích.

Cô gái quyền rũ cũng không ngoại lệ, mặc dù Diệp Đình hóa đá sau quả đấm không thể đem nàng lập tức đánh chết, nhưng cũng đem nàng đập phải thần trí mơ hồ.

Một kích đắc thủ Diệp Đình ngay sau đó liên tiếp chuỗi liên cuồng tấn công, không gặp phải đàn bà bất kỳ chống cự thì thành công đích đem nàng giết chết.

Bất quá nói đến ung dung, thực thì không phải vậy, dù là Diệp Đình lộ ra một chút xíu chân ngựa, té xuống đất thì sẽ là hân.

Người vì tiền mà chết chìm vì thức ăn mà vong, bộ thiên đích Đường lang lại không nghĩ rằng gặp Diệp Đình cái này lông còn chưa dài đủ đích hoàng tước tay, oan a!

Một đường chạy như điên, thông qua sơn cốc sau cũng không dám ngừng lưu, bẻ vào quân sướng đích hô hấp, Diệp Đình một mực chạy nhanh tới ngày qua xế trưa.

Một đường ngược lại cũng nữa không gặp phải chuyện gì.

Lúc này trên đường nhiều người đứng lên, Diệp Đình đem tốc độ chậm lại, sau khi nghe ngóng biết được thì sẽ đến phường thành phố, Diệp Đình lòng mới tính bình tĩnh.

Cẩn thận đem toàn thân cao thấp kiểm tra một phen, xác nhận cũng không để lại máu tươi các loại dấu vết sau, Diệp Đình mới hướng phường thành phố phương hướng sẵn bước chạy tới.

Phường thành phố ở vào một khối bằng phẳng thung lũng đang lúc, ở phường thành phố chung quanh xây dọc theo núi liên tiếp mảnh kiến trúc.

Tiến vào phường thành phố sau, lá đình không gấp đi loanh quanh, mà là tìm một cái khách sạn, có đầy đủ linh khí chống đỡ, chạy hết tốc lực cho tới trưa cũng để cho Diệp Đình không chịu nổi, bụng trống trơn, hân còn chưa tới ích cốc đích cảnh giới.

Ăn đồ sau, mở ra giữa một căn phòng, nghỉ ngơi một chút là phải, trọng yếu hơn chính là, từ ba cái Luyện khí kỳ cao thủ trên người lấy được túi trữ vật còn không có mở ra, Diệp Đình có dự cảm, giả ba cái người bên trong túi đựng đồ đích đồ nếu như đổi thành tinh thạch, khẳng định so với mình trên người mang theo lá bùa nhiều hơn.

Mở ra đệ nhất cá, vết máu loang lổ, hân là kim phi đích, từ bên trong đồ ra một đồng bột, có giấy vụn tiết, tinh thạch bột, còn có nhìn qua giống như là đan dược một loại bột.

Chuyện gì xảy ra, người này bên trong túi đựng đồ đều là bột, thay đổi ý nghĩ suy nghĩ một chút, Diệp Đình biết, kim phi bị phiên thiên ấn lập tức đập thành thịt nát, bên trong túi đựng đồ đích đồ cũng gặp họa theo, một chút không còn dư lại, toàn phế.

Đáng tiếc a, đáng tiếc.

Những thứ này nhưng là một cái Luyện khí kỳ tu sĩ, cứ như vậy hóa thành một bãi bột.

Bất quá đây cũng nói một cái vấn đề, phiên thiên ấn uy lực thật đúng là không phải đắp.

Diệp Đình nhìn một chút túi trữ vật, ừ, cái túi đựng đồ này đích chất lượng không tệ, ở phiên thiên ấn uy lực to lớn hạ vẫn có thể giữ nguyên dạng, không có xuất hiện tổn thương, nói rõ sản xuất túi đựng đồ hân thương coi như là nỗi lương tâm, mà cái này kim phi cũng không có mua son trại bản túi trữ vật.

Lại mở ra một cái, bên trong chỉ có một đồng tinh thạch, cũng không hân vật.

Tinh thạch, cũng không tệ, thiếu nhất chính là tinh thạch, Diệp Đình té nhìn một cái, tức thiếu chút nữa đi trở về tìm kia hai cá chết đi giặc cướp, người nói các người hai cá luyện khí kỳ cao thủ, bên trong túi đựng đồ chỉ có một ít hạ phẩm tinh thạch, ngay cả trung phẩm cũng không có, khó trách sẽ đi

cướp đường đây, nghèo, nghèo rớt mồng tơi, so với ta còn nghèo đây, trên người anh còn có hai ngàn nhiều trung phẩm tinh thạch đây.

Thật ra thì điều này cũng không có thể trách cái đó râu quai nón đại hán, coi như Luyện khí kỳ cao thủ, hán ở trong môn phái được hưởng nhất định cung phụng, mặc dù tinh thạch không thể nói đủ dùng, nhưng cũng không phải là quá thiếu, nhưng là nhất thời trư du mộng tâm, bị cô gái quyến rũ đầu độc, hợp bọn ăn trộm trong môn phái pháp bảo phiên thiên ấn, chạy ra khỏi môn phái, muốn cao bay xa chạy, nhưng là ở phường thành phố gặp một món bảo bối, muốn mua, lại không có mang đủ tinh thạch, cái đó cô gái quyến rũ giấu giếm, không có cầm xuất từ mấy mang theo tinh thạch.

Sau đó râu quai nón đại hán cũng nhớ tới cướp đường cái này ngu xuẩn biện pháp, cho là có thể có được tinh thạch, ai biết mới vừa cướp một người, chỉ đạt được một chút hạ phẩm tinh thạch, Diệp Đình đã tới rồi, uống công quả giang mình tánh mạng.

Đem túi trữ vật ném ở một bên, Diệp Đình mặt mày ừ dột cầm lên người cuối cùng túi trữ vật.

“Rào!” Một đại đội vật phẩm xuất hiện ở Diệp Đình trước mắt, hơn nữa còn kèm theo xông vào mũi trận trận mùi thơm.

Tinh thạch, sáng trông suốt tinh thạch, phấn chi, quần áo, hoa hoa lục lục quần áo.

Xem ra cái này hán là cô gái quyến rũ đích túi trữ vật, bên trong đựng trù tinh thạch, phần lớn đều là đàn bà dùng đồ và quần áo đồ dùng hàng ngày.

Diệp Đình đối với những thứ này phấn chi và quần áo đồ dùng hàng ngày không có bất kỳ hứng thú gì, hán đích trong mắt chỉ có tinh thạch.

Một đồng tinh thạch, có màu trắng, tất cả đều là thượng phẩm tinh thạch, một khối trung phẩm cũng không có, còn có mấy khối gần như trong suốt, hạ phẩm tinh khiết tinh thạch!

Phát, Diệp Đình trong ánh mắt mang tham lam, còn kém không chảy ra nước miếng.

Một bước bước vào gia đình bậc trung.

Tự có hai ngàn khối tinh thạch, còn thiếu tám ngàn khối, mà tám ngàn khối tinh thạch cũng chính là tám khối thượng phẩm tinh thạch, giá chất thượng phẩm tinh thạch ít nhất cũng có thể có mấy trăm khối, ừ, bên này còn có chừng mười khối tinh khiết tinh thạch, đây chính là có thể đổi thành không sai biệt lắm mười ngàn khối hạ phẩm tinh thạch a.

Tự khí kỳ vậy là đủ rồi.

Diệp Đình vênh tai nghe một chút động tĩnh bên ngoài, không có ai chú ý phòng của hán đang lúc, vội vàng đem tinh thạch toàn bộ thu vào trong túi đựng đồ, hoài bích kỳ tội, vừa mới thấy qua bởi vì pháp bảo mà tàn sát đồng bạn, Diệp Đình cũng không dám khinh thường.

Suy nghĩ một chút, cảm thấy không ổn, Diệp Đình lại đem tinh thạch lấy ra, trung bình chia ba phần, chia ra bỏ vào ba cái túi trữ vật.

Lần này thì càng an toàn, cho dù có cái gì phát sinh ngoài ý muốn, cũng không về phần mất đi toàn bộ.

Nhìn vết máu loang lổ túi trữ vật, Diệp Đình nhướng mày một cái, mùi máu tanh rất khó ngửi.

Đem những thứ này cũng thu, sau đó gọi tiểu nhị đánh tới một chậu nước trong, đuổi đi tiểu nhị, Diệp Đình đem dính đầy máu tươi túi trữ vật đặt ở chậu nước trong, mất rất lớn khí lực, chỉ nước trong liền đổi chừng mấy chậu, mới đưa túi trữ vật rửa sạch.

Làm cho tiểu nhị mặt đầy nghi ngờ, không nhìn ra cái này nhỏ khách quan nơi nào bị thương, làm sao mấy chậu nước trong đều biến thành máu, bắt quá tiểu nhị thiếu không dám hỏi bậy, tới phường thành phố đều không phải là người bình thường, không thể nói lung tung.

Một bên rửa sạch túi trữ vật, Diệp Đình còn muốn đến, sản xuất túi đựng đồ nhà máy có phải hay không hán đổi một loại tài liệu, biến thành chống nước, nhiều hơn nữa huyết dịch cũng sẽ không dính vào, bất quá may mà, túi trữ vật mặc dù dính vào vết máu, cũng không biết thấm vào đến bên trong.

Còn là loại này mua bán có tiền đồ a, mặc dù nguy hiểm điểm, thu vào thật đúng là kinh người, được một món pháp bảo phiên thiên ấn không tính là, ba cái túi trữ vật, ketch xù tinh thạch.

Dĩ nhiên Diệp Đình cũng không có bỏ qua cho râu quai nón đại hán bay hồ đầu câu, có thể ngăn cản kim phi đích phi kiếm mà không bị tổn hại, chứng minh hồ đầu câu cũng là một món khó cầu bảo bối.

Rất muốn ngủ một giấc, nhưng là hưng phấn trong lòng lại làm Diệp Đình không cách nào chìm vào giấc ngủ, hán tới phường thành phố mục đích chính là tìm một cái kiếm lấy tinh thạch phương pháp, mà bây giờ trong tay có đủ tinh thạch, đánh vào tự khí hoàn toàn không thành vấn đề, cho nên cũng chỉ trong lòng có cơ sở, chánh sở vị là trong tay có lương trong lòng không hoảng hốt a.

Bất quá nếu là tới, dù sao cũng phải ở phường trong thành phố thật tốt chuyển một chút, nói không chừng còn có thể gặp phải chuyện gì tốt.

Quyết định chủ ý Diệp Đình cố gắng khắc chế tâm tình, điều chỉnh hô hấp, thiên địa linh khí tràn vào trong cơ thể, để cho Diệp Đình đầu óc dần dần thanh tỉnh, không lâu lắm tinh hạ lòng, mỹ mỹ buồn ngủ một cái.

Chờ hán lúc tỉnh dậy, đã là mới vừa lên đèn.

Trên mặt trăng liễu sao đầu, tốt thời điểm a, nếu là còn nữa giai nhân ước hẹn hoàng hôn sau, vậy thì càng đẹp.

Diệp Đình mỹ mỹ nghĩ đến.

Giải quyết vấn đề khó khăn lớn nhất, Diệp Đình tâm tình cũng đi theo ung dung rất nhiều, lại nhìn về phía tất cả mọi chuyện đều cảm thấy là tốt đẹp như vậy.

Bụng vẫn chưa đói, Diệp Đình quyết định đi ra ngoài một chút.

Phường thành phố ban đêm cũng rất sầm uất, ở chủ yếu nhất khu buôn bán, hai bên đường cũng thẳng đứng thật cao đèn ca, chớp đing ánh sáng bắn ra bốn phía đích đèn lớn đem hai bên giao dịch khu cùng cửa tiệm chiếu giống như ban ngày.

☐ và đánh giá 10 nha

Bạn đang đọc truyện *Lưu Manh Xông Tiên Giới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.